

TRUFIA E VIRTUTE

Complexul inferiorității e păcatul

TRUFIA a fost socotită multă vreme un păcat greu. Inceputurile ei au fost mărețe, prin revolta celui mai frumos dintre îngeri, rămas prin prăbușirea sa Prinț al Intunecimilor. Ingerul a căzut dela înălțimea pretențiunilor sale, dar nu și-a pierdut nimic din semeția și puterea sa, rămase încă fără pereche.

Dar ambiția vinovată a lui Lucifer n'a fost trufie; ea trăgea hotarul de despărțire între trufie și încredere în sine. El n'a voit să fie asemeni tuturor, n'a voit să se desăvârșească ci să se întrecă pe sine. E foarte adevărat că asemenea socoteală greșită intră în rândul marilor păcate. Dar nu e drept s'o confundăm cu trufia.

O trufie bine condiționată, înseamnă o virtute capitală, atunci nu-și exagerează meritele, când și le cunoaște, știe că sunt mari dar nu se oprește spre a le admira — ci vrea să înfăptuiască. Adevăratul trufaș, când se cercetează, nu resimte nici urmă de vanitate; severa lui luciditate critică mereu ceea ce e inferior în producția și în posibilitățile sale. Nu încetează a căuta să se perfecționeze și să utilizeze calitățile la maximum, își cercetează lipsurile și înțelege până unde poate merge, pentru a nu greși, depășind creația pe care o vrea desăvârșită. Trufia deosibește pe om.

Și totuși cetățeanul de astăzi, oricum l-ai privi,

în viața sa personală, sau în colectivitate, nu e mândru. E vanitos, e timid și fricos. Acestea sunt cele trei elemente cari formează complexul inferiorității.

S'au văzut cândva oameni mai vanitoși decât cetățenii de astăzi? Și s'a văzut oare o vanitate mai isbitoare? Dorința unei înălțări pe scena socială (în care interesul își are partea sa) această nevoie de parvenire, această îngâmfare socială,



ce face ca fiecare să dorească a fi președinte, director, subdelegat, șef, sau ofițer, fiecare vrea să „reprezinte” ceva să primească din afară o fărâma, o umbră de putere. Fiecare caută o compensare a simțământului pe care-l încearcă înăuntrul său, dar pe care nu-l recunoaște, a mediocrității sale. Suntem în epoca alibiului, când fiecare simte nevoia de-a avea iertarea lipsurile și fiecare crede că poate ascunde golul din lăuntru, umflându-și pieptul.

Cine nu e vanitos e timid. Ba poate să fie totodată și una și alta.

Dar timiditatea, o altă manifestare a complexului inferiorității, îmi pare în regres, cel puțin unele forme ale ei, dintre cele mai curențe.

Timiditatea traduce fie sentimentul unei inferiorități reale (și asta se întâmplă foarte rar) fie sentimentul unei inferiorități sociale, pe care o accentuează și o face și mai neplăcută, convingerea că această inferioritate este nedreaptă și nu stabilește raportul care-ar trebui să existe între diferite persoane. Cunoaștem timizi cari sunt modești; aceștia sunt puțini. Cunoaștem mulți alții cari sunt proști, și totdeauna de acord cu oricine, ceea ce nu-i împiedică să fie tot atât de poznași, din cauza acestei nefericite dispoziții pe care o au, de-a nu se mai putea reține, dela o vreme, să spuie tocmai ceea-ce știu bine că nu trebuie să spuie cu niciun preț, pentru că sfârșesc prin a nu mai avea nimic altceva în spiritul lor chinuit decât acele cuvinte neîngăduite.



10 MAI LA CRASNA (JUD. SĂLAJ)

Un grup de diletanți din Crasna (jud. Sălaj) au reprezentat cu prilejul serbării de 10 Mai piesa „Mireasa” de Speranția. Fotografia noastră îi întâișează pe interpreți după spectacol.

D. ING. N. CARANFIL

noul subsecretar de stat al aerului, în cabinetul de lucru.





CARE E

Ancheta redactorului nostru, d. Alex. F. Mihail

PENTRU a face o introducere la ancheta noastră, aş fi dorit să am o convorbire cu părintele Gala Galaction. Dar distinsul scriitor şi misionar lipsea din Capitală, fiind plecat la una din îndatoririle sale.

Întâmplarea a făcut să dau, în pragul unei bisericuţe bătrâne, peste un preot gârbovit de ani, care m'a poftit în chilioara lui modestă şi scoţând un ciaslov, cu scoarţe vechi, mi-a spus:

— Iaca, vezi? Cartea asta e **Mărturisirea ortodoxiei**, codul credinţei creştine. A fost alcătuită de către Petre Movilă, mitropolitul Chievului, fecior de domn moldovean.

Apoi deschizând la o filă mă lămurii: „La întrebarea XXIII-a: cari sunt păcatele noastre cele mai de căpetenie, găsim răspunsul:

1. Mândria; 2. Arghirofilia; 3. Desfrânarea; 4. Zăvistia; 5. Lăcomia; 6. Mânia; 7. Lenea.

Lista acestor păcate şi scara lor a fost alcătuită de către părinţii bisericii, aşa după cum reiese din cercetarea vechiului şi noului testament.

Mândria, păcatul mai de căpetenie, a făcut pe oameni să piardă paradisul, după pilda lui Lucifer, îngerul răsvrătit.

Acu, dacă mă întrebi, fiule, care e al optulea mare păcat, aş spune că e răspândirea prin tipar a gândurilor necurate. Mai vedeţi, taică... şi d-ta ca gazetar mai ai grijă... să nu mai apară atâtea poze de cucoane despuiate prin jurnale şi nici atâtea povestiri, cari pângăresc sufletele tinere.

Mari sunt şi păcatele împotriva duhului sfânt, arătate la întrebarea XXXVII-a.

— Încrederea prea mare şi uşuratică în harul, adică ajutorul şi mila lui Dumnezeu. Neîncrederea în îndurarea Domnului, de unde urmează sinuciderea. Tăgăduirea adevărului învederat...

„Păcatele, cari strigă răzbunare de la Dumnezeu sunt: uciderea săvârşită cu voe; păcatul împotriva celor fireşti (sodomia); asuprirea săracilor, văduvelor şi orfanilor şi oprirea simbrei lucrătorilor.

„Ai face bine, taică, să tipăreşti la gazetă unde scrii, cele zece porunci, căci mulţi nu le ştiu”.

D. PROF. N. IORGA:

— Eu am numai grija păcatelor mele, cari sunt destuite, fără să mai am timpul să mă ocup de alte păcate, în general.

D. CEZAR PETRESCU:

— Păcatul al optulea şi cel mai mare e **scrisul**, care dacă a luminat multe minţi, în schimb a scos pe mulţi din minţi.

„Poţi pune dela d-ta, în paranteză, că spunând asta, nu fac aluzie nici la confracţii mei, nici la cititorii mei... Mă gândesc, aşa la alţii... ca unul, care sunt cu totul obiectiv în această chestie!”

D. VICTOR EFTIMIU:

— Cea mai mare parte din cele şapte păcate sunt păcate fecunde: ele stimulează activitatea omenească. „Al optulea, şi cel mai mare păcat, este **renunţarea**”.

D. ADRIAN MANIU

Al optulea păcat capital:

„A nu fi în stare să înfăptuești!”

D. I. PELTZ

— Smerenia falsă, sau mai bine zis **ismeneala**, o consider al optulea și cel mai oribil păcat!

„Falșii umanitariști, cari își consumă idealismul în chip grafic, dar cari ignorează suferința materială; predicatorii de duzină, cari înalță în slavă morala curentă, dar cari practică viciile în taină; blânzii și **zâmbăreții** intelectuali, incapabili de-un act autentic, de o atitudine, de o faptă, toți aceștia păcătuiesc grav — mai grav nici că se poate! — împotriva omeniei, a esteticei și a eticei”.

O CONSIDERAȚIE FILOSOFICĂ A D-LUI N. D. COCEA

— Nu există păcate — nici biblice, nici actuale — de cât împotriva vieții.

„Numai cine nu știe să trăiască, inteligent, unica această viață, care ne-a fost hărăzită întâmplător, și cu care nu ne vom mai întâlni niciodată, — numai acela păcătuiește!”

D-NA IZABELA SADOVEANU

— Cele șapte pacate nu s-au chemat păcate, de cât după ce Dumnezeu a alungat pe om din rai și mai ales după ce acesta a intrat în comunitatea primilor creștini și i-a cășunat să aducă împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

De atunci nu i-a mai fost omului iertat să fie lup față de ceilalți oameni — toți trebuiau să fie frați întru Christos.

Dar omul, de și s'a depărtat cu dispreț de porc, de leu, de melc, de țap, de păun și de toate celelalte lighioane, n'a pus între ei și el de cât niște ostrețe slabe și rare.

Una câte una s'au strecurat jivinele în grădina lui Christos, iar melcul și cu șarpele i-au ispitit pe oameni să nu-și mai bată capul să le alunge, ci să le schimbe numele ca să nu le mai recunoască Dumnezeu. De aceia nu mai sunt lei, porci etc. în societatea omenească, ci gastronomi, fulgere de războiu, diplomați, financieri, don juani, personaje cu plastron, șefi și șefușori de toate gradele. Acum cel mai mare și al optulea păcat ar fi să-l chemăm pe Dumnezeu pe pământ să-și întemeieze împărăția printe noi.

D. HORIA FURTUNĂ

— Unui interviewer nu pot să răspund de cât atât: Al optulea păcat capital e **Curiozitatea!**

MEDICII NU CUNOSC UN AL OPTULEA PĂCAT

D. Doctor Ion Jianu, reputatul chirurg, crede că nu e nevoie să căutăm al optulea mare păcat și că de fapt nu ar fi de cât două păcate fundamentale: **lăcomia** și **lenea**, din care decurg toate celelalte.

Lacomul se compară cu alții și e cuprins de sgârcenie, de invidie, de mânie.

Trândavul devine desfrânat, trufaș. Sufletul omului e organizat în așa fel că o comparație nu determină emulație ci invidie. Iar inacțiunea e cel mai rău sfetnic. Suntem datori să fim cât mai activi și să ne comparăm numai cu noi înșine, la diferite epoce ale vieții, căutând a face mereu cât mai mult și cât mai bine, după puterile și priceperea noastră.

Numai astfel vom fi scutiți de frământări inutile, cari să ne amărească această scurtă a noastră existență pe pământ.

ZIARISTUL: NU SPUNEȚI ADEVĂRUL, CĂCI PĂCĂTUIȚI!

Un cunoscut ziarist bucureștean citează pe directorul unei mari gazete vieneze care a făcut următoarea mărturisire:

— Prefer informația mincinoasă pentru trei motive: întâi, o are numai ziarul meu; apoi știrea falsă e totdeauna interesantă dacă nu chiar senzatională; în fine am prilejul să scriu de două ori în aceeași chestie, odată când public informația greșită și a doua oară când o desmint”.

„Veți obiecta poate că aceasta e o butadă. Susțin însă, cu toată seriozitatea — spune ziaristul — că de foarte multe ori chiar cel ce e sincer și crede că ar expune adevărul, în realitate afirmă un neadevăr „ce un secol zice, alții dezic”. În cele mai dese cazuri „adevărul” este o gafă, o cruzime, o neomenie, sau chiar o crimă.

„În orice caz, cuvântul **minciună**, nu are posibilitatea să exprime o noțiune precisă. Sunt zece, douăzeci, sau și mai multe feluri de neadevăruri, cari nici într'un caz nu merită denumirea de „minciună”, în accepțiunea brutală a cuvântului.

Iar cel ce ține să spue cu orice preț adevărul, este în cele mai dese împrejurări, un om foarte rău, sau un prost, care nici nu-și dă seamă de ce vorbește, comitând, în mod inconștient al optulea și cel mai mare păcat. Disparația minciuni de pe pământ ar în-

plăceri, la libertate, la voința sa, la tot! A repudiat pământul: nu mai dorește decât Cerul! Dar acesta îi e tot atât de puțin cunoscut ca și pământul! Între cer și pământ el stă suspendat ca un nour și, în această postură imposibilă, se plictisește de moarte... La ermiții Thebaidei, această plictiseală se numia „demon maeridianus”. Iar în Evul mediu i se spunea **acedia** sau **taedium vitae**: desgust de viață.

LĂCOMIA ȘI TRISTAN BERNARD

Lăcomia!

„Dragă prietene — spune părintele lui **Triple-patte**. Privește! Si, întredeschizând ușa dă la ivială o masă mare în jurul căreia stau cei mai buni prieteni ai săi.

„Sunt la masă. Cel mai mare păcat pe care l-aș putea face acum, ar fi să-mi las invitații... Si, cu aerul cel mai serios din lume, Tristan Bernard adăugă:

„Da, cel mai grav păcat, este lăcomia. La revedere, mon vieux! Mă duc să păcătuiesc cu deliciu, cu imensă voluptate și sper că d-ta îmi vei obține iertarea!”

PAUL VALERY

Ceeace lui Paul Valery i se pare cu adevărat neliniștitor în plictiseala contemporană, este faptul că **nu mai știm s'o populăm**.

„În toate domeniile, în noi înșine, în plăcerile, în știință se observă o dezordine cu neputință de calificat. Totul este incoherență, surpriză, întrerupere! Condițiunile în care lucrează acum spiritul sunt dictate de grabă, de intensitate, de accelerarea generală a prefacerilor, de incoherența și efervescența fantastică a evenimentelor. În această stare haotică, îți vine să evadezi într'un Tahiti, paradis al trândăviei, al unei vieți de ritm lent și extremă simplitate. Și această plictiseală care ne alterează sensibilitatea se traduce prin progresul insomniei.

„Insomnie?”

„Da. Întrucât mă privește, nu mai pot închide ochii după ora cinci de dimineață și aceasta îmi ratează întreaga zi de lucru.

D-NA HORTENSIA PAPADAT BENCESCU

Cele șapte păcate capitale au înfruntat victorios milenii, ceea ce dovedește că ele constituiesc fundamentul solid al omenescului.

ESTE LUPĂ D-VOASTRA AL OPTULEA PĂCAT CAPITAL?

Ce-a fost el supărat pe Adam și Eva, că a mâncat din pomul cunoștiinței, dar ce-ar fi pe noi, care am încurcat până într'atâta limbile, de nu-și va mai putea da de rostul creaturilor sale și nu va mai putea desluși păcatele în faptele omului.

„PROSTIA E CEL MAI MARE PĂCAT!” SPUNE D. CAMIL BALTAZAR

— Cred, că singurul și cel mai mare păcat, cel mai rău, e prostia. Există o prostie activă, tenace, care e mai rea decât răutatea, invidia sau lăcomia.

„Nu există oameni răi, sau oameni buni; există oameni proști și oameni inteligenți. Să te ferească Dumnezeu de omul, care suferă de păcatul prostiei.

„Dumneata, domnule Mihail, mă silești să-l pun la rând, ca al optulea păcat. Eu cred însă că e primul și cel mai mare”.

MIHAIL CELARIAN

Scriitorul de curând premiat de „Asociația scriitorilor români”, răspunde:

— Care-ar fi cel de al optulea păcat? Cred că întrunirea tuturor celor șapte într'o singură conștiință — păcatul cel din urmă, dar astăzi îndeajuns de răspândit”.

semna cea mai grozavă nenorocire pentru oameni căci — odată cu dânsa — ar dispărea speranța, ce mai prețios bun al nostru.

LUNA BUCUREȘTILOR

S'ar putea să nu vorbim și despre asta?

D. Mișu Dragomirescu, comisarul general al Expoziției din Parcul Carol, ne-a asigurat că cel mai mare păcat comite acela, care nu vizitează „mahalaua Bucureștiului vechi” de la Expoziție.

PLICTISEALA

Cel de al optulea păcat mare a luat naștere în mănăstiri. Insuși Satan l-a semănat acolo cu mâna lui pentru a smulge lui Dumnezeu creațiile care se legaseră să-l servească. Este păcatul suprem contra Divinității, contra ta însuși, contra celorlalți și contra vieții.

Este plictiseala...

Ingerul negru care aduce îndoiala, neliniștea, amărăciunea, disperarea, desgustul de sine și de viață. Emile Tardieu, un psiholog pătrunzător, l-a caracterizat astfel („Ascetul” și originea sa monahală):

Captiv, redus la o viață de cușcă, călugărul este un exilat, o ființă scheletică redusă la umbra sa. A renunțat la familie, la dragoste, la bogății, la ambiție, la

Au suferit totuși în drumul lung, o evoluție. Nemai fiind sub spaima sancțiunilor divine, din pricina slăbirii preceptului mistic, — rămase în funcție de sancțiunile moralei sociale — ele totodată s'au desvăluit mai în voie, pierzându-și însă din prestigiu.

Din această pricină s'au mlădiat, s'au deformat, ajungând la un fel de transacție cu virtuțile, din care transacție a eșit o morală mai puțin absolută, în cari de pildă defectul **mâniei** își dă coate cu **energia** suplinindu-se, **sgârcenia** poate sluji cu folos de propagandă pentru **economia** în deficiență, **orgoliul** poate fi acceptat în locul **mândriei** în vădită scădere. Numai **lenea** și **lăcomia**, și-au păstrat sensul nealterat. **Invidia** cere a nu fi uitată, nici nu poate fi, căci a dovedit o neclintită soliditate, și nu s'a găsit împotriva-i nici o armă de apărare.

Luxura, nu mai e luxul unui exces temperamental ci degenerare din sărăcie temperamentală.

Au creiat oare mileniiile traiului omenesc, un al optulea păcat?

Ar fi complexul tuturilor într'unul, la doze variate.

Prin contact în timp s'au contaminat. Acest al optulea păcat n'are însă încă definiție, nici nume.

Afară numai dacă unii ar crede că al optulea păcat modern ar fi Literatura. Firește nu sunt de fel de părerea lor.

REVOLUTII

SERBARI

DRAGOSTE



Fotografiile pe care le publicăm în această pagină au fost luate cu prilejul serbărilor care au avut loc în Spania, la a IV-a aniversare a Republicii. Ele înfățișează:
SUS: Celebrele senoritas care au luat parte la serbări.
MIJLOC: Lupta între toreador și taur; din goana vijelioasă armăsărilor toreadorului împunge taurul.
JOS: Senorite purtând vestitele „mantile spaniole” părăsesc arena unde a avut loc luptele, pregătindu-se să primească în triumf pe toreador.
 ... în vreme ce arena pustie taurul ucis este ridicat.



IN continuă frământare, sufletul spaniol aleargă de sute de ani prin tundrele senzațiilor tari, ca animalele sălbatice dornice de violentări, cari să le asâmpere capriciile firii lor. În patria lui Cervantes, creatorul nemuritorului Don Quichotte dela Mancha și a amicului acestuia, Sanchio Pansa, divertismentele cele mai curioase devin obiecte de amuzament și înrădăcinate în obiceiurile poporului se repetă asemeni unor necesități inexorabile. S'a observat, desigur că dela o vreme Spania a devenit un focar al răscloalelor de tot felul, fiind, imediat după Cuba, țara cea mai hărțuită de patimele politice împinse până la demonstrații sângeroase. Pe pământul peninsulei Iberice o viață plină de divertismente pitorești se desfășoară într'un cadru nu mai puțin pitoresc, nu mai puțin încântător. Obiceiurile străvechi s'au păstrat cu sfințenie, asemeni datinelor la Români. Și peste tot spiritul agitat, în continuă fierbere, predomină, născând conflicte noi și oferind noi posibilități de stu-



diere a conflictelor intime ale poporului, dela jocul de fiece zi al copiilor până la dragostea cea mai pasionantă și mai vinovată, — specific rășfrânt până și'n folklor, chiar când textul e în aparență calm, ca această improvizație subtilă a unui muncitor din Salamanca, determinat să-și strige suferința cu desnădejde:

„Como quieres que tenga
La cara blanca,
Si say carbonerito
De Salamanca?”

Cine a cutureat Spania, a rămas cu amintiri minunate despre orașele cari și-au păstrat mult din farmecul medieval, despre castelele cari răsar pe culmi în splendide apusuri de soare, despre grădinile exotice, cari predisun la vis. Castelele au păstrat toată măreția de altădată, atât ca exterior cât și ca interior. Deobicei izolate pe înălțimi de unde văi întregi se deschid privirilor asemeni unor cărți cu basme, ele mai ascund încă și azi, poate, iubirea câte unei infante frumoasă ca o zeitățe păgână, pentru castelanul vecin, un **cabalero** îndrăzneț și mândru.

Fiecare țară își conservă tristețile și fericirile ei, pe deasupra tuturor patimilor. Numai că tristețile și bucuriile individuale rămân în umbra masei infometate de pâine și dreptate, sau nemulțumite de o conducere care nu le dă satisfacțiile meritate de munca lor.

Acum câțva timp, în toată Spania au avut loc mari serbări cu ocazia aniversării a patru ani dela proclamarea republicei. Fotografii pe cari le dăm în această pagină nu pot ilustra, firește, decât în palide imagini, tot fastul și toată splendoarea sărbătoririi. În toate orașele și satele, cortegii imense au defilat, care alegorice au plimbat pe bulevardele luminate „a giorno” bărbați și femei în costume epocale, luptători, meșteșugari, militari, ș. a. m. d. Senoritele cele mai frumoase au primit să defileze prin fața publicului entuziasmat. Intreg Madridul a fost într-o agitație nemaipomenită decât doar în timpul deselor turburări de stradă. „Reginele frumuseții” din toate provinciile au luat parte la festivități în primele rânduri. Costumate admirabile, în toaletele splendide ale veacului al XVIII-lea, **donele** din Sevilla, Barcelona și din toate provinciile, strălucneau de bucurie, de sănătate și de bunădispoziție. Și cum să nu fii așa când mii de ochi sunt ațintiți asupra ta, asupra gloriei tale fie ea și de scurtă durată?

„Reginele frumuseții” au luat apoi parte în loji anume rezervate lor, la luptele speciale de tauri. Se știe că luptele de tauri sunt pentru Spania ceea ce sunt pentru Anglia alergările de cai, sau pentru India misticismul feroce și îmbuibat de catastrofale superstiții. O luptă cu tauri întrece prin emoția nervoasă pe care ți-o dau fazele matchului dintre om și bestie, tot ce mintea omenească ar putea închipui mai feroce ca joc „distractiv”... Fiindcă în primul rând așa sunt considerate aceste lupte, niște distracții cari oferă situații mai emoționante decât altele.

Toreadorul e numai mușchi și nervi. Se mișcă cu o repeziciune uimitoare. Agită basmauă roșie cu o eleganță de „dandy”. Și se strecoară pe lângă animalul furios, ca pe lângă un tren în plină goană.

Totuși nu de puține ori se întâmplă ca taurul să spintece burta calului și să ia în coarne, victorios, pe călăreț.

Toreadorii sunt însă pentru publicul arenei adevărați idoli. Bărbații aplaudă, strigă, femeile delirează. Fecioarele leșină în brațele mamelor lor, făurindu-și fiecare visuri mari, candido și dătătoare de suferinți.

Iar Spania își urmează înainte drumul ei, printre agitații de stânga sau de dreapta, printre războaie civile sau arene în-sângerate, printre dragoste și flori.

MIGNON

REALITATEA ILUSTRATA

DIRECTOR: NIC. CONSTANTIN

Apare săptămânal în 24 de pagini mari, cu un supliment gratuit de 24 de pagini. PREȚUL LEI 10. —

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 400 LEI
Pe șase luni 200 „
Pe trei luni 100 „

Redacția și Ad-ția: București, Str. Const. Mille 7. Telef. 3.84-30
Imprimată la foto-rotogravură în atelierele „ADEVERUL” S. A.



1) Smalt
2) Osul dintelui
3) Măduva dintelui

Corpurile curățitoare ale unui produs inferior.

Corpurile curățitoare ale pastei de dinți „Chlorodont.”

Dece să ne îngrijim dinții cu „Chlorodont”?

Smaltul ocrotitor care acoperă dinții noștri, este numai de grosimea unei fracțiuni de milimetru. El nu suportă produse prea tari. Cele două fotografii microscopice de mai sus arată deosebirea dintre corpurile curățitoare ale unui produs inferior (stânga) și cele de o finete omogenă ale pastei de dinți „Chlorodont” (dreapta). „Chlorodont” curăță perfect dinții fără a ataca prețiosul lor smalt. Un tub Lei 16.—

Chlorodont
recordul eftinității și calității pastei de dinți.



**Cea mai perfectă
vopsea de păr
IMEDIA L'ORÉAL
PARIS**

A INCEPUT SEZONUL

ONDULAȚIUNILOR PERMANENTE

Coaforul I. BEER cu fiul

CALEA MOȘILOR, 53 — Telef. 3.00.11

Execută personal aceste lucrări deci și garanția calității

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Îngrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.

Consult. 10—12 și 3—7 p. m.

Consult. gratuite Miercuri 11—12 a. m.



D. SERGIU DAN

valorosul autor al romanului de mare succes „Surorile Veniamin”.



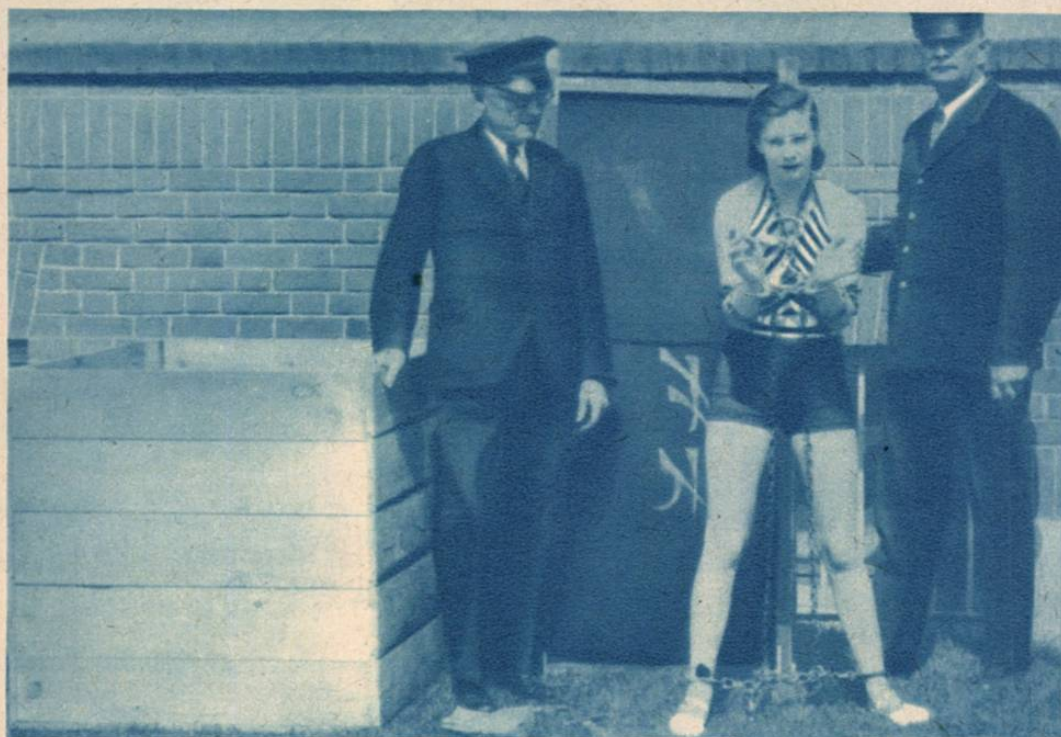
3600 OUĂ PE ORĂ

La Los Angeles a fost instalată o mașină care sparge 3600 de ouă pe oră despărțind gălbenușul de albuș. La acelaș lucru făcut de mână nu se dobândeau decât 640 ouă pe oră.



REGELE ȘI REGINA
INOTĂTORILOR

În urma repetatelor recorduri na-utice bătute, tinerii din fotografia noastră au fost proclamați și încoronați regele și regina înotărilor. „Regina” este în vârstă numai de 16 ani.



TABLOUL PROCESIUNII JUBILIARE

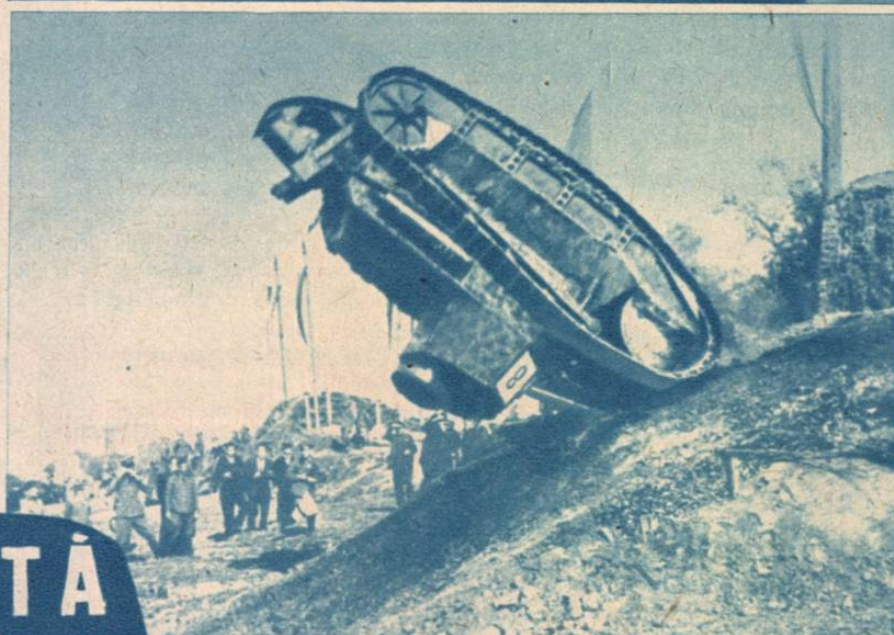
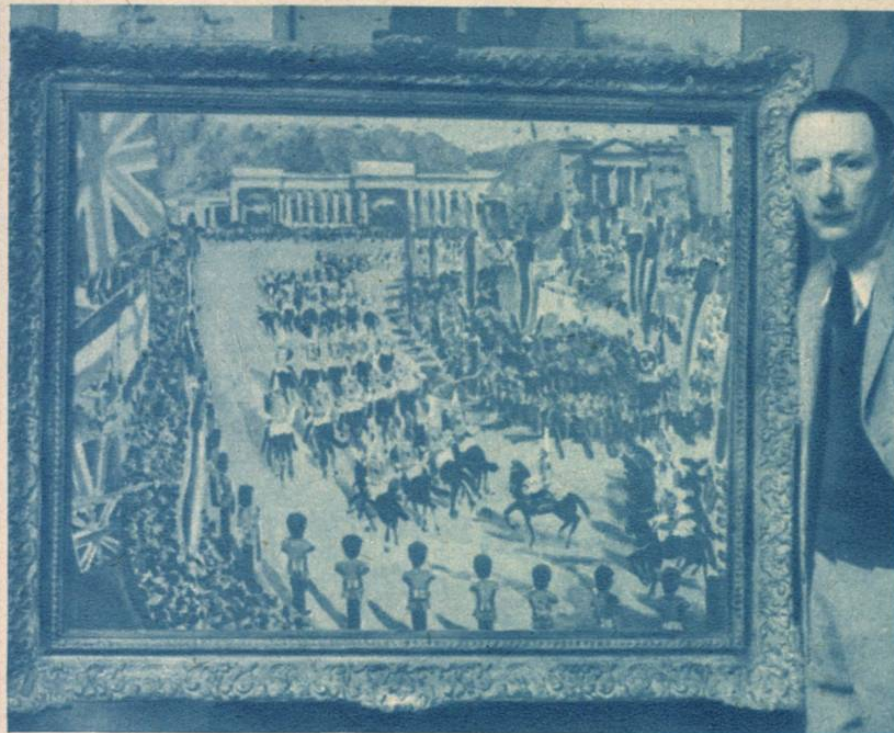
Pictorul francez Paul Maze a făcut o pictură jubiliară cu prilejul serbărilor cari au avut loc recent la Londra. Fotografia noastră (sus dreapta) înfățișează pe pictor alături de tabloul comemorativ.

O EXPERIENȚĂ SENZAȚIONALĂ

Miss Millicent Cazan, celebra magiciană americană a făcut acum câțiva timp la penitenciarul din Washington o demonstrație extraordinară: s'a lăsat a fi înălțuită la mâini și la picioare iar după aceea a fost introdusă într-o ladă. În două minute și jumătate ea a reușit să iasă din ladă fără să-și fi rupt legăturile dela mâini și dela picioare așa cum vedem în fotografia noastră.

CURSE DE TANCURI

Cel mai nou sport care se practică actualmente în Italia sunt cursele de tancuri. Fotografia noastră înfățișează un tanc care s'a răsturnat la trecerea unui obstacol.



DIN TOATĂ LUMEA



EXPOZIȚIA DIN MADAGASCAR

D. Louis Rolin, ministrul francez al Coloniilor a inaugurat recent expoziția Madagascarului și Muzeul Coloniilor. În fotografia noastră îl vedem vizitând expoziția.

SĂRBĂTOAREA PRIMĂVERII LA SAN FRANCISCO

Japonezii cari trăesc la San Francisco au sărbătorit cu un fast deosebit tradiționala zi a primăverii. Fotografia noastră înfățișează pe tinerele școlare japoneze purtând pitoreștile lor costume naționale în ziua sărbătorii.

STIGMATIZARE I...

Un nou caz de stigmatizare s'a ivit la Long Island în Statele Unite. Femeia Mary F. Connors, prezintă mai multe răni la mâini și la picioare pe care pretinde că le-ar fi căpătat în timpul unui vis.





IN programul de educație al Voevodului Mihai se acordă o importanță deosebită vieții în aer liber.

Urmând preceptul „mens sana in corpore sano”, educatorii principelui moștenitor insistă mult asupra educației fizice a Voevodului.

Așa bunăoară săptămâna trecută, Voevodul Mihai a petrecut o zi întreagă împreună cu colegii de clasă la Otopeni. A fost o zi cu adevărat cercetășească pe care tânărul vlăstar regal a trăit-o cu multă dragoste și conștiințiozitate.

Fotografiile pe care le publicăm în această pagină sunt edificatoare în această privință. Ele înfățișează :



**O ZI IN
AER LIBER**



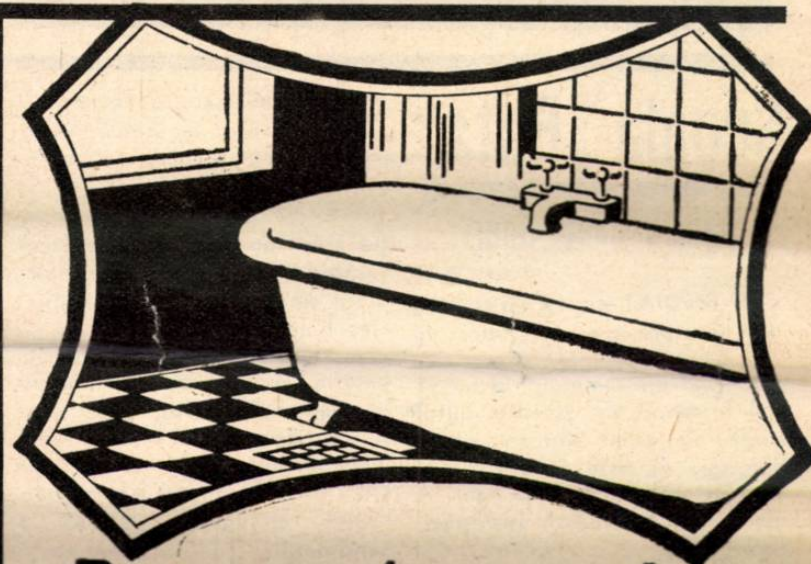
Voevodul Mihai ajutat de un coleg de clasă a adunat vreascuri din pădure pe care le duce la locul unde va fi ridicat focul.

Il vedem apoi aprinzând focul și întreținându-l cu vreascurile aduse din pădure.

Incepe apoi pregătirea mesei: Voevodul rotește frigarea și mestecă mămăliga din ceaun. Înșfârșit masa: După o dimineață oboșitoare Voevodul Mihai împreună cu colegii se așează la masă pentru a mânca ospățul pregătit de ei.

Iar după masă înainte de a părăsi pădurea, Voevodul dă onorul drapelului cercetășesc.

(Fotografii Berman)



**Baia strălucește de
curățenie!**

Puțin VIM curăță baia,
faianța și metalele fără
a le sgâria.

VIM
CURĂȚĂ TOTUL



EXPOZIȚIA PICTORULUI SATMARY

LA ATENEUL ROMÂN

D-na Ortansa Satmary a organizat de curând la Ateneul Român de expoziție comemorativă a soțului său Alexandru Satmary. Expoziția s'a bucurat de un frumos succes fiind urmărită cu un deosebit inte-

res de numeroși vizitatori. Fotografiiile noastre înfățișează: Un colț al expoziției. Una dintre cele mai bune lucrări ale pictorului Satmary. Portretul pictorului Alexandru Satmary.



Școala „Bata”

pentru băieți tineri

I MEDIAT ce tânărul de paisprezece ani intră în întreprinderile „Bata” se poate întreține singur. El nu va mai fi nevoit să aștepte ajutor străin, nici chiar ajutorul părinților săi. El este învățat să-și administreze propriii lui bani. A devenit un **bărbat independent**.

În secțiunea pentru tineri, se primesc băieți sănătoși și că-

pabili, în vârstă de 14-17 ani, cari au învățat la școală și cărora le place munca, iar în întreprinderile Bata nu numai că se vor forma și-și vor face o situație, ci își vor forma și caracterul. Candidații la concurs vor completa singuri, în mod conștiințios buletinul de înscriere, pe care-l anexăm. — Pe baza acestui buletin, vom chema pe candidați la examenul de admitere, care se va ține pe la mijlocul lunii lunie. Examenul are de scop să controleze în primul rând vioiciunea, inteligența naturală a candidatului.

Direcțiunea Bata nu primește decât băieți atunci ieșiți din

școală, și în nici un caz dintre cei cari au mai lucrat cândva undeva, sau cari, mult timp după ce-au ieșit din școală, n'au avut nici o ocupație.

Programul zilnic la Zlin, se compune în felul următor:

La ora 5.45 Deșteptarea. (Iarna la ora 6).

5.50 — 6.00 Exerciții gimnastice, pe câmpul din spatele internatului.

6.00 — 6.30 Toaleta de dimineață și facerea curățeniei în odăi.

6.30 — 7.00 Breakfast (dejun după obiceiul englez).

7.00 — 12.00 Lucru în fabrică.

12.00 — 14.00 Pauză: prânzul,

jocuri, sport, lectură, viață de club.

14.00 — 17.00 Lucru în fabrică.

17.00 — 21.00 Masa de seară, școală teoretică, recreație, distracție, sport.

21.00 — 21.30 Pregătirea pentru culcare.

21.30 — 22.00 Stingerea. Culcare.

Tânărul primit va fi încadrat în școlile Bata, spre a învăța unele lucrări la mașină, sau va intra ca ajutor. Timpul de lucru este egal cu cel al lucrătorilor mari. Tânărul este obligat să execute, conform ordinului, lucrările încredințate și să-și dea osteneala să câștige încrederea superiori-

lor săi și să se poarte bine și corect cu colegii săi. **Vrem**, ca tânărul să cunoască toate lucrările din raionul de încălziminte, să caute să se familiarizeze cât de curând cu mașinile și cu lucrul fiecărei secțiuni. După priceperea și inteligența sa, tânărul trece dintr-o secțiune în alta, spre a se fixa, în cele din urmă, la secția pentru care are mai multă aplicație. Cine se specializează într-o secție, se va pricepe să lucreze și pe alt tărâm. **Se dau aceleași posibilități tuturor tinerilor.** Depinde de ei să știe să folosească pe cât mai bine prilejul ce li se oferă.

**Toată țara vizitează
LUNA BUCUREȘTILOR**

cu 50% reduceri la C.E.R. - totuși

La Vulturul de mare cu peștele în ȝhiare

STR. CAROL
76-78-80-82

THEODOR ATANASIU & CO

STR. BAZACĂ 1
STR. HALELOR 21

MĂRFURI MINUNATE 100% GARANTATE
TOATA LUMEA CUMPARA

VILEGIATURA și CURA MEDICALA

la LIPOVA (Banat), cu 4.500 LEI

JUMĂTATE de oră dela Arad, pe linia principală de cale ferată, se găsește gara Radna, de unde, la o distanță de trei kilometri, se află una dintre cele mai minunate stațiuni climatice și balneare, Lipova.

Situată între Mureș și munții Zarandului, Lipova e un adevărat colț de rai, în grădina de povești a Banatului. Regiunea aceasta a fost zugrăvită de Slavici în romanul „Mara”. Creatorul a risipit cu dărnicie în această regiune izvoare de tămăduire și zăcămintele minerale, alături de o vegetație prodigioasă. Analiza izvoarelor, a arătat că apele de aci sunt neîntrecute, pentru cura boalelor de digestiune, ale căilor urinare, anemiei și în special pentru afecțiunile de inimă.

Apa cunoscută în comerț sub numele de borviz de Lipova e aci la dispoziția publicului.

„Realitatea Ilustrată”, în urma unui aranjament fericit cu direcțiunea băilor, oferă amatorilor o vilegiatură de 25 de zile, în acest loc, cu prețul de lei 4500. În acest preț se cuprind transportul dela gară la băi cu autobuzul (trei kilometri) pensiune completă în hotel, taxa de cură, taxă de muzică, etc.

Aceiaș vilegiatură pentru 14 zile lei 2.750.

Copiii până la zece ani, întrucât ocupă aceeaș cameră cu părinții, nu plătesc nimic.

Informațiuni și înscrieri la „Realitatea Ilustrată”, secția turism, str. Const. Mille 7.



Fotografie luată cu prilejul vizitei d-lui Emandi, ministru al României în Cehoslovacia la Uzinele Bata. Dela stânga spre dreapta: D. F. Hošek, D-na Eftimiu, D-na Emandi, D-na Batova, D. Emandi, D. Ciperă, D. consul Eftimiu.



La 18 și 19 Maiu a avut loc Congresul Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat. Fotografia noastră înfățișează pe congresiști la mormântul lui Timotei Cipariu.



CONCERTUL CÂNTĂREȚEI ANTOINETTE TRANDAFIRESCU EREMIE

Săptămâna trecută a avut loc în sala Dalles concertul cântăreței Antoinette Trandafirescu Eremie. Cunoscuta cântăreață a executat cu multă artă arii și melodii de Mozart, Schubert, Bellini, Offenbach, Massenet, Straus, Brediceanu, etc.

Un public select dintre care notăm prezența d-lui ministru al Instrucțiunii dr. C. Angelescu, a aplaudat îndelung pe cântăreață.

Citiți:

„MAGAZINUL”
revista publicului select



MANASÉ
IN CAPITALĂ

Am anunțat în numărul trecut al revistei sosirea în Capitală a cunoscutului artist fotograf Manasse. D. Manasse continuă să fotografieze în studioul Wells din Calea Victoriei. Fotografia noastră înfățișează pe d. Manasse cu soția.

INVITAȚIUNE



către Onor. Doamne și Domnișoare. Profitați de luna Bucureștilor pentru a vă înfrumuseța vizitând Studioul de înfrumusețare.

DORTHEIMER

București: Calea Victoriei, 50
Ploiești: Pasagiul Cooperativa

Ondulațiuni permanente. Vopsitul părului. Lucrări artistice de păr, Coafat, manucure, massage ireproșabile.

PREȚURI REDUSE



*Cu toate ocupațiunile gospodăriei
mâini îngrijite
prin CREMA-NIVEA*

Chiar și la profesiunea Dv. de laborantă sau medic, dacă umblați mult cu apă caldă și rece — puteți totuși avea mâini frumoase. Cel mai recomandabil este, de a vă unge regulat și bine fața și mâinile în fiecare seară, cu Crema Nivea. Puteți întrebuința Crema Nivea și ziua, fiindcă ea pătrunde complet în piele, fără a lăsa luciu unsuros. Pielea Dv. va deveni astfel rezistentă și catifelată, așa că și la spălatul prea des al mâinilor Dv. se mențin fine și catifelte. Crema Nivea, vă dă acel ten fin, ce ne place să admirăm la cei tineri. Deosebirea între Cremă Nivea și cremele de lux:

Crema-Nivea: Eficacitatea cea mai mare, dar mai eficientă.

Beiersdorf & Co. S. A. R., Brașov, Strada Iuliu Maniu 39

TORTURI DIGESTIVE

Dacă sunteți torturat de stomacul dv., după masă, suferințele pot fi provocate de un exces de aciditate. Această stare de aciditate antrenează iritarea mucoaselor delicate ale stomacului și durerea sporește la fiecare masă. Pentru a neutraliza aciditatea o sare alcalină ca Magnesia Bisurata va da cele mai bune rezultate. Acest antiacid este inofensiv și o jumătate linguriță lăsată în puțină apă imediat după masă, va face să dispară arsurile, acritățile, apăsările, gazele, indigestiile și orice altă jenă digestivă. Magnesia Bisurata se găsește de vânzare la toate farmaciile și drogueriile la prețul de lei 75, sau în format mare economic, lei 110.

Crema Nivea: Lei 16.00—72.00

RECORDURI Bărbătești RECORDURI Feminine

RAIDUL BURNAIA-IVANOVICI



CU toate că suntem dela orele 4 dim. pe aerodrom, abia după cea de a treia încercare putem decola. Ruta dintre Juba-Entebbe, prin frumusețea-i miraculoasă poate oferi chiar unui asiduu vizitator — senzații patetice, unice, atât de minunată și atrăgătoare. Natura, desvăluie deopotrivă trecătorului din aceste ținuturi taina minunilor nespuse ce ascunde. Pretutindeni, pe aici, divinul se îmbină cu irealul. Din slava cristalină a cerului augusta majestate a naturii apare sublimă. Ceea-ce-i sub noi nu este nici o nemărginită pajiște, presărată cu multiple variațiuni de pomi, peste cari divinitatea și-a scuturat cândva miraculosu-i penel și nici un imens caleidoscop în care s'ar fi putut țese vreodată cel mai variat covor de culori...! E aci un adevărat raiu pământesc. Dacă legenda susține că pe Venus — prototipul frumuseții — a născut-o spuma mării, n'ar fi exagerat lucru, să se spună, — într-o a doua legendă, — că toată această floră megieșă Nilului este un răsăd al spumei, nu al apei sale.

Acela care ar putea reda prin cuvinte nemărginitul sublimului din Valea Nilului, ar crea desigur o operă nepieritoare.

Și nici căldura nu mai este atât de grea ca în mijlocul pustului saharian ce am traversat. Lucru curios... dar foarte explicabil. Verdețea este un ventilator continuu pentru o atmosferă ridicată. Raza solară își dă adevăratul rendement caloric numai atunci când izbește direct scoarța desvelită a pământului. Covorul de iarbă este mai mult sau mai puțin o pătură impermeabilă, care împiedică razele de căldură să-și facă efectul în plin. Incontestabil că nu se poate vorbi de „răcoare”, dar tot este mai puțin cald ca în Sahara.

Vite egiptene potolindu-și setea în apele Nilului.

La malul Nilului, femeile egiptene spală rufe.

Înapoierea în țară: Sosirea aviatorei Burnaia pe aerodromul Băneasa.

Pădurile se îndesesc cu cât ne apropiem de Entebbe. Deasemeni întâlnim și munți cari vor culmina în Kilimandscharo. Pete suave de nori, pe cari nu i-am mai văzut dela Cairo, au stropit ici și colo nemărginitul albastru al cerului. După patru ore de zbor suntem la Entebbe.

* * *

Entebbe-ul este situat chiar pe malul lacului Victoria, imensul rezervor al Nilului.

Deabia ajunși, alimentăm pentru a pleca mai departe. Tentăm o decolare de 7 ori. Avionul refuză continuu să părăsească pământul.

Ne resemnăm și hotărîm să continuăm drumul a doua zi. Patru zile la rând am încercat să decolăm. Aerodromul de aci, cu toate că are o înălțime de 1.200 m. nu este dintre cele mai înalte pe care urma să aterisăm în drum către Carp. Este o utopie să credem că dela Nairobi vom putea porni înainte, sau înapoi. Clipele de sbucium sufletesc e inutil să le mai descriem. Fără a încerca să convingem pe cei cari au contestat din bună sau din rea credință că I. A. R.-ul putea merge mai departe, cu conștiința că n'am precupețit nici viața în toate clipele grele, notăm **scurt** pe răbojul zilei de astăzi aceste cuvinte hotărîtoare pe cari cineva, tot cu ocazia unei expediții, le-a săpat pe muntele Metawara în Laponia: „Sistimus hic tandem nobis ubi defuit orbis”. — Ne-am oprit în sfârșit aici unde ni s'a sfârșit pământul.

Deabia după 4 zile reușim să decolăm ajutați de un vânt puternic și despărțindu-ne de toate bagajele pe cari urmează să le încărcăm la Cairo.

De-acum ne reîntorcem în Patrie!

Este, în această frază o tresărire și de regret și de bucurie

Regret, în faptul că nu am putut merge mai departe.

Bucurie, în speranța, — dacă se va îndeplini, — că vom revedea țara. Dar oricum, ne-am făcut întreaga datorie prin aceea că am desăvârșit tot ceea ce era omenește posibil.

În sbuciumul de a pătrunde cât mai mult spre Capetowne, toate calculele posibilului dau greș.

Trebuind continuu să îpuținăm alimentația pentru a permite decolarea am fi ajuns — tot înaintând mereu — să nu mai putem lega — cu cantitatea de benzină înmagazinată — un aerodrom de altul. În fața unei asemenea greutăți insurmontabile, oricine, ar fi luat aceeași hotărîre ca noi.

Din multiplele impresii în drumul către Patrie, notăm fugar numai două: Clipa în care atingem granița și momentul aterisării pe aerodromul Băneasa.

Am mai spus-o, îmi va rămâne veșnic întipărită în minte prima deslușire de orizont a bătrânului nostru fluviu.

De aci până la București, clipele par nesfârșite, Par'că trăim aevea!...

Ce trist era când am plecat... Ce-i drept, și câmpul și pomii tot desgoliți au rămas... tot săraci și fără de suflet! Și totuși... acum e soare... Soare, care proiectat pe un astfel de tablou mai mult întristează decât însuflețește. Am impresia că sunt o condamnată la moarte. Îmi trec prin minte — ca într-o simfonie fantastică — infinitele și grelele încercări ce-am avut de înfruntat tot timpul dealungul raidului.

Două broboane calde netezesc fin obajii arși de atâta soare și vânt. Privesc furiș pe Ivanovici: cu capul apăsător în carlingă plânge și el.

Aproape nu ne vine să credem că pământul de sub noi e al țării noastre...

* * *

Deacum eroica clipă a contactului cu glia strămoșească e consumată. Printre nenumărații admiratori ce ne înconjoară cu căldură frățească căutăm zadarnic vreo „haină oficială”. Nimeni!

Deabia acum încep să înțeleg motivul pentru care sentinelele au avut consemn să îndepărteze spre pădurea Băneasa pe toți acei cari cu nerăbdare în suflet veniseră să ne întâmpine. Impotriva unor asemenea sisteme nenorocite voi fi adversar de temut, și cu riscul oricărui împotriviri — ale soartei sau ale oamenilor — îmi voi face datoria până la capăt, pe drumul de spini pe care am pornit.

IRINA BURNAIA



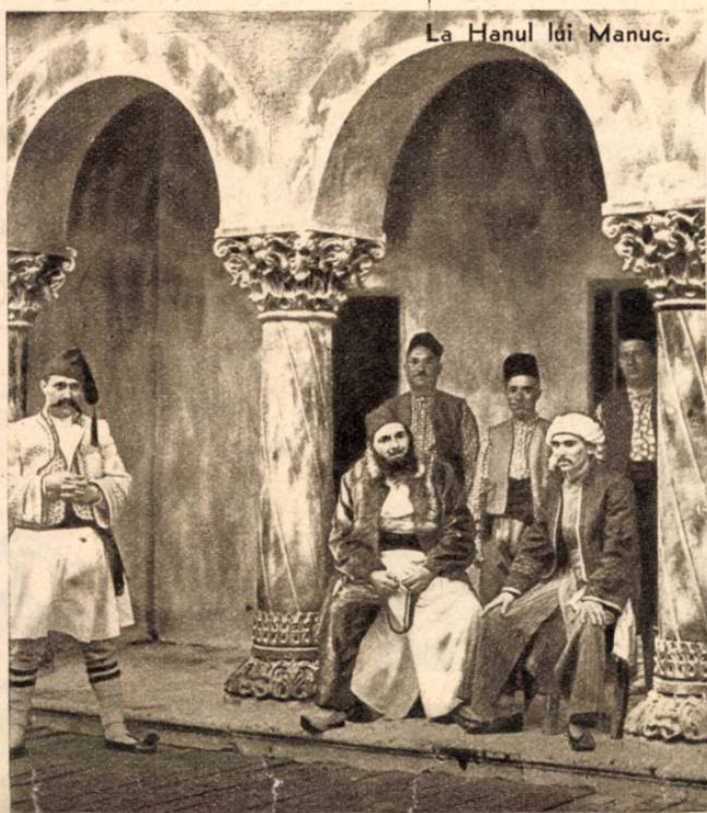


huna BUCUREȘTIILOR

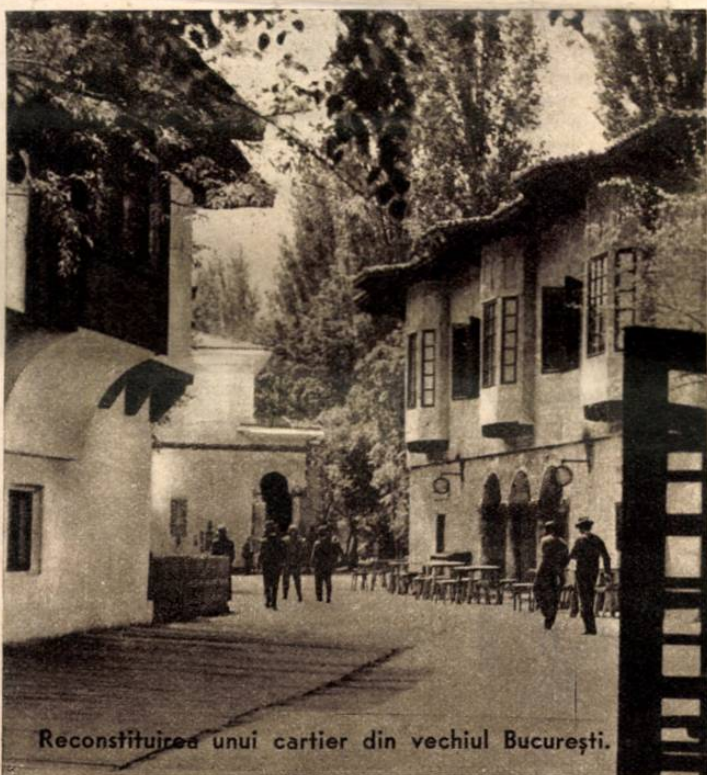
UN important punct de atracție al Expoziției din Parcul Carol e pavilionul Cadastrului. Ai aici ca într'un film o bogată serie de imagini a Bucureștilor de ieri și de astăzi. Ne putem da astfel seama de marele salt făcut de Capitala noastră.

Pe maidane pline cu scafeți acum un deceniu și cari serveau ca depozit de gunoae, se ridică astăzi edificii mărețe, în interiorarele cărora respiră confortul îmbinat cu cea mai pură eleganță. Cine bănuia acum douăzeci de ani, traversând câmpul Elefterie, ce colț civilizat se va ridica pe paraginile fără zare de locuință. Contempli surzând Calea Văcărești spre închisoare în 1930. E un soi de șosea al cărei aspect mizer e indescritibil. Gropi pline cu ochiuri de apă, hărtoape la fiecare pas, că te miri cum se putea încumeta omul să pornească la drum chiar cu cel mai primitiv mijloc de transport, căruța. Astăzi largă șosea e asfaltată, curățenia ei ca în palmă impresionând ochiul. Civilizându-se strada, și cetățenii au reușit pe alocuri să schimbe înfățișarea locuințelor, modernismul cu stilul lui uniform, totuși atât de plăcut, făcându-și loc și pe aici.

Expoziția aceasta a concentrat în ea mărturia muncii depusă de edili, cari au lucrat metodic. Avem astfel drumul făcut pe Bul. Brătianu. În traseul pe care l-a urmat, cuiburi de mizerie și indolență au fost rase dela pământ. Ne crește inima de bucurie văzând progresul înfăptuit. Trecând în revistă fotografiile din pavilionul Cadastrului îți cunoști orașul, te pătrunzi de frumusețile lui, trăești măreția largilor bulevarde care-ți deschid minunate perspective prin edificiile recent ridicate. Atât de mult s'a lucrat, încât vizitatorul din 1924 nu mai poate re-



La Hanul lui Manuc.



Reconstituirea unui cartier din vechiul București.

cunoaște o bună parte din oraș, înfățișarea lui fiind complet schimbată. Drumuri noi au fost tăiate, mărginite de edificii cu aristocratică alură. Frumoasele parcuri de vile sunt o încântare pentru ochi. Răsărite ca prin farmec pe câmpii pline de buueni, ele sunt o pildă de avântul pe care ni-l putem lua de acum înainte.

Comisarul general al expoziției d. M. Dragomirescu n'a trecut nimic cu vederea. — Frumoasele noastre biserici le avem înainte—biserica Domnița Balașa, biserica Sf-tul Spiridon, biserica Zlătari etc. și o mulțime de edificii importante, dând ca completare ce a fost în locul lor în secolul trecut. De pildă unde este astăzi Banca Națională era Hanul lui Șerban Cantacuzino, acel vestit loc cu magazine de marfă depozitate în deplină siguranță de către negustori. Curtea largă cât un câmp o avem în fața noastră, loc pentru chervanele și brașovencile cari intrau pe porțile ca de cetate tixite cu lucruri de preț.

Pictorul Carol Satmary ne-a lăsat o serie de fotografii luate din Turnul Colței. Ele ne arată icoana Bucureștilor în 1860. Grădinile predomină, copaci înalți umbrind acoperișurile, dominate de turlele mulțimei de biserice. Colecția aceasta de fotografii document unic, ne deschide viziunea vremurilor de dibuială spre țelul pe care astăzi suntem pe cale să-l înfăptuim, făcând din București un oraș înrudit cu marele metropole occidentale. Într'o serie de nișe o mână de artist d. arh. Octavian Doicescu a reînviat vechii București, dând cea mai veridică icoană a realității. Avem astfel vestitul Han al lui Manuc care constituia o curiozitate pentru străinii veniți să ne viziteze Capitala în prima jumătate a secolului trecut. Artistul ne-a mai dăruit imaginea bisericii Sfântul Gheorghe Vechi cuprinsă de flăcări (1847). Focul mistuește în încolăcirii de șerpi întreg acoperișul sfidând, slaba încercare a pompierilor de a stăvilii prăpădul.

Mai avem apoi mulțumirea de a admira în aceste nișe „Intrare în București, curtea arsă din 1800, pe malurile Colentinei în 1869 și aspecte din vechiul București. Bucureștii suburbani de astăzi nu-i uită nici el. Tot ce s'a înfăptuit în Dudești-Cioplea, Colentina, Bucureștii-Noui ne este înfățișat în fotografie. Valul de modernism a pătruns puternic și aci. Lângă căsuța joasă cu ogradă noroioasă se ridică cărciuma restaurant a cărei arhitectură e aidoma cu cea a edificiului din plin centru de Capitală. Frumosul loc de repaos Snagov, ne este înfățișat în starea actuală și cea de acum câțiva ani când pe minunatul lac nu se aflau decât câteva bărci primitive la îndemâna celor cari voiau să se scalde în lac.

Dar câte altele scapă ochiului fugar care vrea să cuprindă totul dintr'odată.

O sală este rezervată întocmirilor de locuințe ale celor dintr-o locuitori de pe malurile

Dâmboviței, cu 2500 ani înainte de era creștină. Sub coliba întunecoasă cu acoperiș de trestie nu aveau decât focul cu unelte în jurul lui și câteva vase mari prin colțuri. Ca paralelă în fața acestei hrube avem un cămin modern confortabil, pătruns de mult bun gust.

Alăturată de prima colibă avem o locuință din 1900 a. Cr. Progresul a intervenit printr'un trunchi de copac care din mijlocul casei susține acoperișul. Jos la bază e lipit cu pământ. Mai avem locuințe din 1600 înainte de Cristos și veacul III d. Cr. Aici deja a intervenit o umbră de progres în cuptorul uriaș, care cuprinde aproape în întregime încăperea, prichiciul lui fiind se vede de mare utilitate.

Încăperile din fața lor, salonașul Biedermayer, camera turcească și dormitorul sec. XVIII arată saltul făcut.

Mulțimea vizitatorilor când pășeste în afară pragul pavilionului cadastrului pleacă cu un interesant bagaj de cunoștințe, prețuind acum mai mult Bucureștii asupra căruia privirile i-au fost atât de metodic îndreptate. D. primar Al. Donescu și d. comisar general M. Dragomirescu, își culeg aici partea de recunoștință pentru opera înfăptuită.

MĂINI ROȘII ȘI ASPRE



-se fac
albe
netede și
catifelte

Orieat de roșii, aspre, crăpate sau ponosite de lucrările casnice să-i fie mâinile, orice femeie poate acum să aibă imediat mâinile albe, netede și catifelte cari plac așa de mult bărbaților. Nici unsoare, nici pete pe haine, nici vre-un alt neajuns sau necaz. Naveți decât să aplicați o mică cantitate de Crema Tokalon, culoarea albă (neunsuroasă), celebră crema de Paris. Ea conține smântână proaspătă și untdelemn predigerate precum și ingrediente cari albesc și tonifică. Pătrunzând imediat adânc în pori, ea liniștește iritația pielii și înlătură orice cauză de roșeață, urâtă și de inflamație. Ea previne forflarea de crăpături și calmează durerile ce se produc. În trei minute, mâinile Dv. vor fi așa de albe, netede și catifelte ca și când le-ați fi consacrat în fiecare zi ore întregi de îngrijire costisitoare. Se garantează rezultate excelente, altfel se restituie banii. —

De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară. Noi prețuri reduse: Crema Tokalon, culoarea albă, la Lei 50.—, Crema Tokalon aliment, culoarea roză, la Lei 60.—.



Realitatea SPORTIVA

DUMINICA aceasta — ca de obicei, cu exclusivitate concesionată footballului — a fost marcată de un eveniment oarecum deosebit: ultima zi de desfășurare a campionatului național, înainte de balcaniada dela Atena. De care atmosferă specială sezișându-se—clasament și echipe—primul și-a luat o înfățișare definitivă iar secunde ne-au provocat surprize și emoții.

* * *

Emoții la București, unde—după partida de slabă factură dintre C.F.R. și Juventus (4-3), după aceea lipsită de interes dintre Venus și Amefa (3-1) — s'au întâlnit, pe arena Venus, Unirea Tricolor și Universitatea din Cluj. Intr'adevăr, după ce Clujenii condus cu 3-0, în primele 20 de minute, Bucureștenii își revin, iau conducerea cu autoritate și matchul se termină, spre desparerea a numeroși sportivi cari mizaseră pe Universitatea, cu 4-3 pentru Unirea-Tricolor. Și surprize la Arad, unde Gloria din localitate a învins Chinezul din Timișoara cu 6-1. Nici mai mult, nici mai puțin!

* * *

Tot surpriză a fost și la Timișoara, dar de altă natură, și ceva mai dureroasă. Intr'adevăr, lăsați în voie de un arbitru pe care ezitam să-l calificăm, jucătorii Ripensiei și-ai Crișanei din Oradia s'au măcelărit reciproc. Rezultatele? Baratki și Lakatoș în spital, alți patru jucători răniți și scoși de pe teren. Și toate pentru ca Ripensia să învingă cu 5-2...

* * *

E drept că această victorie le acordă — iremediabil — certitudinea titlului de campioni naționali. La trei puncte de următorul clasat și numai cu două

partide de jucat — Venus și Juventus — în mod logic, este exclusă o „înecare la mal”. Așa încât titlul național va re-

veni Timișoarei. Este un trofeu pe care-l merită și care vine să răsplătească, odată mai mult, calitatea fotbalului practicat în capitala Banatului.



Neacșu (Juventus) în luptă pentru balon cu Georgescu (C.F.R.).

CUPA DE WOLLEY-BALL A REVISTEI „REALITATEA ILUSTRATĂ”



19 licee au participat săptămâna trecută la concursurile de wolley-ball pentru cupa revistei „Realitatea Ilustrată”. Cupa a fost câștigată de echipa liceului „Gh. Lazăr”. Fotografia noastră reprezintă o fază din matchul liceul Gh. Lazăr—Școala superi-

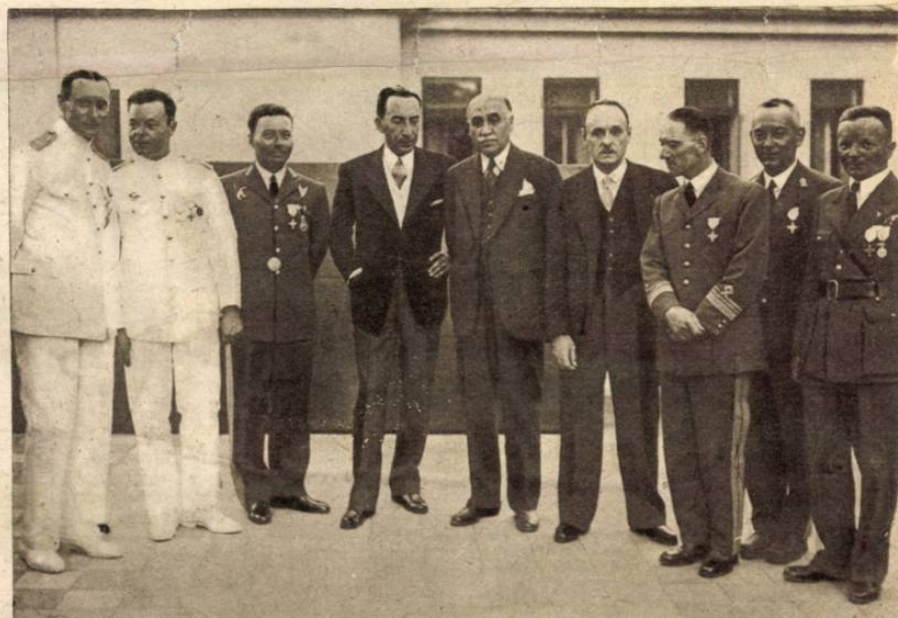


Dacă, însă, campionatul a luat vacanță, nu același lucru se întâmplă cu Cupa României. Până la 9 lunie — data plecării echipei naționale la Sofia — se va mai juca o semi-finală și finală. Deasemenea, vom mai avea un turneu cu o echipă franceză — vreo patru matchuri, în glumă! — apoi vreo trei trialuri la cari își va da concursul și o echipă din Viena, etc. Iar la urmă, negreșit, oficialii noștri vor rămâne consternați și — la aperitiv și în ședințe — se vor mira și se vor întreba de ce nu s'în formă jucătorii echipei naționale și de ce n'au condiție fizică! Adică, numai dacă mai pleacă echipa națională la Sofia. Pentru că, după începutul dela Timișoara, avem perspective de a rămâne numai cu juniorii...

* * *

Ca avertisment la activitatea footballistică, în afară de o gală de box în care Spakov a dispus de un adversar fantomă — Grizzo — și Lucian Popescu, cedând belgianului Vimme, a dovedit că nu și-a revenit în formă și în afară de obișnuitele partide de rugby și de o traversare ștafetă a „Capitalăi”, câștigată de clubul „Grănicerul”, se pare că vom avea, pentru tot cursul verii, un turneu de lupte libere și de „catch as catch can”, la Arenele Romane. Activitatea spectatorilor nu va avea de somat nici în cursul vacanței.

Gheorghe Tari



În cinstea echipajului aviatc întors victorios din raidul în Africa a avut loc o recepție la Aero-Clubul Regal Român. Fotografia noastră înfățișează pe aviatori împreună cu d-nii V. Bibescu, subsecretar de stat Caramfil, și primar Donescu.

CALENDAR

NICOLAE BALCESCU

de AL. IORDAN



29

1265. S'a născut poetul Dante Alighieri la Florența. A murit la 1321. (Alăturat chipul).
1443. Ștefan, fiul lui Alexandru cel Bun, rămâne singur să domnească în Moldova, după ce orbește și aruncă la închisoare pe fratele său Ilie.
1453. Căderea Constantinopolului în mâinile Turcilor.
1844. S'a născut Constantin Nacu, fost ministru în guvernele prezidate de I. C. Brătianu.



30

1431. Fecioara Jeanne d'Arc a fost arsă pe rug, în orașul Rouen.
1778. A murit Voltaire (n. 1694) mare scriitor francez. (Alăturat chipul).
1840. S'a născut căpitanul Valter Mărăcineanu († 30 Aug. 1877).
1848. În Dieta din Cluj Ungurii declară unirea Transilvaniei cu Ungaria.
1897. Aviatorul André a încercat să treacă cu balonul peste Polul Nord.



31

1809. A murit la Viena compozitorul Joseph Haydn. S'a născut la 1732. (Alăturat chipul).
1816. S'a născut principele Dimitrie Ghica, fiul domnitorului Grigore Ghica, fost ministru, efor al spitalelor civile și președinte al Camerii.
1859. În lupta dela Palestro, Francezii și Piemontezii înving pe Austriaci.
1877. Orașul Giurgiu e bombardat de către Turci.



1

1873. A murit la Paris fostul domnitor al Munteniei Gheorghe Dimitrie Bibescu, (născut 1804). (Alăturat chipul).
1838. S'a născut la Râmnicul Vâlcea Gheorghe I. Lahovari, fost director general al Poștelor, și președinte la Curtea de Casație.
1849. Rusia și Turcia ratifică convenția dela Balta Liman.
1892. Memorandul Românilor din Ardeal e prezentat șefului cancelariei împăratului Austriei.



2

1600. Mihail Viteazul ocupând Moldova, instalează un guvern la Iași.
1819. S'a născut la București istoricul Nicolae Bălcescu, autorul monumentalei lucrări „Istoria Românilor sub Mihail Vodă Viteazul”. A murit la 1852. (Alăturat chipul).
1821. S'a născut marele bărbat de Stat Ioan C. Brătianu.
1863. S'a născut dirijorul Felix Weingartner.



3

1633. Leon Vodă este mazilit și dus la Constantinopol.
1865. S'a născut regele George al V-lea, al Angliei.
1875. A murit compozitorul francez Georges Bizet.
1888. S'a urcat pe tronul imperiului german, împăratul Wilhelm al II-lea.
1892. Ungurii au devastat locuința D-ului Rațiu, din Turda.
1925. A murit Camille Flammarion, astronom francez.



4

1683. Viena e impresurată de oștile turcești, ajutate fiind de cele muntene de sub conducerea domnitorului Șerban Cantacuzino.
1812. S'a născut marele patriot român George Barițiu. A murit la 1893. (Alăturat chipul).
1859. Trupele franceze înving pe Austrieci la Magenta.
1920. S'a încheiat tratatul dela Trianon, cu Ungaria.

ÎN casa pitarului Barbu Bălcescu, din București, va fi fost desigur primită cu multă bucurie venirea pe lume a copilului căruia i-au dat numele Nicolae. Căci desigur, nici pitarul, nici soția sa nu puteau ști cât de scurt va fi firul acestei noi vieți, începută în ziua de 2 lunie 1819, și nici cât de nemăsurate vor fi durerile ce se vor abate peste această tristă viață.

Când sosi vârsta școlii, micul Nicolae fu dat să urmeze cursurile dela Sf. Sava, unde avu profesori pe Heliade și Fl. Aaron și unde legă o strânsă prietenie cu Ion Ghica, care avea să țină până la moarte. La vârsta de 19 ani intră în cadrele miliției organizată de Regulamentul Organic, carieră pe care o părăsește peste doi ani. Participând la conspirațiunea lui I. Câmpineanu, care avea de scop detronarea domnitorului Ghica și unirea principatelor sub domnia lui Mihail Sturza, fu condamnat la închisoare. Timp de doi ani stătu închis la mănăstirea Mărgineni și Gorgani, recăpătându-și libertatea numai după ce Bibescu ajunsese domn al Munteniei, în 1843. Cercetând, cu o pasiune neegalată decât de dragostea sa pentru neamul românesc, vechile cronici și hrisoave el scrie studiul: „Puterea armată și arta militară dela întemeierea Principatului Valahiei până acum” pe care-l publică în revista „Propășirea” din Iași, făcându-și astfel debutul ca scriitor.

Un an mai târziu fundează împreună cu A. T. Laurian revista istorică „Magazin istoric pentru Dacia” în care publică documente și cronici, redactând în același timp monografiile care să evidențieze figurile mărețe ale trecutului nostru istoric. Deasemenea publică studiul: „Despre starea socială a muncitorilor plugari” și: „Puterea armată și arta militară la Moldoveni, în timpurile mării lor”.

Din toate aceste scrieri rezultă adâncă sa dragoste pentru neamul său și o neclintită convingere că numai organizarea militară e puterea pe care o țară se poate sprijini.

În anul 1846 ia drumul Parisului unde în afară de cercetările istorice pe care le întreprinde, intră în legătură cu mai multe personalități de seamă — între care și poetul Lamartine — cărora le împărtășește starea de lucruri din țara sa și necesitatea unor radicale schimbări.

Dela Paris se îndreaptă spre Italia, unde vizitează orașele Roma, Geneva, Neapole și Palermo, îmbogățindu-și sufletul cu comoara de cunoștințe istorice pe care o păstrează aceste localități în care se întâlnesc la fiecare pas, urmele nobilei origini a Românilor. Reîntorcându-se la Paris asistă la revoluția ce izbucnise acolo. Peste două luni se reîntoarce în țară pentru a pregăti spiritele în vederea mișcării ce trebuia să izbucnească și aici. Împreună cu comisarii poporului, străbate sate și orașe, căutând să câștige cât mai mulți aderenți ai ideii de răzvrătire în contra împăraților poporului românesc.

După înăbușirea revoluției însă, fu pornit și el ca și ceilalți capi ai mișcării pe lunga și amara cale a exilului. Dela Semlin, pleacă în Ardeal unde încearcă să încheie o alianță cu conducătorii revoluției din Ungaria, Kossuth și Bathányi, pentru a lupta împreună în contra Rușilor, cerând în schimb crearea unei legiuni românești în armata maghiară și drepturi pentru Românii ardeleni, în biserică, școală și administrație.

Propunerile sale nefiind acceptate, după înfrângerea revoluționarilor unguri de către Ruși, Bălcescu se refugiază în Munții Apuseni, la Avram Iancu, de unde în toamna anului 1849, pleacă din nou la Paris. Aici, împreună cu Rosetti, Brătianu, frații Golescu, Voinescu, etc. tipărește revista „România viitoare” în care scrie articole pline de neștirbită încredere în soarta țării sale.

În 1850 se duce la Londra, unde prezintă lordului Palmerstone, un memoriu în care era expusă situația principatelor Române.

În același an, reîntors la Paris, publică un studiu „Question économique des Principautés danubiennes” în care făcând istoricul acestei chestiuni își expune părerea asupra organizării proprietății. În tot acest timp el nu încetează de a lucra până la istovire la opera sa capitală: „Istoria Românilor sub Mihail Vodă Viteazul” începută încă din 1846 și în care înfățișând marea figură a voevodului care a împlinit prima unire a Românilor, voia să arate că mirajul unui ideal național poate să înzecească forțele unui popor.

Valoarea acestei opere, deși neterminată, constă pe de o parte în documentarea ei istorică, pe de alta în frumusețea neîntrecută a stilului, care l-a așezat pe Bălcescu printre cei mai de seamă prozatori ai noștri.

Minat de o boală de piept care-i fusese dăruită de amarul zilelor de închisoare și exil, se stabilește pentru câțiva timp la Ville d'Avray, apoi în insulele Hyères și Palermo. Simțindu-și sfârșitul aproape, încearcă să-și revadă pentru ultima dată țara. Dorința însă nu-i poate fi aprobată, cu toate stăruințele depuse de prietenul său Alexandri și el se reîntoarce la Palermo unde adânc îndurerat, închide ochii pe vecie în ziua de 17 Noembrie 1852. Străin și singur, fu înmormântat la cimitirul săracilor Ratoli.

Citiți: „MAGAZINUL”



acute și cronice de:

Reumatism

Gută * Sciatică

Nevralgii * Gripă

Dureri de cap

Vindecă garantat!

**La Farmacii și Droguerii.
Produs elvețian.**

Farmecul începe să dispară la femei odată cu ivirea părului alb

ELIXIRUL DE PĂR

HEINZELMÄNNCHEN PHYSICHRON

Preparat eficient contra albirii părului

Această apă de păr, întrebunțată cu succes, nu este un preparat de vopsele. Părul natural și sănătos se obține prin procedură biologică. Părul aspiră această apă de cap și acest nutriment redă în scurt timp părul alb culoarea lui sănătoasă de mai înainte. Afară de aceasta, fortifică rădăcina părului, el devenind frumos și des. **ELIXIRUL de PAR PHYSICHRON** produce creșterea părului și împiedică albirii lui până la vârsta cea mai înaintată.

Singurul Preparator: Heinrich Munchen, Viena. Pretul Lei 120
Depozitul General: Farmacia „Minerva”, Oradea, Piața Unirii No. 5

Se găsește în București:
la Parfumeria „ROSETTI”
Piața Rosetti.

**Mătasea de cusut și de butonieră
Gütermann**



Cusăturile făcute cu mătasea naturală rezistă mai bine decât orice fire mercerizate și chiar mai gros răsucite, mătasea având mai multă elasticitate chiar decât țesătura, oricare ar fi.

Atenție la marca de fabrică

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil **Coaforul François**, Strada Edgard Quinet, 7. Telefon 3-01-23

**ELEGANTĂ,
DISTINSĂ,
ECONOMICĂ,
INCALTAMINTEA
GH. ENE FILIPESCU
CALEA VICTORIEI 26**



Blazoane În zilele noastre, nu se mai obțin
Totuși, pudra Richard Hudnut Three Flowers dă dreptul oricărei femei să aibă stilul unei aristocrate

NOBLEȚA este legată adesea de un detaliu. O trăsătură, o frază, un gest califică pe cineva. Un amănunt de toaletă, un accesoriu în aparență fără importanță, subliniază personalitatea, formează impresiile din care se vor naște mai târziu simpatia sau admirația. Între factorii cei mai de seamă, care determină aprecierea noastră asupra femeilor, tenul are o importanță deosebită, iar pentru îngrijirea tenului, pudra este elementul principal. Culoarea elegant nuanțată, dând tenului frăgezime și naturaleță, parfumul dozat cu rafinament, pentru a se insinua suav și pentru a da farmec apropierei, pulberea microscopică — pentru a catifela perfect obrazul — iată calitățile necesare unui preparat de marcă. Din experiența îndelungată făcută de femeile de gust, s'a constatat că aceste calități formează, într'adevăr, blazonul pudrei Richard Hudnut Three Flowers.

O cutie elegantă, purtând marca Richard Hudnut Three Flowers închide secretul atâtor succese. Cremele Richard Hudnut Three Flowers sunt de asemenea un ajutor prețios pentru frumusețea multor femei sărbătorite din Apus.

Pudra
**RICHARD
HUDNUT**
THREE FLOWERS



ANUL IX No. 437
5 Iunie 1935
10 LEI

REALITATEA
ILUSTRATA

IN PEAJMA EXAMENELOR



FUNERARIILE FOSTULUI RECENT SĂRĂȚEANU

Săptămâna trecută a avut loc trista ceremonie a funeraliilor fostului regent C. Sărățeanu. Fotografia noastră înfățișează pe d-nii Iuliu Maniu, Virgil Madgearu, Grigore Gafencu, etc. după carul funebru.



BANCHETUL FRONTULUI CONSTITUȚIONAL

În sala Gib a avut loc săptămâna trecută un înflăcărat banchet al „Frontului constituțional” alcătuit de d-nii: mareșal Averescu și Gh. Brătianu. Fotografia noastră îl înfățișează pe d. mareșal Averescu rostindu-și cuvântarea la banchet.

LIBRARIILE CONGRESIȘTI LA „ADEVERUL”

Cu prilejul congresului general al librarilor din întreaga țară congresiștii au făcut o vizită ziarelor „Adeverul” și „Dimineața”. Fotografia noastră îi înfățișează pe congresiști în sala de festivități a ziarelor „Adeverul” și „Dimineața”.



SERBAREA PRIMĂVERII

Elevii și elevele școlilor din Capitală au petrecut săptămâna trecută în diferite colțuri ale orașului sărbătoarea primăverii. Fotografia noastră îi înfățișează pe copii în pădurea Băneasa.

O AVIATOARE DESĂ- VĂRȘITĂ

Sofia ministrului Angliei la București, Lady Hoare este o excelentă aviatore. Brevetul de pilot și l-a luat încă de pe vremea când se afla la Cairo. Fotografia noastră o înfățișează pe Lady Hoare în carlinga avionului, pe aerodromul Băneasă.

PARIS-BUCUREȘTI FĂRĂ ESCALA

Excelentul nostru pilot Băzu Cantacuzino a parcurs săptămâna trecută distanța Paris București cu avionul în 6 ore și 25 minute. Fotografia noastră îl înfățișează pe Băzu Cantacuzino la sosire pe aerodromul Băneasa.

(Fotografii Berman)



UNDE SE POATE EMIGRA ?

AM arătat, în câteva din numerele trecute ale acestei reviste, fețele mai importante ale problemei migrațiilor omenești și am dovedit — cred — că o bună parte din turburările mari sociale ale zilelor noastre se datoresc faptului că valurile vitalității omenești au fost împiedicate, în ultimul timp, în expansiunea lor, ridicându-se uriașe bariere artificiale. Suntem încredințați că nici războaiele locale sau generale nu mai au posibilitatea să rezolve definitiv problema migrațiilor și a colonizărilor, de oarece în sis-

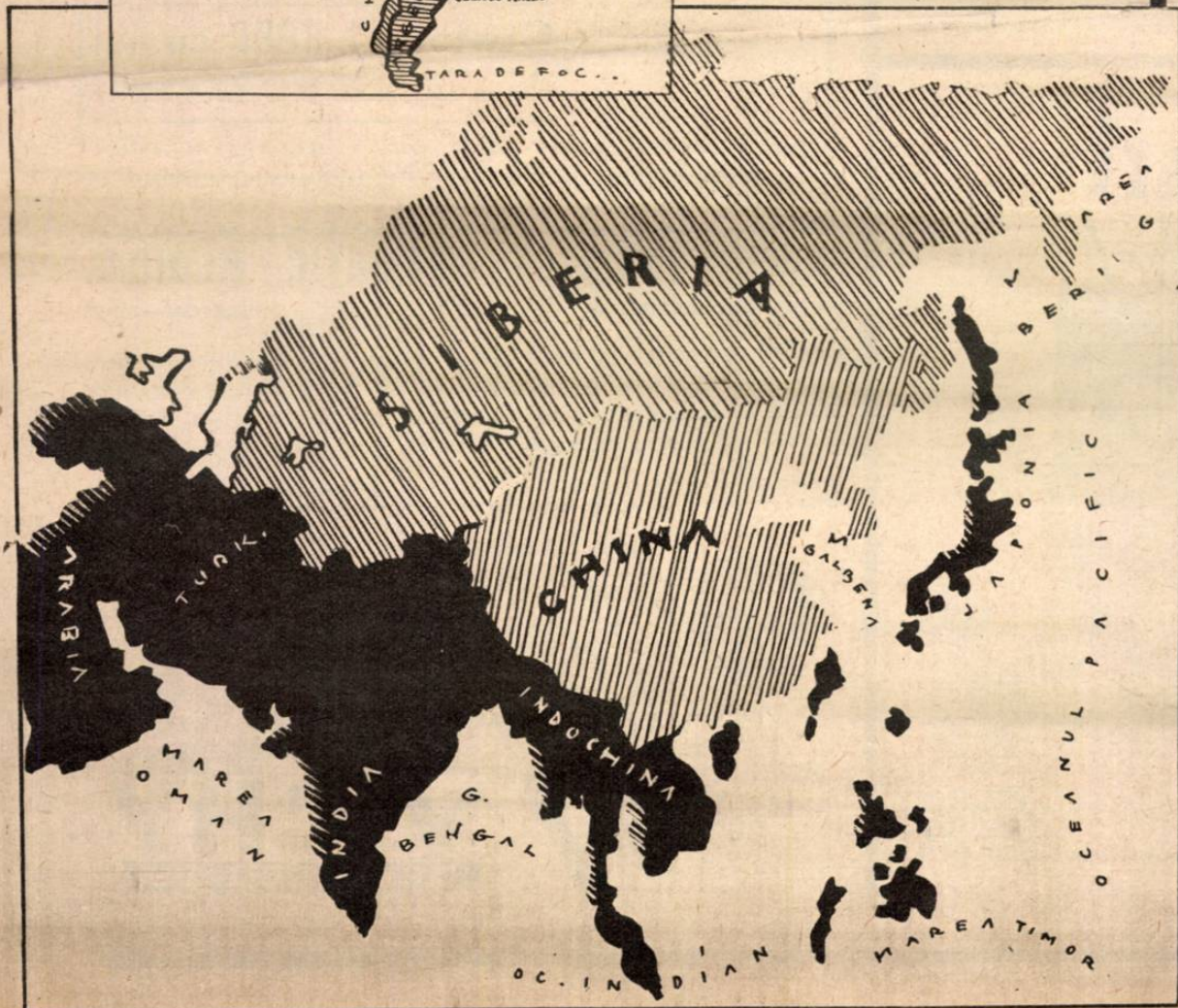
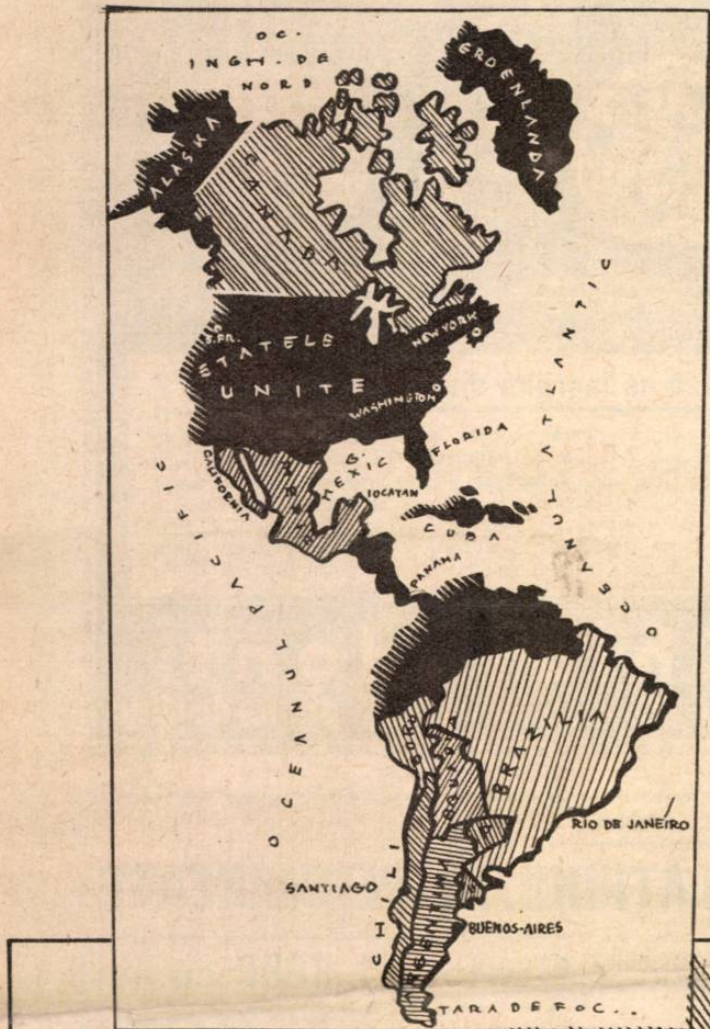
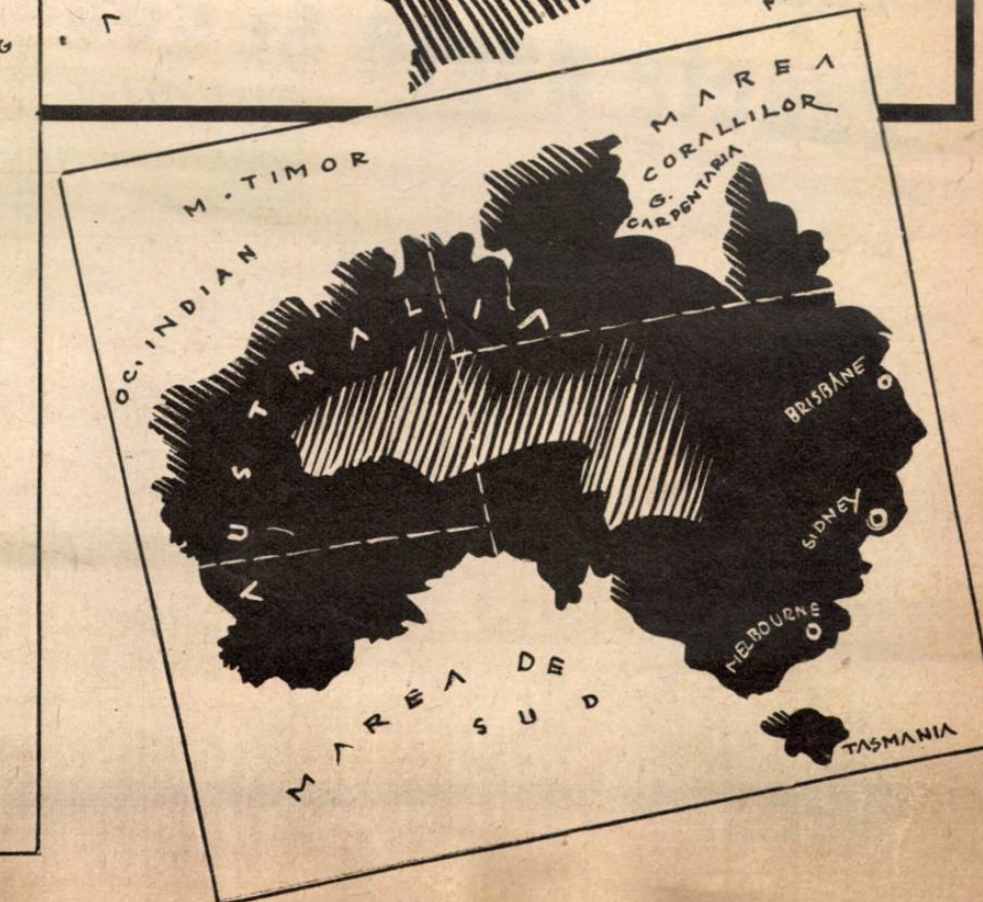
—
—
In această pagină:
Hărțile celor 5 continente: Europa, Africa, Australia, Asia și America.

temele politice în ființă și cu armamentele perfecționate ale mai tuturor popoarelor, o victorie completă prin arme este exclusă, — și toate războaiele viitoare (intocmai ca și ultimul mare război) se vor încheia prin compromisuri și jumătăți de rezultate. Au putut porni triburile albe sau galbene din Tibet, Mongolia și Siberia, cu cinci veacuri înainte de Crist, sau cu două veacuri după Crist, într'un iureș migratoriu, care-a rămas în istorie sub numele de „năvălirea barbarilor”; azi asemenea fenomen nu mai este cu puțință, căci hotarele, altădată naturale — un fluviu sau un șir de munți — au fost înlocuite cu rețele de sârmă ghimpată, cu cetăți subterane de beton, înarmate cu tunuri și mitraliere.

Și totuși: instinctul migratoriu nu poate, nu va putea fi înăbușit, mai înainte ca omenirea să fi ajuns la o reglementare a vitalității ei — termen destul de îndepărtat — și nici înainte ca toate teritoriile, oferind o cât de mică posibilitate de hrană, să fi fost colonizate.

Teritoriile virgine ale globului, cari oferă azi nu numai o simplă posibilitate de alimentare, dar imense bogății virgine, sunt încă atât de întinse, încât mai curând sau mai târziu — când toate măsurile anti-migratorii se vor fi dovedit neputincioase — popoarele vor trebui să ajungă la o înțelegere, pentru colonizarea întregului pământ.

Cari sunt azi teritoriile mai de seamă, capabile să primească un important număr de emigranți și să devie ele-înșile centre de civilizație importantă?... Vom observa în primul rând că până azi colonizările s'au făcut atât



EXECUȚII...

În ziua de 8 Mai a fost executat în Santa Clara (Cuba) José Castiello, care-a ucis în duel pe locotenentul Juan Alvarez. Un reporter a isbutit să fotografieze execuția.

Elucru de nimic o viață de om, deși zămisirea și dezvoltarea ei se realizează atât de greu, mai greu decât viața tuturor celorlalte viețuitoare: O întâmplare distruge absurd această miraculoasă îmbinare de forțe și funcții, o întâmplare ridicolă, un microb, o lovitură la creier, o coagulare de sânge în inimă. Deaceia poate, cu toate mileniiile de asasinate cari caracterizează ceea ce numim atât de pompos **Istorie**, cu-



getul nostru nu s'a împăcat cu moartea și se revoltă și strigă împotriva acestei crime fără nume și fără pereche care e **asasinarea unei fapturi omenești**. Asasinul care fură, asasinul care își înlătură un rival, asasinul care-și zdrobește femeia prea iubită — niciunul din acești monștri, nu izbuteste să se justifice pe deplin. Dar o crimă și mai monstruoasă, care le depășește pe toate și care intră în nebunia universală e **asasinaul politici**.

* * *

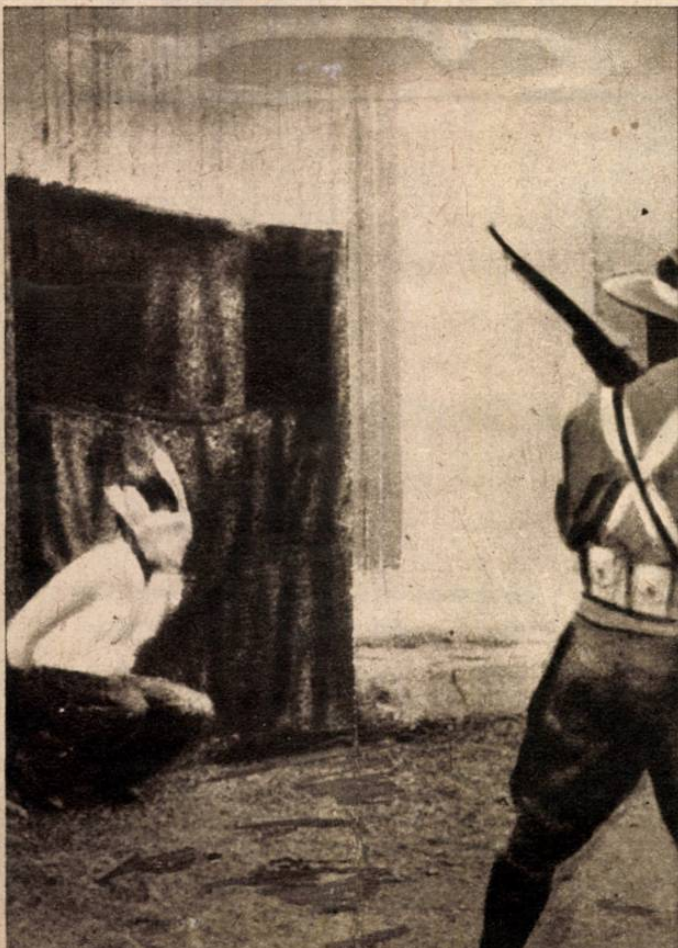
Toate mințile luminate, preoți, poeți, filosofi, savanți, s'au ridicat împotriva asasinatului executat de societate — asasinatul justiției (care încă se practică în unele țări destul de civilizate) și asasinatul adversarului politic. Cercetători serioși au dovedit limpede că împușcarea, electrocutarea, ghilotinarea, spânzurarea criminalului de rând nu scade numărul obicinuit al crimelor de acest fel; că astfel de criminali nu trebuie dați pe mâna călăului, ci a psihiatrului, că locul lor nu e în ocne ci în casele de nebuni. Impușcarea adversarilor politici s'a dovedit mai cu seamă în ultimele două veacuri de-o absurditate am zice ridiculă dacă n'ar fi sinistru. În vremea marelui revoluții franceze partidele politice s'au ghilotinat **pe rând**, — fără ca cineva să fi învățat ceva depe urma acestui exemplu definitiv! În 1923, după înfrângerea armatelor grecești în Asia-Mică, noul guvern elen a împușcat trei foști miniștri pe un vas de război, la Pireu — ca după câțiva ani să se bage de seamă că fuseseră nevinovați și să li se pue coroane pe morminte, ca unor eroi... fără voia lor!

Erau să fie împușcați pentru ideile lor politice: în Rusia, **Dostoievski** și omenirea ar fi fost lipsită de cel mai mare romancier al tuturor timpurilor (părerea unui om de mărimea lui André Gide); în Turcia **Mustafa-Kemal** de către Abdul Hamid — și fără Mustafa-Kemal Turcia ar fi fost azi un teritoriu sub mandat britanic, francez sau italian; în Polonia **Pilsudski**, și fără el Polonia ar fi fost azi o provincie rusească sau germană.

La Sofia există un cimitir unde cea mai mare parte din morminte arată locul câte unui asasinat politic. Niciuna din aceste crime n'a schimbat cu o iotă destinul și situația Bulgariei: Adversarii s'au împușcat unii pe alții — zadarnic — vreme de un secol. (În ultimul timp, această epidemie s'a stins).

* * *

Puși la zid și împușcați au fost în ultimul timp



mulți tineri. Vina lor era că n'avuseseră norocul să pună ei la zid și să-și împuste adversarii. În Germania, în Spania, în Grecia au răsunat în ultimul timp cele mai multe din sinistrele bubuituri în sgomotul cărora se sting atâtea vieți. Nu s'au filmat asemenea scene. Păcat!... Reproduse pe toate pânzele lumii, puse sub ochii tuturor popoarelor, odioasele scene ale omului împușcat de alți oameni, ar trezi poate conștiința absurdității unor asemenea fapte. Mai e timp!... Căci filmarea asasinatelor politice va fi îngăduită numai în ziua când moralitatea publică se va ridica la un nivel superior — și se va simți nevoia unei propagande pentru stărpirea asasinatului politic, cum se face propagandă și se dau ajutoare pentru stărpirea malariei, a variolei, a sifilisului.

Cu toate că se interzice particularilor și mai cu seamă ziariștilor intrarea în curtea cazarmilor unde au loc execuțiile, obiectivul fotografic — ascuns de multe ori într-o cravată, în carămbul unei cizme sau chiar într-o batistă, a surprins în ultimul timp câteva execuții, în momentele cele mai impresionante.

Până la instituirea unui comitet internațional pentru combaterea asasinatului politic și a pedepsei cu moartea, toate ziarele, toate revistele să reproducă toate fotografiile de acest fel, cucerite cu mari pericole și cu o deosebită iscusință.

* * *
Un nefericit adolescent din Cuba, pus la zid în

curtea închisorii. Se pare că într-o luptă de stradă ar fi ucis un ofițer. În asemenea cazuri nu se știe niciodată precis cine a ucis și din ce puțin a ținut ca victima să nu fie un asasin și asasinul o victimă. Pus la zid, cu ochii legați, tânărul știe că un pluton de execuție a ridicat armele și le-a îndreptat spre pieptul lui. Ciuruit de gloanțe, el nu moare instantaneu, cum s'ar părea — ci moare pe 'ncetul, pe măsură ce sângele îi înecă organele lăuntrice: Asemenea unui om lovit în moalele capului, dar care nu și-a pierdut conștiința, tânărul executat se lasă încet cași cum ar voi să se așeze să se odihnească — și cu mâinile legate la spate, cade în nas, deodată căci creierul ia fost invadat de sânge.

Scena e luată din Cuba, paradisiaca insulă din Antile, din vecinătatea Americii Centrale.

Locuită de Spanioli și Negrii, insula a fost ocupată de Statele-Unite în două rânduri, spre a restabili ordinea pururi turburată. Și de două ori Statele-Unite au rădat cu banii lor libertatea și dreptul de a se administra singuri. Cubanii, în vinele cărora curge un sânge spaniol amestecat, nu se pot împăca între ei, precum nu se pot împăca acei copii cari au la îndemână prea multe jucării. Insula e bogată — produce zahăr și lemn aromat, tutunurile cele mai fine din lume. Tânărul împușcat e o victimă a sângelui lui prea turbure, a prea bogatei vieți din Insulă.

F. A.



ECHIPA AMERICII IN CUPA DAVIS

Ţările din lumea întreagă se antrenează intens pentru marea probă anuală a Cupei Davis. Fotografia noastră înfățișează pe cei trei reprezentanți ai Americii. De la stânga spre dreapta: Johnny Van Ryn, Sidney Wood și Wilma Allison.

PORTRETUL ROENTGEN

În urma descoperirii d-rului Werner Teschendorf, s'a reușit să se obțină prin razele Röntgen, o fotografie care să nu redea numai scheletul ci — așa cum se vede în fotografia noastră — și conformația musculară. Chiar perii de pe cap sunt vizibili în fotografia Röntgen. Pentru medicină, noua fotografie Röntgen prezintă o importanță nebănuită.



Culoarea frumoasă a Părului



evidențiază eleganța și distincția Femeii

Cereți coaforului
De să fiți servită
numai cu INSTANTANÉE original. De vânzare la toate drogueriile și parfumeriile din țară.

Un păr fin și mătăsoș a cărui culoare se potrivește tenului, dă farmecul femeii. Nuanța frumoasă o avantajează și o înținerește. Alegerea unei culori adecuate este foarte dificilă, căci vopseaua de calitate inferioară poate fi dăunătoare părului. INSTANTANÉE este un produs care întrunește toate calitățile, asigurând părului uniformitatea nuanței, fără a-l arde, distruge sau înăspri. Prin compoziția materilor colorante, INSTANTANÉE vă pune la adăpost de orice surprize neplăcute în vopsirea părului.



INSTANTANÉE



DARUL, CARE
PLACE INTOT-
DEAUNA...

Nu căutați...

Oferiți-i parfumurile bourgeois, și EA
va fi încântată.

MON PARFUM
SOIR DE PARIS
PRINTEMPS DE PARIS

Veți putea astfel face un cadou distinctiv, la prețul de... Lei 60—400.

PARFUMS BOURJOIS

Creatorul fardurilor pastel, al
parfumurilor Mon Parfum și
Soir de Paris



LISETTE VERA DIRECTOAREA TEATRULUI „EXCELSIOR”

O nouă companie teatrală a luat ființă în ultima lună a stagiunii: Compania Iancovescu-Lisette Vere. Ea a jucat la Teatrul Excelsior o admirabilă comedie italiană, localizată: „Lohengrin”. Interpretată perfect, montată cu mult gust, abundând de spirite fine, această comedie a plăcut foarte mult publicului, și în primul rând a avut dorul de a orăta de ce variate resurse dispune doamna Lisette Vere. Nădăjduim că noua formațiune își va relua în toamnă activitatea.

Nu vă lăsați trași pe
SFOARĂ



cumpărând produse de fabricație
îndoelnică, care nu dau banului Dv.
nici 10% din valoarea lui reală.

Fiți deci prevăzătoare și cereți numai
ciorapul **ADY 75** care dă mersului Dv.
grația atât de necesară femeii, obiș-
nuită să imbine calitatea cu frumosul.

ady

SUPLU • ELEGANT • DURABIL



Băile Lipova-(Banat)

Vila „Gloria”
la băile Lipova.

Vilegiatura și cura completă cu
Lei 4.500

Uniți plăcutul cu utilul și faceți-vă vilegiatura în stațiunea de
ape minerale Lipova!

Lipova e așezată pe malul Mureșului, lângă Radna, pe linia
principală București-Arad, într-o regiune dintre cele mai făr-
mătoare. Atât prin poziția ei la poalele munților, cât și prin
isvoarele de ape minerale carbo-gazoase — ape cunoscute în
comerț sub numele de Borviz de Lipova — această localitate
este stațiunea ideală pentru vilegiatură. Lipova e totodată una
din localitățile cele mai renumite pentru vindecarea boalelor
de inimă, de rinichi, a anemiilor, pentru întărirea conva-
lescenților, după boale grele, locul de cură pentru maladiile or-
ganelor de digestiune și de circulație. Analiza apelor a do-
vedit că ele fac parte din grupa apelor bicarbonatice, gazoase,
supra saturate cu bioxid de carbon, alcaline (calcice), feru-
gioase, lithinifere.

La Lipova tratamentul se face, fie prin băi, de acid carbonic,
fie prin dușuri, fie prin inhalări sau înfășurat prin consumarea
la sursă a apelor minerale, după prescripțiunile medicilor, spe-
cialiști.

Lipova e foarte aproape de Arad de care e legată prin tran-
sivai electric, și e în legătură și cu renumitele podgorii din jurul
Aradului.

Hotelurile în care sunt adăpostiți vilegiaturii sau cei veniți
la cură, sunt de curând construite și prevăzute cu tot confortul
modern. Camerele au fiecare apă curgătoare, cuvetă de baie
și lumină electrică. Sunt mari, curate și frumos aranjate. Băile
Lipova dispun de un casino modern, o sală de dans, o terasă
frumoasă clădită în stil oriental unde încap o mie de persoane
grădina stațiunii se întinde sub stejarii seculari, iar masa se
servește fie în casino, fie în grădină. Măncărurile sunt prepa-
rate după bucătăria franceză și cea română, în regia proprie, resta-
urantul nu e concesionat. Dată fiind apropierea de Arad și de
centralele de aprovizionare, alimentele sunt de cea mai bună ca-
litate, iar abundența de fructe e mai mare decât oriunde în
țară, Lipova fiind așezată foarte aproape de podgoriile Aradului.
Ținutul e foarte propice pentru excursii, care se pot face,
fie la cetatea Soimș, fie la Maria Radna, locul de pelerinaj
cu vechile mănăstiri și biserici, fie la Arad sau la podgorii.
Un strand de curând construit la malul Mureșului, oferă vilegi-
aturii posibilitatea de a face plaje.

„Realitatea Ilustrată”, în urma unui aranjament fericit cu direc-
țiunea Băilor Lipova, se găsește în situația de a putea oferi o
vilegiatură de 25 zile la aceste băi, cu prețul de lei 4.500.

Aceeași vilegiatură pentru 14 zile, costă lei 2.750.

În acest preț se cuprind:

Transportul dela Gara Lipova, la băi, cu autobuzul, hotel, pen-
siune completă, alcătuită din trei mese, toate bășigișurile, taxa
de cură, taxa de muzică.

Copiii până la 10 ani, întrucât ocupă aceeași cameră cu pă-
rinții, nu plătesc nimic.

Copiii dela 10 la 15 ani, au o reducere de 800 lei respectiv
500 lei de persoană.

Întreținerea este de primul rang. Cei înscriși prin „Realitatea
Ilustrată” pentru vilegiatură și cură gl. b. l. (a forțat) se bu-
cură de tratamentul cel mai bun. La restaurant, pensionarii au
dreptul să-și aleagă felurile după listă.

Informațiuni și înscrieri la „Realitatea Ilustrată” secția turi m.
tr. Const. Mille 7—9, București.



Vedere din parcul băilor Lipova.

Examele

DACĂ s'ar cunoaște epoca și evenimentul cari au comandat necesitatea examenelor, poate că s'ar putea identifica pe un teritoriu primitiv sentimentul, într-o formă brutală, al generațiilor posesoare față de timpuri și mai cu seamă de prezent. Examenul încearcă supunerea continuă la disciplinele verificate cele mai comode și de quietudine certă. Intotdeauna de 3 ori 3 este egal cu nouă, însă se cere ca întrebarea să fie pusă și răspunsul afirmat. Spiritul trebuie controlat, bineînțeles — și nu ar fi mare lucru. Interesează însă altceva, ca spiritul să accepte controlul și să adere la el. În vreo 15 ani de studii sunt vreo 30 de examene, treizeci de dovezi, repetate

la niște intervale, în cari poate să se manifesteze individualitatea rebarbativă. Dacă rezistă la toate probele în scris și orale, unui candidat i se poate da certificatul trebuincios un bilet de intrare la imitarea existenței și activității.

Într'altfel, toată lumea e de acord că un examen nu e demonstrativ și dacă generațiile ar renunța la împărțirea drepturilor abstract recunoscute, poate că examenul, în loc să fie amplificat s'ar desființa și comisiile de toată natura și-ar pierde orice poezie. E nevoie să cadă câte 76 la sută de candidați, de pildă, la bacalaureat, trădați de șovăirea unei secunde, chiar dacă știința lor, ceea ce se întâmplă, depășește depozitul de noțiuni al unui profesor ingenuș în curmezișuri și adversar profesionist al oricărui candidat înfățișat la examen. Nu trebuie nesocotită această plăcere a sadismului uman, destinată să compenseze deficiențele și decepțiile personale cu o turtură a ochiului, expus la focarul unei lentile concentrice în dreptul luminilor arzătoare ale științei. Candidatul e o victimă ideală, care nu protestează.

Dacă va mai dura multă vreme școala și dacă diplomele și certificatele se vor înmulți până la inutilizare, examenele vor dispărea obligatoriu, cum au și dispărut un moment, din motive de psihologie onestă. Am avut un ministru al școlilor slobod la cuget și care a pus temeiul cunoștinței pe osteneala înceată a experienței, emancipând o generație de reprezentațiile de fine de

an și de solemnitățile certificatului apucat dintr'o săritură de șansă. Căci împotriva noțiunilor asimilate mecanic luptă toate rezultatele practice ale științei, al cărei scop nu e niciodată o ucenicie de mici dexterități, cu o scrutare pe flancuri și în sămbure a vieții. Deja scrisul și calculul sunt lepădate între preocupările derizorii. Desigur că belferul nu cedază, dar o să fie fără voia lui expropriat. Mașina de scris, introdusă în cursul primar, va desființa tot cursul primar și mașina de socotit va dispensa intelectul de însărcinările ce i se dau, minore. Scrisul și socotitul vor fi purtate laolaltă cu lama de ras, într'o cutie de buzunar sau asociate cu ceasornicul. E de altfel adevăratul rol al mașinii să ia poverile statice din sarcina inteligenței, economisită pentru creațiune. Dascălii viitorului vor fi placa de fonograf și filmul, radiofonia și televiziunea. Nu de mult încă omul pierdea un timp scump, ca să parcurgă distanțele moarte dintre două scopuri, pe picioare. Bicicleta, automobilul și avionul l-au scăpat de cea mai stupidă întrebare a organelor, atunci când e nevoie de ele altundeva. Când te gândești că zeci de mii poate sute de mii de ani, omul nu s'a dat decât acestei ridicule acțiuni, de a se muta de pe un picior pe altul, se vede că lichidarea vechilor metode și procedee de învățat carte nu va întârzia mult.

Chemarea aparentă a omului nu este să repete ci să constru-

Pe bancă în Cișmigiu elevii învață pentru examene.

Studentii colegiului Harrow din Londra, fotografiați în preajma examenelor de fine de an.



Micuța școlăriță învață de zor pentru examen.

Un grup de studente dela colegiul din Dublin așteaptă să le rândul la examene.



ască; în orice caz, furtașagul ce-l face școala asupra vieții, apinându-i omului numai pentru un scop de informație cel puțin 5 ani, într'un total mediu de 60, se va dovedi demoralizant. Dat fiind că instinctul există și că ceea ce se numește intuiția o realitate dominantă, fără care școala nu ar fi nici adjuvantul ce este, individualitatea inteligenței poate să-și aleagă pe viitor mijloacele de instrucție printre cele mai simplificate. Mai de mult, studiul urma pe de-a întregul metodele căsnite și a inteligenței diminuate. Considerat ca un volum, capul trebuia să-și îndeplinească îndatoririle de sac și de cosciug. Erau excluse din examene toate lexicele. Sensul unui cuvânt latin sau grec, sau al unei date fără însemnătate esențială, trebuia căutat în amintire... pedagogul se simțea insultat de concepția simplor materiale în învățământ. și mai cu seamă la o lucrare în scris—dar instinctul fără greș al elevului, chiar puțin înzestrat pentru construirea unei lucrări, îl silia, împotriva tuturor măsurilor amenințătoare, să se aprovizioneze pentru examene cu câteva cărți pe sub cingătoare... instinctul era exact. El îi spunea școlarului: „Pune cărțile la burtă, acolo e locul lor”, după ce-l povățuise încă de la început că o carte nu se învață ci numai se utilizează. Invățătura nu e o creație, căci nu e nici cultură. În timpuri, limba franceză avea, probabil, vâteva zeci de mii de cuvinte: Racine și-a scris toată opera numai cu două mii. Desigur că o mulțime de profesori din epocă știau mult mai multe vorbe decât poetul, și scriau versuri și ei, cum se obișnuiește în școala franceză, însă Racine a construit și a creat, pe când ceilalți au repetat.

Copiii de toate vârstele se „pregătesc” de examene. Luna aceasta e o lună de masacre. În loc să le bată de joacă și dragoste, inima lor bate de examene. O doamnă profesoară mi-a spus la o probă în scris, despre un copil foarte inteligent „Trebuie preparat, nu a învățat nimic”. Copilul nu s'a sinucis, cum se sinucid fetele și băieții, cari cred că pierderea unui examen sau a unui an școlar e o catastrofă. El învățase înainte de școală la o altă școală, a răsuflui leal—și ăa răs odată cu mine, consolată de zece răspunsuri greșite și de unul genial, cu o mângâiere înfășurată pe tot obrazul lui frumos. Vă rog să vă îngrijiți de el mai de aproape, zise profesoara. Nici nu se poate îngrijire mai de aproape decât primește.

—Atunci?...

—Nu se face, doamnă, nici profesor, nici inginer, nici medic, nu se face nimic, se face băiat de talent.

T. ARGHEZI

Cititi „MAGAZINUL”
REVISTĂ LUNARĂ TIPĂRITĂ LA HELIOGRAVURĂ
160 PAGINI 20 LEI



Bucuria la aer liber și soare

vă procură Nivea. Înainte de-a face baia de soare, masați mai întâi bine corpul cu Crema Nivea sau Uleiul Nivea. Astfel micșorați pericolul arsurilor solare și pielea obține în același timp o culoare superb bronzată. Nu trebuie însă să faceți plaja fiind corpul ud; când razele solare sunt prea puternice, repetați la nevoie masajul cu Crema Nivea, de mai multe ori.

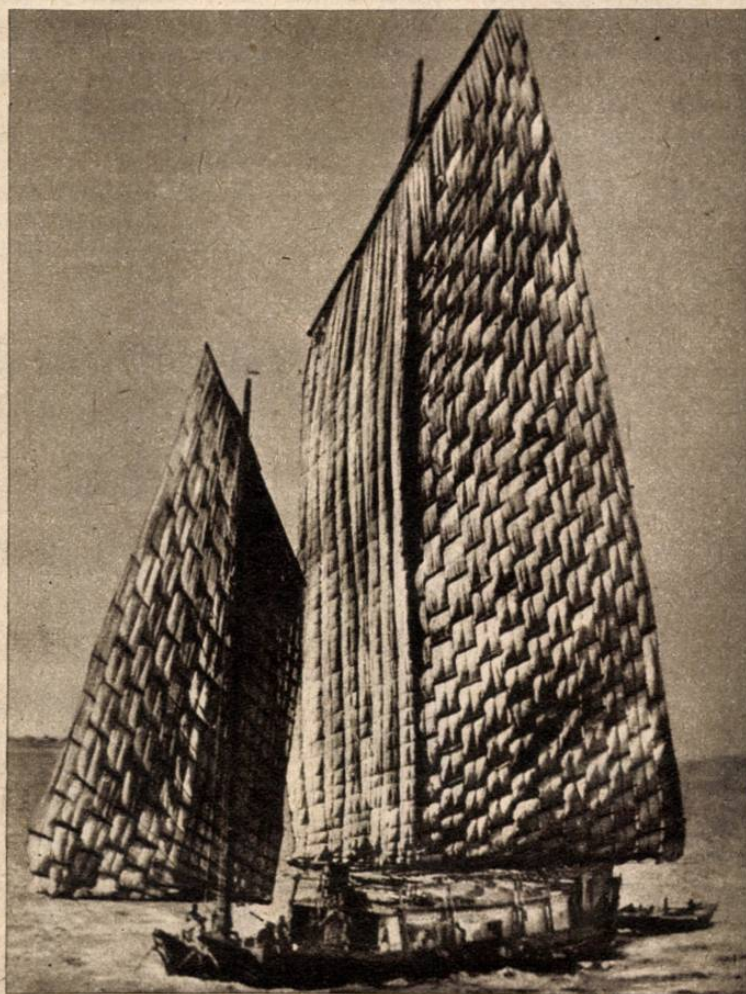
CREMA
NIVEA



Crema Nivea: Lei 16.— — 72.—
Ulei Nivea: Lei 55.— și 85.—
Eiersdorf & Co. S.A.R., Brașov

Cu NIVEA
la aer și soare

INTREBUNȚAȚI
ADMIRABILELE
PRODUSE
NARCISSE BLEU
de
MURY
Paris
APĂ DE COLONIE,
PUDRĂ, FARD,
ROUGE INALTERABIL
REPR. G-1: N. H. BALTHAZAR, BUCUREȘTI, SELARI 7



„JUNCA”, MIJLOCUL DE TRANSPORT ÎN MAREA CHINEI.

Corăbiile cu pânze caracteristice, numite „Junca” populează coastele Mării Galbene. Sunt curioase velele acestei corăbii, făcute din împletitură de bambus. Junca e mijlocul universal de transport în mările chinezești. Ea slujește deopotrivă pescarului, contrabandistului sau piratului, ca și călătorului, sau misionarului, care vrea să cerceteze satele așezate pe făruri.

INVITAȚIUNE

către Onor. Doamne și Domnișoare. Profitați de luna Bucureștilor pentru a vă înfrumuseța vizitând Studioul de înfrumusețare.



DORTHEIMER
București: Calea Victoriei, 50
Ploiești: Pasagiul Cooperativa

Ondulațiuni permanente. Vopsitul părului. Lucrări artistice de păr, Coafat, manucure, massage ireproșabile.
PREȚURI REDUSE

Farmecul începe să dispară la femei odată cu ivirea părului alb

ELIXIRUL DE PĂR

HEINZELMANNCHEN PHYSICHRON

Preparat eficient contra albirii părului

Această apă de păr, întrebuințată cu succes, nu este un preparat de vopseli. Părul natural și sănătos se obține prin procedură biologică. Părul aspiră această apă de cap și acest nutriment redă în scurt timp părului alb culoarea lui sănătoasă de mai înainte. Afară de aceasta, fortifică rădăcina părului, el devenind frumos și des.

ELIXIRUL de PĂR PHYSICHRON produce creșterea părului și împiedică albirii lui până la vârsta cea mai înaintată.

Singurul Preparator: Heinrich Munchen, Viena. Prețuri Lei 120

Depozitul General: Farmacia „Minerva”, Oradea. Piața Unirii No. 5

Se găsește în București: la Parfumeria „ROSETTI” Piața Rosetti.

Indispoziție?

Tablete
Pyramidon
o alungă!



Pyramidon
TABLETE

DURERI DE STOMAC

DUPĂ MESE

Dacă aveți dureri de stomac la puțin timp după ce ați mâncat, este mai mult ca sigur că suferiți de Hyperchlorhidrie sau secrețiunea unui suc gastric prea acid. Acest exces de aciditate provoacă fermentațiunea alimentelor cari rămân ca plumbul în stomac și ocazionează dureri excesiv de violente. O ușurare grabnică poate fi obținută luând o jumătate linguriță de Magnesia Bisurata în puțină apă la puțin timp după mese sau când durerea începe să se simtă. Magnesia Bisurata neutralizează aproape instantaneu excesul de aciditate, calmează mucoasa iritată și înlătură arsurile, crampele, acrelile, apăsările și toate indispozițiile ce survin dela o aciditate abundentă. Magnesia Bisurata care este inofensivă și ușor de luat, se găsește de vânzare la toate farmaciile și drogueriile la prețul de lei 75, sau în format mare economic lei 110.

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7. Telefon 3-01-23

FEMEI

Plâng în situații în cari devin furioși. Dece?

BARBATI

Știința ne arată profunde deosebiri organice cari fac ca bărbații să aibe o purtare atât de deosebită de a femeilor.

de DONALD A. LAIRD

Directorul Laboratorului de psihologie al Universității Colgate din Hamilton (N. Y.)

CAND are o neplăcere, femeia se pornește pe plâns. Și chiar dacă nu ajunge până la a vărsa lacrimi, o vezi deprimată, copleșită de amărăciune.

În împrejurări identice, bărbatul se înfurie: înjură, sau trăneste vreun scaun. Când un copil vine dela școală, cu note ce sunt departe de-a fi bune, mama caută să-l încurajeze și să-l îndemne cu blândețe, la muncă, pe când tatăl găsește mai nimerit să-i administreze o corecție mai concretă și mai dureroasă. La zâmbetul pe care li-l adresează un bărbat necunoscut, cele mai multe femei întorc capul și iutesc pasul, spre a ieși cât mai curând din raza vizuală a individului. Dar când o femeie străină zâmbeste unui bărbat, acesta își îndreaptă cravata și-i întoarce zâmbetul.

Miss Frances E. Willard, desamăgită de ruperea logodnei sale cu preotul Charles H. Fowler, s'a răsbunat pe toți bărbații, întemeind o instituție feminină (W. C. T. U.) și ducând o campanie împotriva drepturilor bărbaților.

Dar Dante, îndepărtat de Beatrice, s'a apucat, după o perioadă de profundă disperare, să scrie „Divina Comedie” și în această capod'operă literară întâl-

mușchi, glande și nervi; se înțelege însă că nu toți bărbații se aseamănă între ei, după cum nici toate femeile nu au structuri identice. Există pe ici pe colo bărbați, a căror anatomie, voce și susceptibilități bolnăvicioase îi apropie mai curând de femei. Iar pe de-altă parte a existat o femeie, Regina Elisabeta a Angliei, despre care cardinalul de Bernis scrie că „avea o inteligență de bărbat și-i plăcea felul brutal de-a vorbi al ambasadorului olandez”.

Ceeace ne interesează însă pe noi este tipul mediu al bărbatului și tipul mediu al femeii. Constatările făcute sub acest raport sunt nu numai interesante, dar și foarte utile. După cum am mai spus și într'un alt studiu, în care arătam „Cum cumpără lumea”, înțelegerea acestor deosebiri e tot atât de folositoare comer-

ciantului cât și soților, cari vor să realizeze o căsnicie fericită. S'au făcut multe amuzante, dar inexacte presupuneri, asupra diferențelor dintre bărbat și femeie. Aristotel bunăoară a lansat legenda că femeile ar avea patru dinți mai puțin, decât bărbații. El a ajuns la această ciudată concluzie numărând dinții menajerei sale și pe aceia ai unui sclav. Sclavul avea patru dinți mai mult decât era normal și sute de ani nimeni nu s'a gândit să puie la îndoială adevărul

acestei observațiuni, ale unui filosof de altfel foarte sincer.

Multe deosebiri vitale, de cari Aristotel nici n'ar fi visat măcar, s'au stabilit însă în ultimii ani, cu matematică exactitate. Spiritul științific, care nu mai lucrează decât cu observațiuni precise și confirmate, plus invenția diferitelor instrumente de măsură, au adus o nouă lumină în această enigmă a sexelor. Înaintea războiului Civil, de pildă, nu se putea determina dacă un bărbat sau o femeie avea temperatura ridicată peste normal, pentru că termometrul clinic, — primul lucru de care se servește astăzi un medic, când intră în casa bolnavului — nu exista încă.

Microscopul modern ne-a arătat că sângele femeii este de-o compoziție cu totul diferită. Fiecare milimetru cubic din sângele ei are un milion de globule roșii mai puțin decât al bărbatului. Sângele femeii are 80% apă, pe când cel al bărbatului are mai puțin: 75% apă.

Se poate spune că globulele roșii furnizează oxigen și energie celorlalte celule ale trupului. Femeia are cu 30% mai puțin din acești corpusculi și există perioade când proporția este și mai mică. Aceasta explică faptul că obosește mai repede.

Leșinul este un accident caracteristic feminin; foarte rar sunt



—
In aceeași situație, femeia se manifestă prin plâns, iar bărbatul prin enervare violentă. Fotografiile alăturate sunt edificatoare în această privință
—



ființa care pentru el întrupă dragostea, undeva în adâncurile purgatoriului.

E neîndoișor că femeile și bărbații iau, în împrejurări similare, atitudini cu totul diferite. Pentru ce?

Știința a descoperit multe trăsături ciudate în structura bărbaților și a femeilor, trăsături dintre cari unele se explică prin educația pe care o primesc prin drumul pe care-l parcurg cele două sexe, până la maturitate. Dar în laboratoarele și clinicile, de pe întreaga suprafață a Pământului, s'au constatat diferențe anatomice și psihologice, cu ajutorul cărora înțelegem pentru ce oamenii sunt așa cum sunt.

Nu trebuie să vedem un accident al naturii, în faptul că bărbații și femeile au o comportare atât de deosebită la maturitate. Această diferențiere pare să existe chiar înaintea nașterii lor, în misterioasa creștere și dezvoltare a oaselor și țesăturilor ce constituie gherghelul acțiunilor individului de mai târziu.

Câteva dintre deosebirile, superficiale, ca să le spunem astfel, se datoresc obiceiului, creșterii și etichetei. Căci fetele mai învață încă să facă multe lucruri, într'un alt mod decât băieții deși metodele de educare a sexelor se aseamănă astăzi, mai mult decât acum un secol. Cele mai mari deosebiri dintre bărbați și femei se bazează însă pe diferențieri fundamentale și innăscute, în oase,

—
Pe stradă, când un bărbat zâmbeste unei femei, aceasta nu-i va da niciodată importanță. Dimpotrivă dacă femeia provoacă, bărbatul îi va răspunde totdeauna



bărbații cari-și pierd astfel cunoștința. Sărăcia de globule roșii o predispune la aceste dramatice leșinuri, cari se puneau înainte în seama strânsoarei corsetelor și a încăperilor insuficient aerisite. Cauza principală stă însă chiar în compoziția chimică a sângelui ei.

Femeile se nasc într-o măsură oarecare anemice, un fapt de care trebuie să ție seamă bărbații, când e vorba de muncă și pe care nici ele nu trebuie să-l uite, la stabilirea regimului alimentar, la alegerea vestimentelor și la stabilirea programului de exerciții fizice. Proportia de corpusculi albe este aproape egală la bărbați și la femei. Ele ne servesc la combaterea germenilor ce ne invadează organismul și din moment ce bărbații și femeile au un număr egal de globule albe, vom înțelege că rezistența acestora din urmă față de boalele infecțioase, este tot atât de mare, deși par mai slabe și obosesc mai repede.

Chiar și înainte de naștere există deosebiri de pulsație între un băiat și o fată. În ultima lună a gestației, inima băiatului are între 124 și 147 de bătăi pe minut, pe când cea a fetei, între 135 și 154. Într-o viață sănătoasă de adult, inima bărbatului are 72 de bătăi, iar a femeii 80. Inima femeii este cu vreo două uncii mai mică.

În fiecare minut inima femeii bate de 8 sau 10 ori mai mult decât a bărbatului, iar în ultima clipă a vieții sale, inima ei a avut, în medie, 300 de milioane de bătăi mai mult, decât a unui bărbat. În timpul somnului, bătăile inimii sunt în genere reduse de o micșorare a tensiunii arteriale. La trezire, ambele fenomene își accelerează ritmul. Inima femeii rămâne însă întotdeauna ceva mai activă, decât la sexul opus. Femei aviatoare, ca faimoasa Amelia Earhardt Putnam, sunt rare, tocmai din cauza caracteristicii superiorității de viteză a pulsațiilor. Comitetul medical al ministerului englez de aeronautică a raportat, în 1932, că „pulsul ideal pentru un pilot, este 60 de bătăi pe minut, iar piloții de distanță lungă trebuie să aibe un puls și mai redus, ceea ce la femei se întâlnește foarte rar”.

Aceste diferențe între un sex și celălalt nu se întâlnesc numai la oameni. Veterinarii ne spun că pulsul unui leu este de 40 de bătăi, pe când al leoaicei este de 68; pulsul taurului este de 46 bătăi, iar al vacii de 56; la berbec de 68, iar la oaie de 80.

Factorii de căpetenie cari fac ca purtarea bărbaților să fie atât de diferită de a femeilor rezidă în compoziția chimică și funcțiunile trupului, așa că nu pot fi direct observați în viața de toate zilele. Deosebirile evidente de statură, barba sau coama leului și deosebirile dintre penele masculului și ale femeii la păsări nu înseamnă mare lucru, din moment ce aceste superficiale caracteristici stau prea puțin în legătură cu activitatea, sau cu inteligența creaturii.

Dar deosebirile nevăzute, ce rezidă în funcțiunile vitale ale organelor ne explică atât atitudinile bărbaților, cât și ale femeilor. În ultimul sfert de secol s'a constatat că neprecisele și totuși puternicele, vagile și totuși pătrunzătoarele senzații și impulsuri primite de către creier, dela mușchi și dela organele interne, constituiesc fondul din care se modelează personalitatea cuiva.

Aceste tensiuni viscerale, cum le-a numit d-rul Edward J. Kempf, se repercutează asupra regiunii thalamus, dela baza creierului. În cursul unei boale, echilibrul acestor tensiuni se schimbă și cu el se transformă și personalitățile noastre. La fel se întâmplă sub acțiunea opiumului, sau a alcoolului.

Iată de ce bărbații și femeile au reacțiuni atât de diferite — ei se nasc cu deosebiri interne, imperceptibile, dar de mari consecințe, cari întocmai ca un drog, îi fac să gândească și să simtă în împrejurări similare, cu totul altfel.

Să vedem acum care sunt marile deosebiri dintre organele interne ale celor două sexe. D-rul E. A. Boyden anunța, în 1927 descoperirea, de atunci confirmată, că la femei fierea își varsă secrețiunile digestive cu mult mai repede. Aceasta nu explică atât o bună digestiune, cât comunicarea, făcută cam prin același an, de către d-rul George Draper, care arată că boalele fierei sunt de trei sau patru ori mai frecvente la femei, decât la bărbați.

Natura pare însă că a încercat să compenseze acest neajuns, dând femeilor stomacuri mai mari.

În schimb ulcerele stomacului sunt mai frecvente la bărbați. Femeia care desvoltă un ulcer gastric, posedă mai întotdeauna o structură apropiată de-a bărbatului — nu e chiar sută la sută femeie stricto sensu. Dar nu numai stomacul e mai mare la femeie, și rinichii și ficatul. Fetele flămânezesc de obicei mai des, decât băieții și mănâncă mai mult între mese, un fapt pe care vi-l poate confirma orice cofetar.

D-rul H. Bayon, anatomistul, a descoperit că apendicele femeii este mai lung, mai gros și mai bogat în grăsimi. Semnificativ e faptul că apendicita se produce mai adesea la bărbați decât la femei, iar la cei dintâi este de două ori mai fatală.

Capacitatea plămânilor este la femei cu o șeptime mai mică decât la bărbați. Această deosebire poate fi însă cu totul superficială, datorindu-se faptului că e în totul mai mică. Unii oameni de știință au crezut că bărbații își pot reține respirația mai multă vreme și c'ar avea o respirație mai accelerată, acum însă se știe că aceasta se datorește diferențelor dintre îmbrăcămintea celor două sexe. Acolo unde atât bărbații cât și femeile umblă foarte sumar îmbrăcați, respirația nu prezintă diferențe apreciable. Credința că femeile pot trăi la altitudini mai mari, unde aerul e mai sărac în oxigen, este tot atât de greșită, ca și afirmația lui Aristotel, că bărbații ar avea patru dinți mai mult decât femeile.

La bărbați predomină organele interne din piept, iar la femei mai importante sunt organele abdominale. Potența tensiunilor viscerale diferă deci dela un sex la celălalt, și diferă destul, pentru a face ca indivizii să reacționeze ca și cum ar face parte din specii diferite.

Chiar glandele endocrine prezintă diferență în activitatea lor, aruncând în sânge secrețiuni ce lucrează ca niște impulsuri nervoase puternice, dar insuficient dirijate. Astfel este glanda tiroidă, care se află situată pe artera trahee și care se mărește uneori, formând gușa, o boală cunoscută tuturor. Ea este glanda emoțiilor. La femei tiroida este și mai mare și mai activă. Aceasta face ca părul și pielea ei să fie mai moale. Repezițiunea cu care se fac arderile în trup, dându-i un metabolism bazal diferit de al bărbatului, provoacă strălucirea ochilor săi. Și poate că tot această activitate tiroidică o face să plângă, atunci când are un neajuns. Ea-i dă mai multă vioiciune și entuziasm, dar insuficiența de globule roșii o face să obosească repede, așa că vioiciunea e de scurtă durată. Activitatea tiroidică dă o energie efervescentă, dar nu și susținută.

Tot excitabilitatea tiroidei face ca tensiunea arterială

a femeii să varieze, dela un minut la altul, chiar atunci când se află în complet repaus. Tensiunea ei arterială este cu zece puncte mai scăzută decât a bărbatului, ceea ce într'un fel, compensează faptul că inima ei bate mai repede, deoarece o tensiune mai mică înseamnă că circulația sângelui reclamă mai puțină forță. Multe fete din cursurile superioare ale liceelor, cari-și îngrijorează părinții, constituind ceea ce s'ar numi copii-probleme, își datoresc starea lor, predispozițiilor la desordine tiroidice, pe carele are sexul slab. D-rul T. Z. Cason, din Jacksonville (Florida) a făcut recent minuni, transformând cu desăvârșire caracterul acestor tinere fete, cu ajutorul unor dosagii adecuate de extract tiroidic.

Tot tiroida ne explică pentru ce bărbații și femeile nu se pot înțelege asupra grosimei plapomei sau păturilor, de cari simt nevoie spre a se înveli, în cursul nopții. Și tot misterioasa activitate a acestei glande, cu secrețiune internă, controlează depunerea grăsimilor sub piele, făcând ca trupurile femeilor să fie mai rotunde, în contrast cu muschiulozitatea trupului bărbătesc, care e și mai unghiular.

Dar grăsimea ține de cald și de obicei femeia se va simți bine cu un pled, în vreme ce bărbatul va tremura sub două. Femeile pot merge iarna cu gulerul paltonului desfăcut, cu ciorapi subțiri de mătase și pantofi decolțați, și să se simtă foarte bine, dar bărbatul care le însoțește trebuie să aibe fular la gât și șoșoni ca să nu-i înghețe picioarele.

Uneori unul din sexe critică felul de-a se îmbrăca al celuilalt, dar aceste diferențe au la bază deosebiri innăscute, în funcțiunile organice ale sexelor, și n'ar trebui să existe discuție pe tema aceasta. Înțelegerea ar trebui să ia locul argumentelor.

Știința nu poate spune că un sex este inferior celuilalt. Ele sunt doar foarte deosebite, în multe privinți; asta-i tot ce se poate spune, fără laude și fără critici. Natura a făcut ca bărbații și femeile să difere, sub diferite raporturi, spre a se putea completa. Privită ca o pereche cooperativă, opera naturii e perfectă, deși fiecare sex pare a-și avea slăbiciunile lui. — Acestea nu se mai pot numi însă astfel, atunci când un sex înțelege trăsăturile distinctive ale celuilalt și baza lor organică.

M



7000 de copii ai Londrei au asistat la repetiția generală a unui spectacol interpretat de 4000 de actori, cu prilejul festivităților jubiliare din Anglia. Iată un grup de copii cu desăvârșire „prinși” de frumusețea costumelor și de desfășurarea spectacolului.

LEGENDELE TAINELE

A IL G E IR U IL U II

DUPĂ 24 de ore de navigare prin Mediterană, am debarcat la Alger.

Obiceiurile, mentalitatea, limba și originalitatea diferitelor rase care vin în contact în Africa franceză, oferă prilejul unui studiu din cele mai interesante.

În anul 1830 în urma unui conflict între consulul Franței și Deyul african, Franța ocupă, după lupte înverșunate, întreaga Algerie. Fidelă până la exces geniului său asimiliator, a considerat Algeria ca o prelungire a Franței și i-a dat o organizațiune demnă de laude. Întreaga colonie Algeriană are o suprafață de 21.000.000 hectare și o populațiune de 5.980.000 oameni, între cari 728.000 cetățeni francezi.

Este uimitor ce a putut face Franța din această colonie care cu certitudine este una din cele mai frumoase pe care și-o poate imagina cineva. Aproape 400 km. de șosea gudronată pornește din Alger până în deșert.

Algerul fiind un oraș cu totul civilizat, cu aspect de mare citadelă europeană, voi renunța să descriu în amănunțime cartierele și palatele lui. Amintesc în trea-



înguste și întortochiate. Deseori clădirile celor două părți opuse dintr-o stradă, se ating. Mult sgomot și multă animație: prăvălii mici, fructării, cafenele, frizerii, cismari, măcelari, case de prostituție, cu un cuvânt, un amestec de o varietate cu totul neobicinuită care oferă un aspect cu totul caracteristic.

DOMENIUL OULID-ADDA

„PREOȚII ALBI” Misionarii Africei

Ne deplasăm la 30 km. de Alger unde există un mare domeniu, renumit în lumea întreagă pentru vinurile sale minunate „Vins des Coteaux de l'Harrach”. Acest domeniu a fost creat în 1869 de Cardinalul Lavigerie; de aci a pornit propaganda catolică pentru întreaga Africă. Aci s'au clădit orfelinate numeroase. Pentru a da de lucru orfanilor și pentru a-i hrăni, preoții albi au plantat vastele terenuri de aci numai cu viță de vie. De atunci și până azi, veniturile acestor exploatare vestite, sunt iutebuinate numai pentru propaganda catolică în Africa. S'a înființat un seminar, de unde ies în fiecare an serii noi de „preoți albi” cari sunt trimiși ca misionari în cele mai îndepărtate colțuri ale Africei.

PATRONUL TINERILOR AFRICANI DIN ACȚIUNEA CATOLICĂ: MARTIRUL CHARLES LWANGA

„Cine are conștiință, nu se poate să nu mărturisească în adevăr”. Spunând aceste cuvinte, Lwanga mărturisise șefului tribului său trecerea sa la catolicism. Acesta s'a

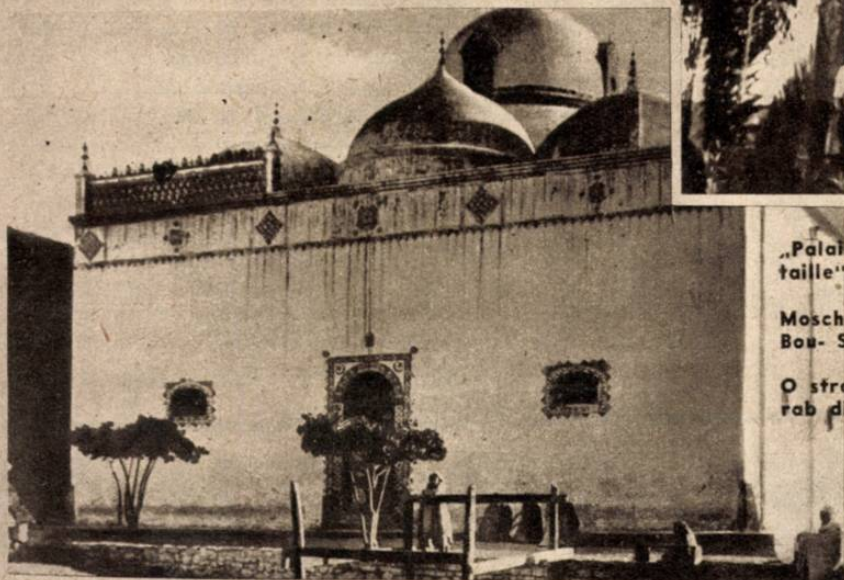
întâmpat pe la 1900. Lwanga era un tânăr african din provincia Bouddou. Înalt, robust, cu o forță fizică reputată printre prietenii săi, era foarte prudent, evita primejdiile cari ar fi putut amenința virtutea sa. Fusesse botezat de un „preot alb” și nu se mulțumi numai cu atât, ci se folosi de toată influența pe care o exercita asupra adolescenților din jurul său, pentru a-i convinge să-l urmeze pe calea noii lui credințe.

În clipa când făcu mărturisirea sa, șefului tribului, era foarte vesel și se ținea de mână cu micul Kizito — așa convenise amândoi — pentru a se putea încuraja reciproc. Toți prietenii lui Lwanga îl urmasă, deși bănuiau sancțiunile ce-i așteptau. Toți au fost condamnați să fie arși de viu. În ziua execuției, Lwanga ceru să-și aranjeze singur lemnele rugului care avea să-l mistue: „Dumnezeul meu” fu ultimul cuvânt pe care l-a rostit înainte de a-și da sfârșitul.

Papa Piu XI a hotărât în 1934 ca Lwanga să fie numit patronul tinerilor Acțiunii catolice din Africa.

GONZAGUE GONZA, — MARTIRUL DIN OUGANDA

Gonzague Gonza, trecut și el la catolicism, fu deasemeni condamnat să fie ars de viu. Legat de mâini și de picioare, a trebuit să meargă târindu-se pe jos timp de două zile, până la locul execuției. Fusesse însă



„Palais du Coup d'éventail” din Alger.

Moscheea Ail-Hamel din Bou-Sâada.

O stradă din cartierul arab din Bou-Sâada.



cât însă un palat important. În acest palat, în anul 1830, conducătorul arabilor algerieni, Deyul din acea vreme, în urma unui conflict cu un mare diplomat francez, în timpul unei discuțiuni aprinse, a lovit obrazul trimisului Franței, cu evantaiul pe care-l avea în mână sa. Franța a cerut repararea acestei ofense grave și, neobținând satisfacția cerută a declarat război ocupând Algeria. Acest palat unde s'a petrecut penibilul incident diplomatic, poartă astăzi numele de „Palais du coup d'éventail”. Trec repede deasemeni peste fermecătoarele palate ale guvernatorului Algeriei, peste minunata „Jardin d'Essai” unde natura și-a plasat singură 450 de specii de palmieri pe o suprafață de 80 hectare.

CASBAH

La periferia Algerului Arabii își continuă viața lor animată. Casbah este un oraș pur arab, foarte curios, compus din numeroase străzi



Goana nebună a cîțitor arabi înarmați, tacol care se oferă seori străinilor cari în Alger.

atât de puternic legat în timpul nopții, încât a doua zi dimineața nu i s'au mai putut desface legăturile. Cu picioarele umflate, martirul nu mai putea merge, se târa pe pământ urlând de durere. Iși lungi gâtul arătând cu mâinile către legături. Insoțitorii l-au înțeles i-au trecut o legătură deasupra gâtului, și Gonzague care avea numai 18 ani își dete sfârșitul. Deși aceste triburi sunt refractare propagandei catolice, totuși cifrele statistice generale ale misiunii „preoților albi” dovedesc o serioasă creștere în fiecare an.

VESTALA SPIRITULUI

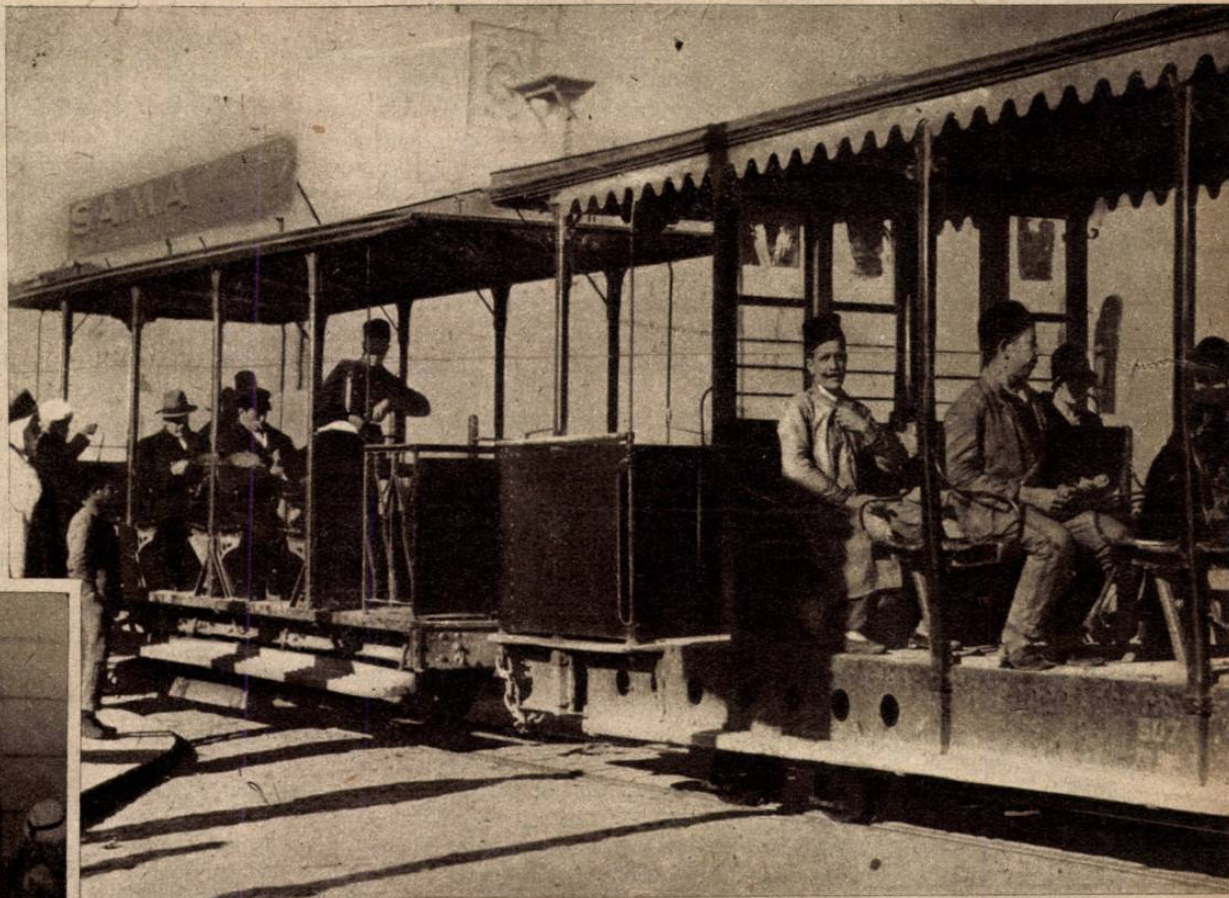
Acum câteva luni, o mică negresă creștină, Bibiana, a aflat că tatăl ei păgân voia să dea pe sora sa Kimeya șefului unui mare trib, pentru a o face vestala spirituală a tribului. Șeful tribului dădea în schimb tatălui, două vaci, o pădure și o bananerie. În noaptea de 16 Octombrie 1934, când au venit s'o ridice pe Kimeja, care dormea, Bibiana își trezi sora și împreună s'au ascuns până a doua zi când au pornit spre Misiunea Africană. În zadar au insistat apoi părinții încercând să le facă să revie.



Au refuzat cu îndârjire. Tatăl furios le-a renegat, iar Misiunea Africană le-a adoptat.

* * *

Într-o dimineață clară, trecem succesiv prin dealurile pline de vii, prin munții Atlas acoperiți de zăpadă, pentru a ajunge după câteva ore în marginea deșertului. Decorul se schimbă mereu. Coborim repede pe un drum foarte șerpuit și privirea noastră prinde o panoramă întinsă, complet lipsită de vegetație. Se pare că vânturile suflă uneori cu atâta furie, încât răpește pământului de aci posibilitatea de a produce viața. Cu toată această sterilitate, peisajul nu este trist, mai ales când soarele dă acestui pământ colorațiuni variate și de neașteptat. După o oră de traversare a acestui pământ uscat, trecem printr-o regiune frumoasă și ajungem în dreptul unei cetăți: Aumale. AUZIA romanilor, cetatea unde a fost organizată o importantă garnizoană. Aumale este o creație a genului militar.



Un tramvai în întregime deschis din Alger.

Locuitori din Sidi-Aissa

O muncitoare din Bou-Sâada.

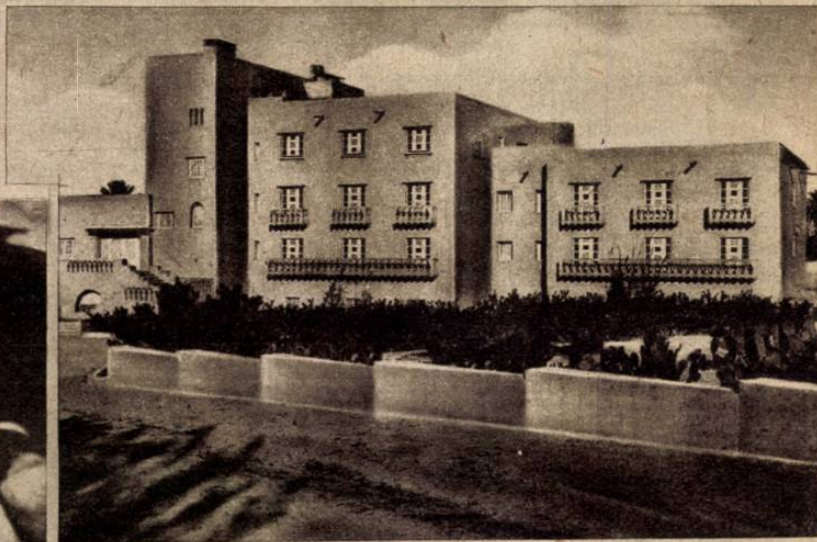
Leșim din această cetate, reluăm direcția către Sud. După ce înconjurăm masivul DJEBEL DIRA, coborâm din nou prin drumuri șerpuite. Peisajul se schimbă din nou. Monotonia se așterne peste pământul ars și uscat de soare. Ajungem la Sidi Aissa, Numele acestei oaze a fost dat după un „marabout”. (Marabout este preotul musulman sanctificat printr-o viață ascetică și contemplativă). Musulmanii credincioși vin din locuri îndepărtate să se închine la mormântul marabout-ului Sidi Aissa. Marabout-ul Sidi Aissa era un mare făcător de minuni. Generații întregi au fost uimite de minunile săvârșite de Sidi Aissa, care se spune că a trăit 120 ani.

ÎN DOMENIUL LUI BACHAGA

Suntem primiți cu multă amabilitate de Benabdel-Kerim-Ahmed Bachaga, unul din fruntașii din Sidi Aissa. Foarte bogat, trăește mai mult la Paris, își poartă cu multă mândrie insigna „Legiunea de Onoare”. După ce ne urează bun venit, ne oferă un spectacol cu adevărat minunat: „Fantasia”: Arabi călări pe cai năvălași elergând în galopul cel mai grozav și descărcând carabinele. Dudue văzduhul de tropotul cailor și împușcăturile Arabilor. Se trezește liniștea

Palatul cadial din Bou-Sâada.

Un aspect al pieții din Bou-Sâada.



deșertului. Acesta este un vechiu joc arab, foarte greu de executat, iar cei ce îl execută, sunt foarte apreciați. Urmează o masă copioasă servită în tacâmuri de argint și 20 berbeci fripți sunt aduși pe prăjini și oferiți oaspeților înfomețați.

Abdel Kerim Bachaga, mereu cu zâmbetul pe buze se interesează de fiecare în parte, discutând, dând ordine și manifestându-și mereu bucuria de a fi onorat de prezența noastră. O căldură înăbușitoare ne-a încins obraji.

ȚARA NOMAZILOR

Pornim mai departe, mereu pe o șosea netedă și lucioasă. Suim spre Signal apoi coborim pe o câmpie largă până la Am-El-Hadjel. Ne aflăm în țara nomazilor. Pe drum întâlnim cămile cu mersul lor încet și liniștit. Peste tot se întinde un pământ galben și uscat. Din nou suim vre-o 600 metri la Merkeb-Saoula, traversăm Garta și Teniet-en Naama. Ajungem în fața unui masiv de munți cu aspect foarte curios. Unii din



ei au vârful în formă de con, alții roșii de vânt sunt desăgreați luând un aspect tubular.

Pe unul din aceste vâruri — foarte caracteristice — indigenii l-au numit „EL GOLEA” — ceațuia — iar trupele franceze BILLARD DU COLONEL PEIN creatorul cetății Bou-Sâada, despre care vom vorbi mai departe.

Pe o platformă stâncoasă observăm câteva construcții modeste. Este satul lui Ben Nezou „Fiul bucuriei”. Acest nume a fost dat de marabout-ul Sidi Brahim — foarte venerat prin aceste regiuni — pentru a-și exprima mulțumirile sale ginerelui care îl distra totdeauna.

Ne apropiem de Bou-Sâada. Întâlnim în calea noastră, femei îmbrăcate în stufe albe sau roșii decolorate. Copiii își întrerup jocurile lor fixând cu ochi mari pe străinii cari trec pe lângă ei. Capre, oi, cămile întovărășite de un păstor, completează tabloul. Păstorul este înarmat cu un băț mare, iar la cingătoare poartă un cuțit alături de un fluer.

După câteva ore alt spectacol minunat ni se înfățișează. Câmpia întreagă este presărată de dune, aceste mici ridicături nisipoase acoperite ici și colo cu tufe de plante curioase, mult cântate de poeții arabi. Acești arbuști ai deșertului se apleacă la cea mai mică adiere a vântului și fac în imensa câmpie sahariană, o muzică ciudată și armonioasă. După ce străbatem zona dunele, o apariție minunată ne încântă ochiul: o insulă cu verdeață unde palmierii frează și unde soarele aproape să apună, își revărsă ultimele raze cari incendiază cerul și pământul.

Am ajuns la Bou Sâada, oază însemnată.

BOU-SÂADA Cetatea Fericirii!

Folklorul arab este extrem de bogat, căci fiecare colț, fiecare sat își trage originea sa dintr-o legendă care transmisă din generație în generație, sfârșește prin a-și câștiga dreptul de cetate în istoria locală.

Iată legenda care ne lămurește numele acestei oaze:

În primele secole din Islam, trăia în regiunea aceasta un puternic trib arab, care avea imense terenhuri sub stăpânirea sa. Șeful lui se numea **Bel-Ouacha**. Locuitorii acestui trib se numeau **BEDARNA**. Din produsele acestor terenuri „Bedarna” trăiau fericiti și binecuvântau veșnic pe Allah care a îngrijit atât de bine de ei. Intr-o zi sosi din țările occidentale din misterioasa Segnia-el-Hamra — Riviera roșie — un **SHERIFF** Si-Sliman pe care tribul îl primi cu multă curiozitate. Acest Sheriff vagabonda de ani de zile. Găsi aci însă un farmec deosebit. Apa limpede a oazei, bogata vegetație, frumusețile peisagiilor, hotărârea pe sfântul vagabond să-și fixeze cortul lui acolo. După câțiva timp, un nou intrus apărui. Numele său era **SI-TAMER**, un bandit temut în multe regiuni. Allah veghea însă asupra protejatorilor săi. Atins de grația divină, banditul deșertului renunță la meseria lui, și se stabili și el în preajma „Bedarnilor”.

Si-Sliman și Si-Tamer, au trăit în bună înțelegere. Reputația lor de sfințenie, de știință și de dreptate se răspândi astfel în triburile vecine, încât veneau nomazi din nord, din sud, din orient să primească binecuvântarea sfinților sihaștri.

Într-una din zile, cei doi Marabout, urmați de discipolii lor, erau în căutarea de noi pământuri proprii pentru cultură. Un șacal ieși din culcușul său ascuns, le tăie drumul și animalul vătămător deobicei, se apropie încet și linse mâinile oamenilor. Toți au înțeles atunci că Allah își manifestă astfel voința sa și că trebuiau să se oprească în acest loc pentru a clădi noua cetate. Locuitorii însă cedau greu terenurile lor și pentru a obține consimțământul lor, li s'au dat nouăzeci de cămile. Acest schimb era destul de avantajos pentru ei, ținând seama că terenul cedat era complet necultivat.

Noii proprietari au început apoi să planteze palmieri, să clădească — din argilă uscată la soare — case bune de locuit: au construit chiar o moschee numită **DJAMAA EL ASSIK** după numele femeii lui Tamer. Populația creștea progresiv și veni momentul când cei doi fondatori începură să discute în privința numelui care trebuia dat acestei localități.

Discuțiile deveneau din ce în ce mai animate, mai pătimașe, fiecare din ei susținându-și cu îndârjire propunerile. Puțin a lipsit ca armonia dintre cele două sfinte personaje, să fie distrusă. Un incident cu adevărat copilăros a pus capăt certurilor. Trecea prin preajma locului o caravană de cămile, condusă de o bătrână negresă. O cățea cu părul galben întovărășea caravana. La un moment dat cățeaua speriată o luase într-o direcție opusă caravanei și negresa țipa cât o lua gura: Sâada-Sâada, pentru a-și chema animalul. Sâada era numele cătelii și însemna fericire! Tipătul negresei fu o revelație: cuvântul păru de bun augur și curmă orice nehotărâre. Si Tamer și Si-Sliman l-au propus îndată discipolilor lor cari l-au acceptat cu entuziasm, ca un gaj de prosperitate viitoare. Orașul deveni de aci înainte **BOU-SÂADA** — adică Cetatea Fericirii. N'au greșit, căci dacă oaza aceasta este înconjurată numai de nisip și dune sterile, în schimb, ajungând în acest loc minunat entuziasmul te cuprinde când ți se înfățișează palmieri, ape curgătoare, ficuși, portocali și măslini. Frumusețea abundă în această oază norocoasă: peste tot se manifestă viața în toată splendoarea ei, iar palmierul, acest rege al oazei, domină prin numărul și dimensiunile sale.

Obosiți de drum, vizitatorii au cu prisosință unde să se odihnească.

Iată-ne instalați într-unul din hotelurile oazei. Clădire modernă, camere cu bae, lumină electrică. Nu pot să nu relev aci restaurantul elegant al hotelului.

Ceeace ni s'a părut însă bizar a fost apariția chelnerilor în frac, chelneri cari serveau cu o eleganță demnă de o metropolă.

(va urma)

Dr. IOANIN LUPESCU

Un document al postelnicului Toderiță Râșcanu

P RINTRE hârtiile rămase dela bunicul meu Teodor Râșcanu (1813-1867) care în vremea lui a fost postelnic, agă, pârcaș de Galați, etc. am găsit un mic document în limba ebraică, bine scris și bine păstrat, cu a cărui descifrare și traducere, pe care o redăm mai jos s'a învrednicit excelentul meu prieten și fost coleg de școală d. M. Sărăteanu.

Viața sbuciumată a lui Teodor Râșcanu între anii 1843-1864, amestecul său în mișcarea dela 1848, fuga sa din țară în urma „scandalului” ce a produs la 1846, în sfatul domnesc pe chestia **căpătăerilor** din județul Vaslui când, — cum spune paharnicul G. Sion în a sa **Arhondologie** — ar fi „vorbit cu atingerea asupra miniștrilor”, surghiunul său petrecut ani de zile la Paris și la Constantinopol, reîntarea lui în țară, incognito, (Iulie 1848) în ciuda opreliștei, a doua sa fugă din țară și pribegia la Constantinople, acțiunea sa politică anti-unionistă în tovarășia lui Neculai Istrate, etc. sunt descrise pe larg și bogat documentate de cunoscutul cercetător al vremilor de altă dată d. Gh. Ghibănescu în al X-lea volum din ale sale „Surete și Izvoade” consacrat în întregime istoriei și genealogiei boierilor Râșcani dela Vaslui.

Postelnicul Toderiță s'a născut la 1813, al treilea fiu al vornicului lordachi Râșcanu și al Paraschivei Lambrino. Pe vornicul lordachi, care a jucat împreună cu alți boieri de țară un oarecare rol politic pe la 1821 și a făcut parte din delegația dela Silistra și a fost mare vornic în divanul lui Vogoridi, îl găsim pomenit în „Jalnica Tragodie”, în cronicile de pe vremuri, în Letopiseșile Moldovii, în „Arhondologia” lui Sion, la Iorga, la Xenopol, etc. În afară de amintita lucrare de vaste proporții a d-lui Ghibănescu despre neamul Râșcanilor, despre vornicul lordachi s'a ocupat și d. Barnoschi în valoroasa d-sale carte „Cărvunarii”.

Teodor Râșcanu a fost botezat, după cum se vede dintr-o scrisoare publicată de d. Ghibănescu în lucrarea sa la pag. 237, de unchiul său Arghir Cuza. El nu avea de cât 15 ani când a murit tatăl său vornicul. Teodor Râșcanu — scrie d. Ghibănescu — „a primit creșterea potrivită timpului, crescut fiind cu multă dragoste de maică-sa vorniceasa Paraschiva Râșcanu; el cunoștea limba greacă și franceză și fu silit ca încă dela vârsta de 19 ani să se ocupe de afacerile de familie mai ales că pe urma tatălui ele rămăseseră încurcate”. Pierzând procesul de revendicare a moșiei Frenciugi fostă a soțului ei vornicul lordachi și care moșie ajunsese prin vânzări succesive în mâna lui Vodă Mihai Sturdza, vorniceasa Paraschiva reținu pe lângă dansa, la moșia ei de zestre Drăgușeni, pe pre-

feritul ei Toderiță cu atât mai mult cu cât ceilalți doi fii ai săi — Alecu și Iosif — erau plecați de-acasă, unul fiind în dregătorii iar celălalt în cariera eclesiastică.

Până la 1843, adică până la vârsta de 30 de ani, Toderiță Râșcanu a stat cu mama lui la moșia Drăgușeni îngrijind de interesele familiei și de numeroasele procese de hotărâncii și mai ocupându-se și cu **vechilia** (avocatura de pe vremuri) din partea mătușii sale Maria Lambrino precum și a pârând procesele vărului său lordache Râșcanu, spătar, din Basarabia, pe cari le purta pentru niște moșii cu unchiul său Sturdza.

Dar întâmplarea cu „căpătăierile” în divanul dela Iași și neastâmpărul temperamental desigur, l-au smuls pe Teodor Râșcanu din tihna conacului dela Drăgușeni unde vedea de treburile moșiei azvârlindu-l peste hotar și silindu-l să hoinărească în surghiun prin Europa, îndurând mizeriile proscrisului și opreliștea de a mai reînta în țară. Vodă Sturdza vrând să pedepsească exemplar atitudinea răsvrătită și amenințătoare a lui Teodor Râșcanu care în plin divan avusese cutezanța să declare că dacă măsura fiscalului, socotită excesivă și de țărani și de boieri, nu va fi ridicată „dumnealor vor veni la măsura de a împotrivi darea birului, lucrarea șoselelor și orice cerere din partea cărmuirii”, a rânduit prin procesul-verbal încheiat în chiar ziua aceea de 5 Iunie să-l prindă și să-l asvârle peste graniță atât pe el cât și pe ceilalți delegați de Vaslui ca să nu mai răsvrătească birnicii și „spre pilduirea și altora cari ar veni în îndrăzneală de a se abate dela buna cuviință și respectul cătră ocârmuire”.

Dar, — scrie Sion în a sa **Arhondologie** — „Râșcanu fiind în gazdă la Istrati, sfătuit de el a fugit”. Pecând ceilalți doi boieri vasluieni, cari împreună cu T. Râșcanu se „obrazniciseră” în divanul domnesc, așteptau hotărârea consfătuirii la care Vodă, care convocase pe toți miniștrii și poftise și pe consulul rusesc spre a decide executarea prinderii și exilării răsvrătiților, Râșcanu s'a făcut nevăzut. Intr-o jalbă către Sultan (publicată de d. Ghibănescu, „Surete și Izvoade”, vol. X pag. 368) T. Râșcanu, spune el singur: „Les deux autres boyards furent surpris dans leur sommeil, arrêtés, et conduits à Galatz où ils furent enfermés dans une caserne. Leur détention dura plusieurs mois. Quant à moi, j'ai échappé a toutes les investigations et a toutes les mesures sévères prises pour mon arrestation”.

Dela Iași, unde comisul Alecu Aslan venise noaptea să-l ridice dela via lui N. Istrati, T. Râșcanu a fugit la moșia sa Drăgușeni din județul Vaslui iar acolo, trecând prin numeroase peripeții — adevărat roman de aventuri — a trecut granița în



Pudra și Colonia
diavolo

Parfumul sublim al apei de colonia **DIABOLO D'ARGY** vă învâluie frumoasă doamnă într-o atmosferă de farmec, de seducție și de eleganță.

PUDRA DIABOLO D'ARGY vă înfrumusețează și vă împăspătează tenul.

Dacă vă abonați la „REALITATEA ILUSTRATA” faceți o economie de 120 lei anual și primiți la prețul normal toate numerele speciale

Ardeal și s'a tot dus, în străinătate, până la Paris. Acolo a rămas T. Râșcanu ca vreo doi ani, în pribegie, locuind — după cum rezultă din corespondența sa — în Place de la Sorbonne No. 3 și fiind, — cum zice d. Ghibănescu — „centrul vieții tineretului român la Paris”.¹⁾

În țară atât mama sa, bătrâna vorniceasă Paraschiva Râșcanu, cât și prietenii, nu mai conțineau cu stăruințele pe lângă Domn pentru ridicarea opreliștei de-a intra în țară. În sfârșit Vodă Sturza se lăsa înduplecat și, de hatârul vornicesei, puse rezoluția pe ultima ei jalbă din Octomvrie 1847 că încuviințează întoarcerea în țară a lui T. Râșcanu dar cu domiciliu forțat la moșia Drăgușeni, „iar de-ar îndrăzni să calce în capitală îndată arestându-se să se puie în lucrare hotărîrea de mai înainte”. Foaia Oficială de pe vremuri în care a fost publicat decretul domnesc cu motivarea lui a fost recent achiziționată printre alte

Lecca, V. Ghika, C. Negri și... **Teodor Râșcanu** fură opriți de a intra în țară. Din cauza acestei întâmplări, învoirea pe care domnitorul o dăduse lui T. Râșcanu cu câteva luni înainte, fu **ipso facto**, anulată. Totuși T. Râșcanu, (de a cărui acțiune răsvrătitoare Vodă nu încetase a se teme) și pentru a cărui oprire de-a mai intra în țară se dăduse ordinele cele mai stricte, izbuti să se strecoare în țară prin punctul Palanca împreună cu prietenul său — și tovarăș de surghiun — Nicu Ghika dela Comănești, înșelând vigilența căpitanului Dănilescu, „comandirul graniței despre Transilvania” care pentru faptul că „a putut intra Râșcanul în țară fără a fi prins” a primit aspre muștrări dela cârmuire. Admonestarea căpitanului comandir de graniță, cu No. 2811 din 7 Iulie 1848 a fost publicată de d. Ghibănescu în vol. X. „Surete și Izvoade”, pag. 374. A publicat-o și d. Iorga. Venind în țară, T. Râșcanu era

a trebuit să fugă iarăși din țară. În afară de purtarea dărză și răsvrătită față de ocârmuire în afacerea căpătaierilor, administrația lui Sturdza-Vodă mai iscodea și tot felul de alte învinuiri împotriva lui. Astfel, noul ispravnic de Vaslui, Grigore Krupenski — zis **Tololoiu** — care „umbla cu două săbii și două pistoale la brâu ca să-l prindă pe Râșcanu” îl învinovățea că: „dumnealui T. Râșcanu purure fără nici o sfială se întinde a vorovi cele mai mârșave cuvinte asupra ocârmuirii... cât și împotriva religiei zicând că nu ar închipui icoanele din biserică nimic, că singură ființa sa închipuește icoană și că el la biserică nu calcă **pentru icoane** și numai **pentru cucoane**, și pentru aceste nebunești vorbe a lui cât și asupra legii în fel și chipuri m'am silit a-l opri dar n'a fost cu putință”. (Ghibănescu, op. cit. pag. 401). În adevăr, cu toate pistoalele și săbiile lui, Krupenski-Tololoiu nu l-a putut prinde pe Râșcanu. Socotit de ocârmuire și autoritățile lui Vodă ca ateu, necuviincios față de Domn și de Biserică, răsvrătit, „varvar și păgân”, Teodor Râșcanu abia intrat în țară trebuia să fugă iarăși. Trecând granița pe la Focșani el se duse la București și de acolo la Constantinopol. În trecerea sa prin capitala Munteniei legă prietenie cu tinerii pașoptiști munteni și în special cu Neculae Bălcescu care îi și dă o scrisoare către

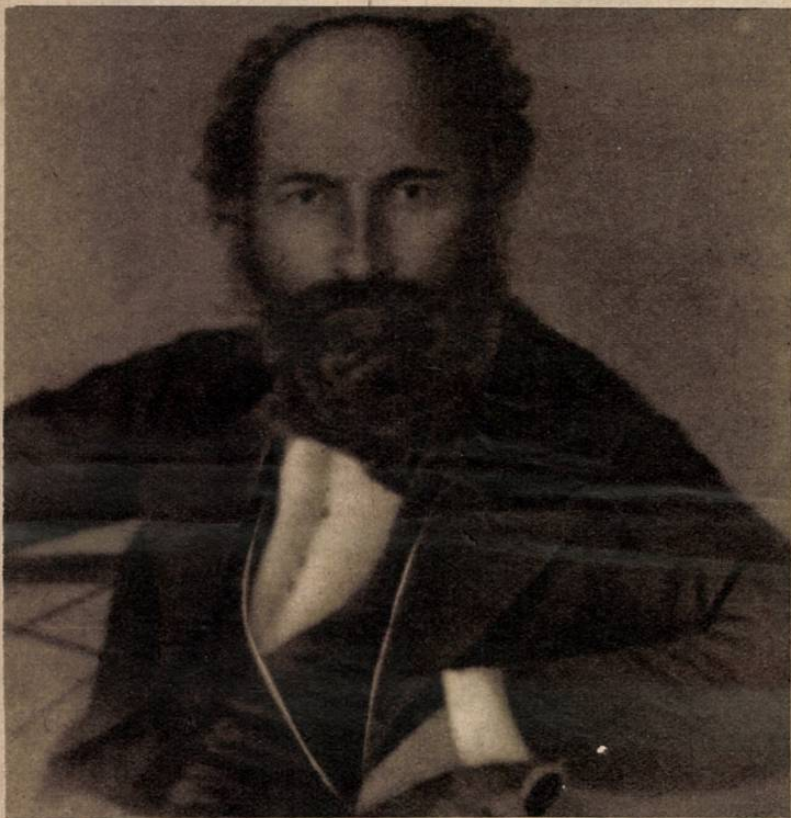
Ion Ghica (18 Iulie 1848) scriind pomenită de acesta în „Amintiri din pribegie”. Teodor Râșcanu a rămas la Constantinopol până la sfârșitul domniei lui Mihai Sturdza. Tot atunci, la Constantinopol, fiind în puterea vârstei — avea 36 de ani — s'a îndrăgostit de-o tânără grecoaică, Penelopa Eliades, cu care s'a și însurat și despre a cărei remarcabilă frumusețe — era poreclită „grecoica cea frumoasă” — a vorbit mult protipendada ieșană de pe vremuri căci T. Râșcanu a adus-o în țară. Din această căsătorie T. Râșcanu a avut trei copii, o fată și doi băieți din cari unul este tatăl scriitorului acestor rânduri.²⁾ Așezându-se la moșia sa Drăgușeni din jud. Vaslui, Teodor Râșcanu a continuat să se amestece în treburile obștești și la 9 Febr. 1852 a fost rânduit agă în locul lui Em. Hrisoverghi. Cu venirea în scaun a lui Grigore Ghika încetase pentru el persecuțiile vechiului regim care îl ținuse departe de țară vreme de șase ani. Pribegia lui T. Râșcanu — scrie d. Ghibănescu — ne ilus-

trează o vie pagină din istoria aceluia regim care și-a văzut sfârșitul în mișcarea dela 1848; și dacă în toată această împrejurare a jucat prea mult rol temperamentul excesiv de violent și aprins al lui Teodor Râșcanu, nu mai puțin însă trebuie să recunoaștem că el a fost împins la aceasta de sistemul administrativ al lui Mihai Sturdza-Vodă. În vâlmășagul acelor lupte și frământări politice T. Râșcanu aducea cu sine și nota specială a județului Vaslui, județ de boieri, boierinași și razeși mucați, hărăgoși și lesne porniți pe gâlceavă.

Având multe relații și înalte prietenii la Constantinopol, — între cari cu Reșid-Pașa și cu Ali-Pașa — este numit la 8 Martie 1855 membru în divanul domnesc în locul vornicului D. Miclescu.

Într'un număr viitor, vom reproduce facsimilul scrisorii în limba ebraică găsit între hârtiile lui T. Râșcanu — document despre care am pomenit la începutul acestor amintiri — și vom lămurii, după ce am schițat viața zbuciumată a turbulentului postelnic (mai târziu și agitator antiunionist împreună cu amicul său Nicolae Istrati) pentru ce și în ce împrejurări documentul acesta pe care l-am dăruit prietenului meu d-l M. Z. Sărățeanu, cunoscutul ziarist, i-a fost încredințat.

Teodor Râșcanu.



Teodor Râșcanu.

documente și corespondențe privitoare la T. Râșcanu postelnicul, de către d. Saint-Georges pentru muzeul al cărui director este, dela scriitorul acestor rânduri.

T. Râșcanu, cu toată pozvolirea domnitorului, nu se grăbi să vie în țară deși din corespondența lui reiese că ardea de dorul ei. „Drumul până la Moldova îmi va părea lung de tot... iar dela hotarul țării și până la vetrele noastre o vecinicie” scria el fratelui său spătarul Alecu.

La 18 Martie 1848 T. Râșcanu era încă la Paris. Dar la 1 Aprilie 1848 a avut loc la Iași întrunirea de protestare a tinerilor boieri contra administrației lui Vodă Sturdza. Întrunirea, care se ținea la via lui Mavrocordat dela Copou, a fost spartă de poliția lui Vodă și cei mai mulți dintre tinerii revoluționari găsiți acolo a fost arestați și svârliți peste graniță. Alții, precum: Scarlat Vârnav, Gr. Balș, Nicu Ghika-Comănești, Gh. Cantacuzin, M. Kogălniceanu, Ion

purtătorul unei scrisori de recomandare datată din Paris 1 Aprilie 1848 din partea lui Lamartine (care ajunsese ministru al afacerilor străine în guvernul provizoriu) către consulul francez din Iași. Scrisoarea aceasta care s'a găsit în hârtiile rămase dela bunicul meu și de care nu s'a folosit căci ea n'a fost predată destinatarului, a scăpat din vedere d-lui Ghibănescu care nu a publicat-o nici pomenit-o în lucrarea d-sale deși i-o încredinșasem odată cu toate documentele și corespondența rămase dela bunicul meu Th. Râșcanu. Ea a fost publicată mai târziu de d. Sever Zotta fostul șef al arhivelor statului din Iași în **Revista Istorică** a d-lui Iorga. Originalul ei l-a achiziționat recent, dela mine, distinsul nostru critic literar d. Șerban Cioculescu.

Bunicul meu nici n'a apucat să mai dea prin Iași, ceea ce lămurăște de ce a și rămas cu scrisoarea lui Lamartine la el și nu a mai dat-o consulului francez, căci hărțuit fiind de stăpânire și urmărit de autorități spre a fi arestat de cum a intrat în Moldova la 7 Iulie 1848,

primăvara

...reîncep muștele!

murdărind și infectând totul în casa D-voastră.

Distrugeți-le cu

FLY-TOX

FLY-TOX
TUE
MOUCHES
MON

¹⁾ Împreună cu Scarlat Vârnav și alții a fondat primul cerc al tinerilor români sub președinția lui Lamartine. (N. A.)

„Realitatea Ilustrată“ trimete 20 de elevi la învățătură în Cehoslovacia.

În numărul trecut al revistei am publicat un buletin de înscrierea concurenților pentru cele douăzeci de locuri de bursieri, oferite de „Realitatea Ilustrată“ în școala „Bata“ din Zlin.

Înscrierile se primesc până Duminică 9 Iunie 1935, iar candidații cari îndeplinesc condițiunile, vor fi chemați la un examen în ziua de 23 Iunie crt.

Rezultatul acestui examen se va da la sfârșitul lunii, iar cei douăzeci de bursieri, vor pleca în ziua de 8 Iulie, la Zlin.



O vedere asupra fabricilor „Bata“

Un băiat de 14-15 ani nu știe ce calități are, și nici în ce ramură va putea să se specializeze. Școala cunoaște perfect greutatea începutului și nu vrea ca dela început chiar, tânărul să-și fixeze viitoarea profesiune. Din această cauză, toți elevii încep să lucreze în secția de încălziminte. Această industrie este baza întreprinderii Bata. Lucrul în diferitele uzine nu este greu, deoarece în secții există o perfectă ordine și o organizație și raționalizare unică. Lucrul mecanic este executat de mașini, iar omului nu-i rămâne decât conducerea. Bata nu primește pe cei cari dela început vor să lucreze la mașini, la electrică, în cancelarie, sau lucrări de specialitate. Acolo vor ajunge abia mai târziu, cei cari s'au familiarizat cu primele cunoștințe ale uzinelor, în secția de încălziminte, și cari manifestă pricepere sau aptitudini speciale.

La lucrul zilnic se adaugă cunoștințele primite în cursurile serale, la cari tinerii sunt obligați să ia parte. Aceste cursuri trebuie să completeze cu teorie cunoștințele practice primite. În această școală se predau cursuri de: matematică, contabilitate, calculații, corespondență și lucrările de specialitate ca: cismăria, tăbăcăria, mașini, ș. a. m. d. Aceste cunoștințe sunt absolut necesare, pentru ca tânărul să devină un bun lucrător. În afară de acestea, tinerii învață și limbi străine (germană, engleză, ș. a. m. d.) mașina de scris, stenografia și sunt informați de organizația și spiritul întreprinderilor Bata. Ei își pot însuși materiile, după propriile

trebuințe și interese. Cursurile școlare se țin în fiecare zi de lucru, și mai ales Sâmbătă, când întreprinderile Bata nu lucrează.

* * *

Tinerii sunt obligați să locuiască, laolaltă, în internatul anume clădit pentru ei, spre a-și petrece tot timpul la lucru, la sport, la jocuri și chiar timpul de odihnă, sub ochii profesorilor. Sănătatea lor și felul cum sunt îngrijiți, sunt controlate de medic. După cercetările medicilor și după cum se poate dovedi și din scrisorile părinților, rezultatele îngrijirii sănătății elevilor, sunt foarte bune. Cei bolnavi sunt imediat izolați de ceilalți și sunt vizitați de medicul fabricii. În cazuri mai grele, pacienții sunt imediat internați în sanatoriul modern „Bata“, dela Zlin. Locuirea în comun deprinde pe tineri să fie conștienți de datoriile lor, să fie sinceri, iubitori și mai ales să fie solidari.

Tinerii sunt încartiruiți în lagăre de aproximativ 100 de băeți. Fiecare lagăr își are pedagogul lui, și este împărțit în cinci camere. Fiecare cameră își alege un conducător, din sânul său. Acesta este răspunzător de ordine, curățenia și aspectul persoanelor și lucrurilor. Curățitul camerelor cade în sarcina tinerilor, (câte unul în fiecare dimineață). Vizitarea de localuri publice, consumul de alcool și fumatul sunt pedepsite cu concedierea din întreprindere.

Despre purtarea în școală, progresul în uzine, viața în internat, uzinele „Bata“, anunță pe părinți la fiecare trimestru. În afară

de aceasta, părinții vor fi imediat înștiințați în cazul că în viața tânărului băiat se va fi petrecut vreun lucru deosebit. La cerere, dăm informațiile și mai des.

Tânărul trebuie să petreacă trei ani în internat. În acest timp el își apropie multe cunoștințe practice, capătă energie, încredere în sine și în viață, își formează deci caracterul și învață să prețuiască banul. De valoarea banului trebuie să se convingă singur tânărul. Școala dorește, ca după ce părăsește uzinele, să plece în lume pentru cel puțin jumătate de an, ca să se experimenteze. În acest timp, oirecțiunea Bata rămâne cu el în relații de prietenie, spre a afla întâmplările prin cari trece. Întreprinderile sunt încredințate că, se va întoarce la Bata ca adult, conștient și capabil de a lua asupra-și obligațiile unei întreprinderi, cunoscută în toată lumea.

Spălatul rufelor se face de către spălătoria întreprinderii, la preț de 1 coroană cehă pentru o garnitură. Reparatul și călcatul hainelor se va face de către croitorul internatului, în schimbul unei sume mici.

Să fie sănătos și să nu-și uzeze puterile, este prima datorie a fiecăruia, atât pentru el cât și pentru cei din jurul său. O sănătate perfectă și o putere isvorită din ea, sunt capitalul de bază al plăcerii de viață și lucru. De aceea se acordă o atenție continuă dezvoltării și întăririi corporale. Tinerii dorm în camere mari, luminoase și bine aerisite. În internat se găsește o mare sală de gimnastică, cu aparate pentru diferitele feluri de sport. Se poate face box, atletică, football, volley-ball, handball, ș. a. m. d. Există și câteva terenuri de joc.

Tinerii organizează matchuri între diferite lagăre din internat și se pot înscrie ca membri ai diferitelor națiuni ale clubului sportiv „Bata“. Iarna se face sky, patinaj și săniuțe. În afară de asta, se dă posibilitatea tinerilor să facă gimnastică la cluburile locale. În baia întreprinderii se poate face un duș cald pentru 1 coroană cehă și o baie de puțină pentru 3 coroane. În internate, camerele de spălat au câte 4 dușuri, pentru uzul zilnic. Tinerii își pot petrece timpul liber în sala de lectură a fabricii sau la cinematograf. Există în internat un biliard, 2 mese pentru ping-pong (tenis de masă), o cameră de muzică, șah, filatelie, fotografie, ș. a. m. d. Se organizează și ore de dans. Există organizații de cercetași și se fac lagăre în aer liber. Bata vrea ca tinerii să-și petreacă timpul liber și mai ales Duminicile în împrejurimile romantice ale Zlin-ului.

CU PAȘI MARI

toată țara se grăbește
a vizita în luna
Bucureștilor



cea mai mare expoziție
de albituri • țesături
imprimeuri • mătăsuri
stofe fine • mercerie etc.

LA VULTURUL DE MARE
CU PESTELE ÎN GHIARE

Theodor Atanasiu & C. S. A.

STR. BAZACA 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

Cititi „MAGAZINUL“
REVISTĂ LUNARĂ TIPĂRITĂ LA HELIOGRAVURĂ

160 PAGINI

20 LEI



Căsătoria princiară dela Stockholm

După un roman de dragoste care a ținut mai bine de câteva luni, prințul moștenitor Frederic al Danemarcei s'a căsătorit la Stockholm în cadrul unor festivități grandioase cu prințesa Ingrid a Suediei.

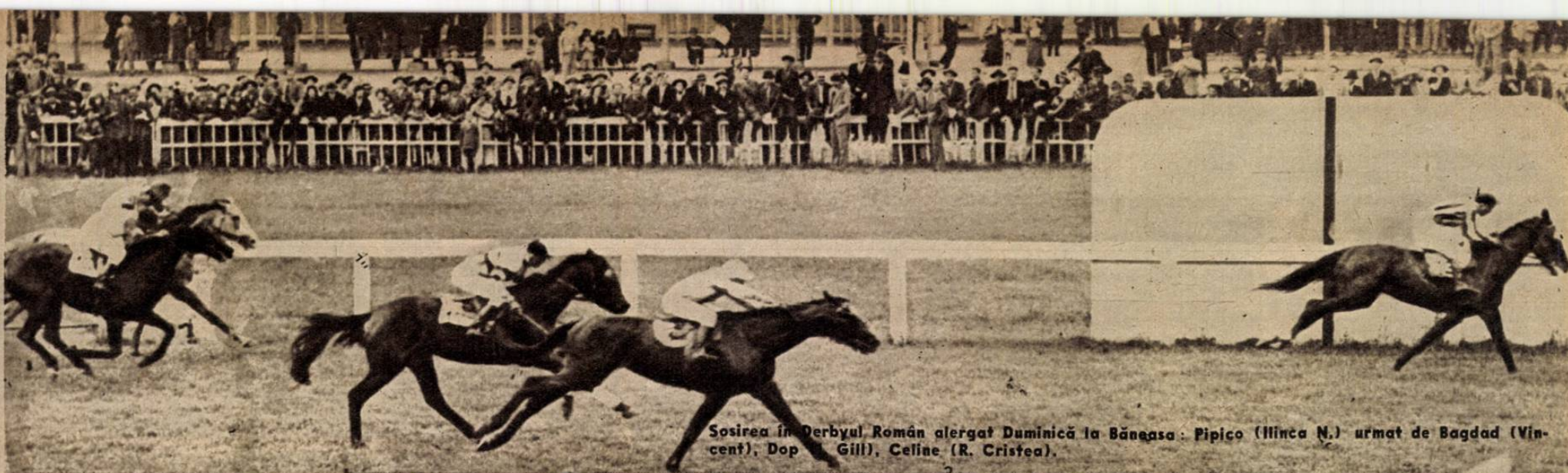
Fotografiile pe care le publicăm în această pagină redau câteva aspecte dinainte și după căsătorie. Vedem astfel :

Perechea princiară ieșind dela catedrala unde s'a oficiat căsătoria. Înainte de a părăsi Stockholm, prințul moștenitor Frederic al Danemarcei își ia rămas bun dela Regele Suediei în vreme ce prințesa Ingrid se îmbrățișează cu tatăl ei, principele moștenitor al Suediei.

Sus, vedem pe Regele Christian al Danemarcei și Regele Gustav al Suediei urmați de Regina Danemarcei și de prințesele Suediei, cortegiul nupțial. În rândul de jos : perechea nupțială puțin înainte de imbarcarea spre Danemarca salută Stockholmul dintr-o gondolă.

Sosind la Stockholm prințul Frederic a fost întâmpinat de prințesa Ingrid. Reporterul fotograf, indiscret, i-a surprins tocmai când se sărutau. Perechea princiară fotografiată în trăsură a la Daumont pe străzile Stockholmului, răspunde fericită aclamațiilor mulțimii.



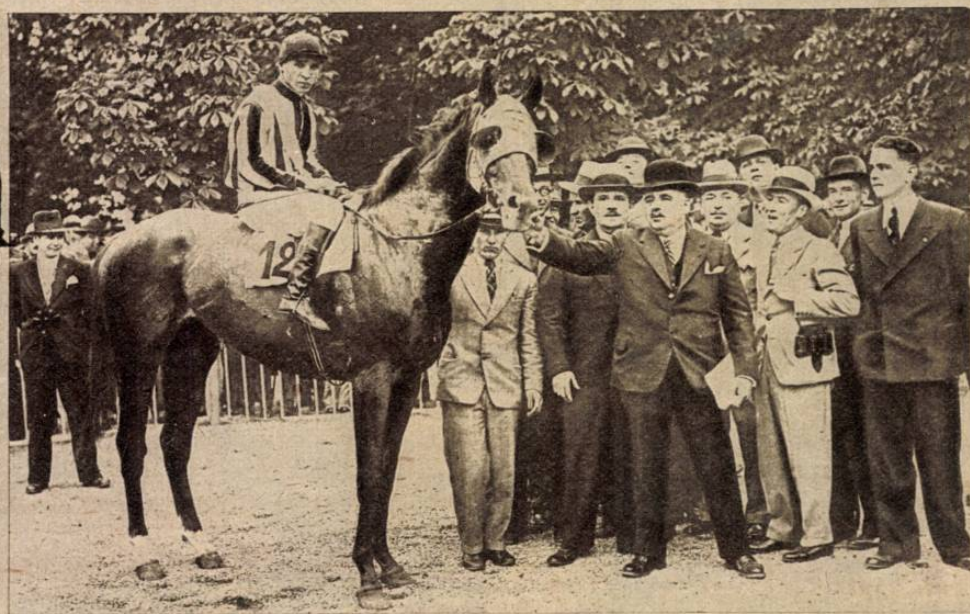


Sosirea în Derbyul Român alergat Duminică la Băneasa: Pipico (Ilincă N.) urmat de Bagdad (Vincent), Dop Gill, Celine (R. Cristea).

Realitatea SPORTIVA

ULTIMA săptămână a activității sportive — în afară de matchul dintre Ripensia și Venus, din Timișoara, pentru calificarea în finala cupei României — a fost exclusiv ocupată cu operațiunile selecționării echipei naționale. Selecționarea unei echipe națio-

pei naționale, asistă, zi la zi, săptămână la săptămână, în toate colțurile țării, la toate matchurile mai importante, observând jucătorii și notându-i pe cei cari acuză o valoare mai ridicată sau par susceptibili de un progres oarecare. Urmează faza doua, faza pregă-



Pipico (Ilincă) câștigătorul Derbyului Român, a fost adus de căpăstru în incinta cântarului, de d. G. Negropontes, proprietarul său



Un grup din numeroasa asistență care a luat parte Duminică la Băneasa la disputarea erby-ului.

nale — într'un sistem normal organizat — este o operațiune foarte migăloasă și deloc ușoară. Ea trebuie să înceapă cu multe luni înainte de ziua în care reprezentativa va fi chemată să apere prestigiul footballului al cărui nume îl poartă. Și, în desfășurarea ei, există mai multe etape, mai multe faze. Prima este aceea a observării. Cei însărcinați cu alcătuirea echi-

tirii de expectativă, dacă ne permiteți s'o numim așa. În această fază, toți jucătorii cu „note bune” sunt obiectul unui tratament special. Fie că la antrenamentele cluburilor lor iau parte antrenorul sau antrenorii echipei naționale, fie că sunt convocați, odată pe săptămână, la ședințe de antrenament special destinate lor, toți acești jucători sunt pregătiți în vederea

Echipa Vienei care a produs o impresie atât de strălucită în cele două matchuri jucate în Capitală.



O fază din matchul Viena — România B.

O fază emoționantă la poarta lui Platzler. Dobay (în fund) a tras iar portarul vienezilor a sărit salvând în extremis. Covaci încearcă să-l jeneze.



sarcinei ce eventual le-ar putea reveni. Sunt pregătiți tacticeste, li se ameliorează tehnica individuală, li se asigură condiția fizică. Și faza doua se prelungește cam până la o lună înaintea matchului decisiv, când începe faza a treia, faza pregătirii efective.

În timpul acestei luni, jucătorii — oricât de profesioniști ar fi ei și oricât de profesioniste ele — încetează de a mai aparține cluburilor. Sunt concentrați într'un lagăr, supuși la antrenamente raționale, învățați să joace împreună, păstrați într'o condiție fizică și morală cât mai bună. Și abia după ce acest scop a fost atins, măcar în parte, se trece la faza a patra, aceea a matchurilor cu echipe străine, cari să verifice valoarea echipei formate, să-i descopere punctele slabe, să-i cimenteze omogenitatea.

Acesta este ciclul operațiunilor de selecționare ale unei echipe naționale. Și că este bun și recomandabil și plin de randament, o dovedește exemplul Italiei, care procedând așa, a cucerit, anul trecut, campionatul mondial,

Echipa A a României. Dela stânga la dreapta: Pavlovici, Dobay, Albu, Sucitulescu, Sepi, Cuedan, Vintilă, Bodola, Covaci, Juhasz, Bindea.



Fotografie luată la Snagov, în timpul unei lupte pentru campionatul național de spadă disputat eri.

Platzer — fenomenul portar al vienezilor — pândit de aproape de Co. aci se întinde după balon.



nici un entuziasm. Echipa României a fost aceeași împeștrare de stiluri, a acuzat aceeași lipsă de condiție fizică ceea ce a făcut-o, în ambele zile, să scadă tot mai mult spre sfârșitul matchului.

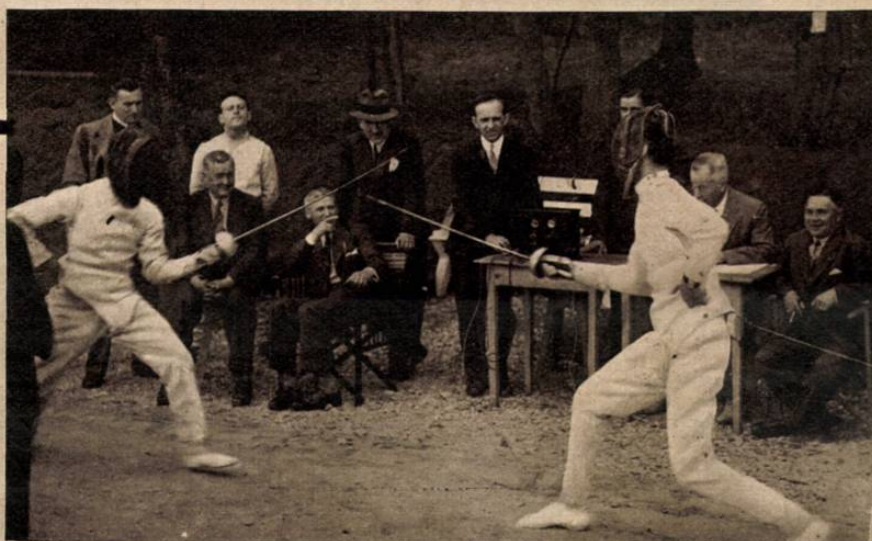
Și — supremă încoronare — au lipsit de pe teren o sumă de jucători de valoare — Deheleanu, Felecan, Eisenbeisser, Lakatos, Morawetz, esc. — loviți și scoși din uz în ultimele matchuri de campionat.

* * *

În aceste condițiuni, nu ne mai rămâne decât o singură speranță, pentru Sofia: aceea a mizercordiei divine, care să dea un chip nou și forțe noi echipei și jucătorilor noștri.

Până la materializarea ei și pentru a face o apreciere a celor cari ne vor apăra culorile la Sofia, să așteptăm matchul echipei naționale cu R. C. Strasbourg. După el — ultim examen al unui an de studii care n'a existat — ne vom spune cu vântul.

Gheorghe Tari.



Comisia de selecție a echipei noastre naționale a urmat acest ciclu?

Dacă cumva aveți vreo îndoială, v'o risipim imediat: nu l-a urmat. Nici nu s'a gândit să-l urmeze. Pe comisia noastră de selecție descoperirea de elemente noi, pregătirea lor, aclimatizarea lor n'a interesat-o nici o clipă. Celor trei prime faze le-a acordat o mediocră atenție și le-a tratat cu un suveran dispreț. Comisia noastră de selecție a trecut direct, la faza ultimă, aceea a matchurilor „de antrenament” cu echipe străine, atât de rentabile pentru visteria federației și visteriei ei.

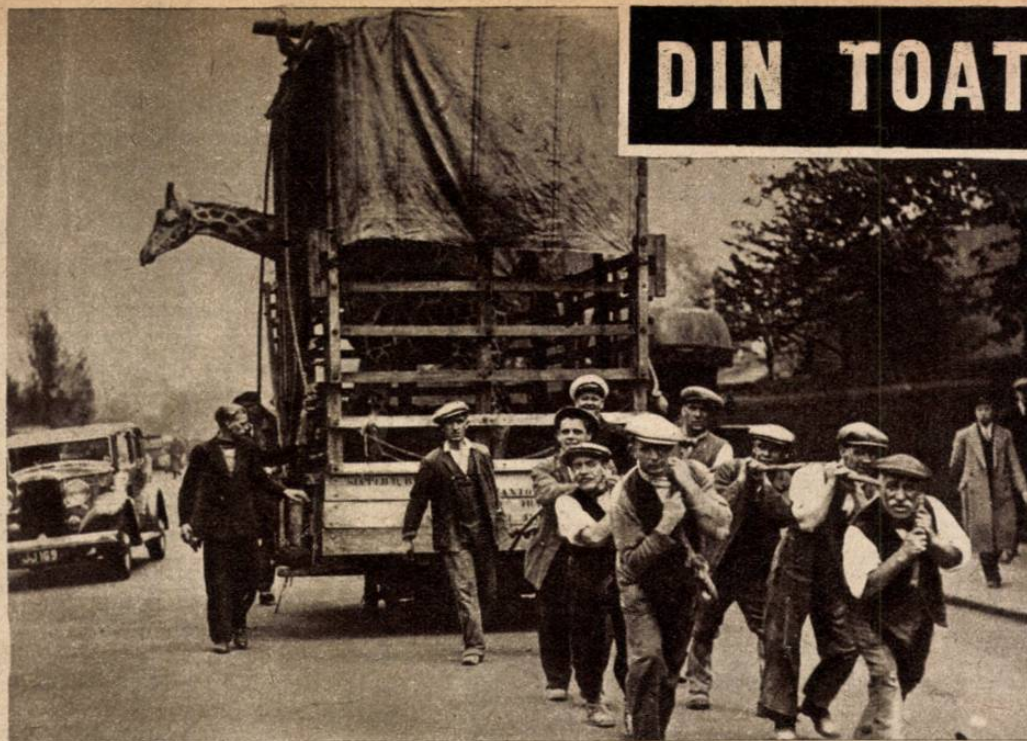
Și rezultatele, iată-le: în fața echipei Admira, din Viena — a cărei valoare n'o vom nega, negreșit, dar care rămâne o echipă de club fără prea multă reputație, când întreg footballul austriac se găsește într'o groaznică decadentă — România B. a pierdut lamentabil, cu 6 — 1 și România A a terminat la egalitate (3 — 3) datorită unei inexplicabile bunăvoinți [a oaspeților.



Alex. Lascu, campionul României de sărituri în apă, a reluat antrenamentul în vederea viitoarelor probe la care va concura.

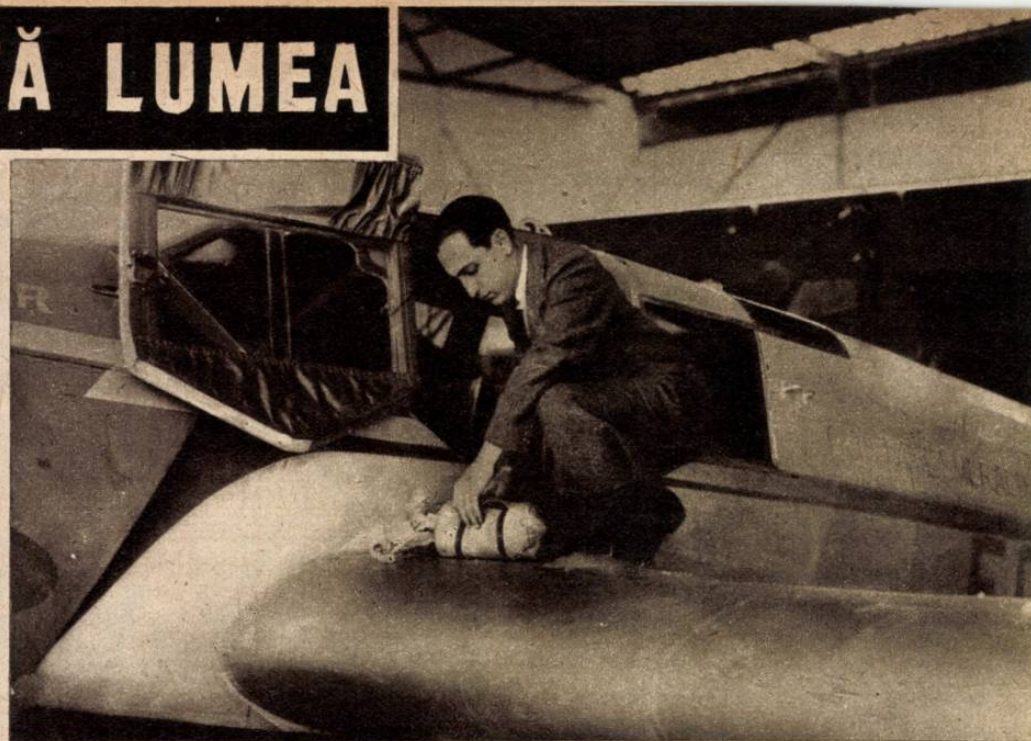


DIN TOATĂ LUMEA



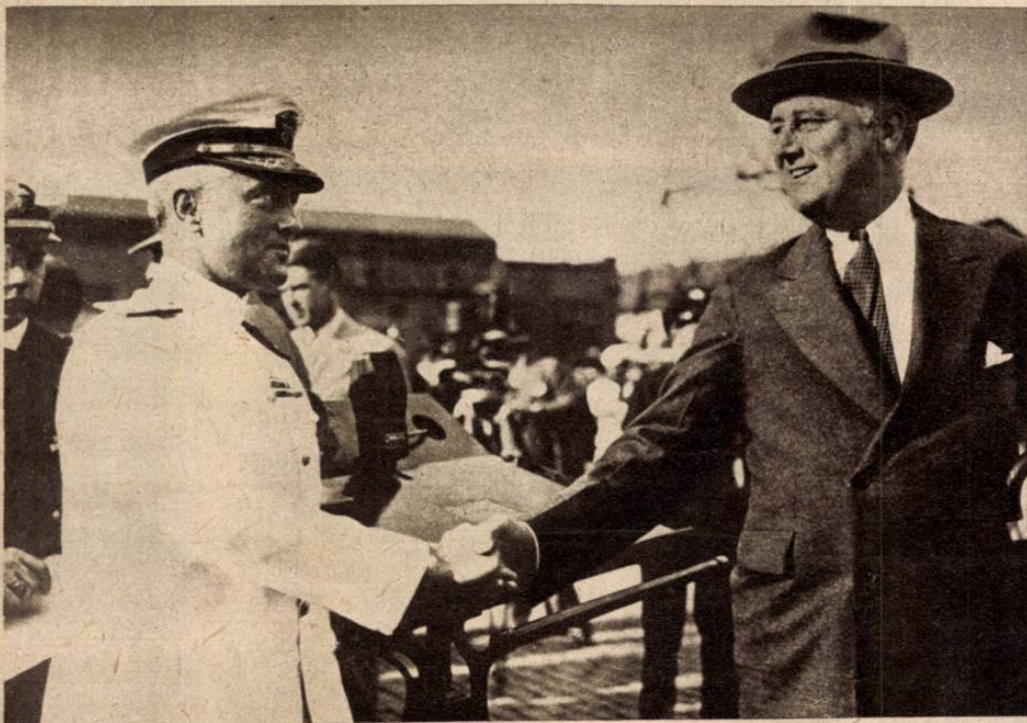
GIRAFĂ IN CAMION

Pentru grădina zoologică din Londra s'a importat din Kenya, (Africa) o girafă. Ea a fost transportată pe străzile Londrei într'un camion așa cum vedem în fotografia de mai sus.



DRAGOSTE ADEVĂRATĂ

Tânărul aviator spaniol Pombo a întreprins un sbor peste Ocean din simplul motiv că i s'a făcut dor de o fată din Mexic pe care o întâlnise cu ani în urmă. Fotografia noastră îl înfățișează pe îndrăgostitul aviator făcând ultimele pregătiri înainte de plecare.



„BUN VENIT IN PATRIE” !

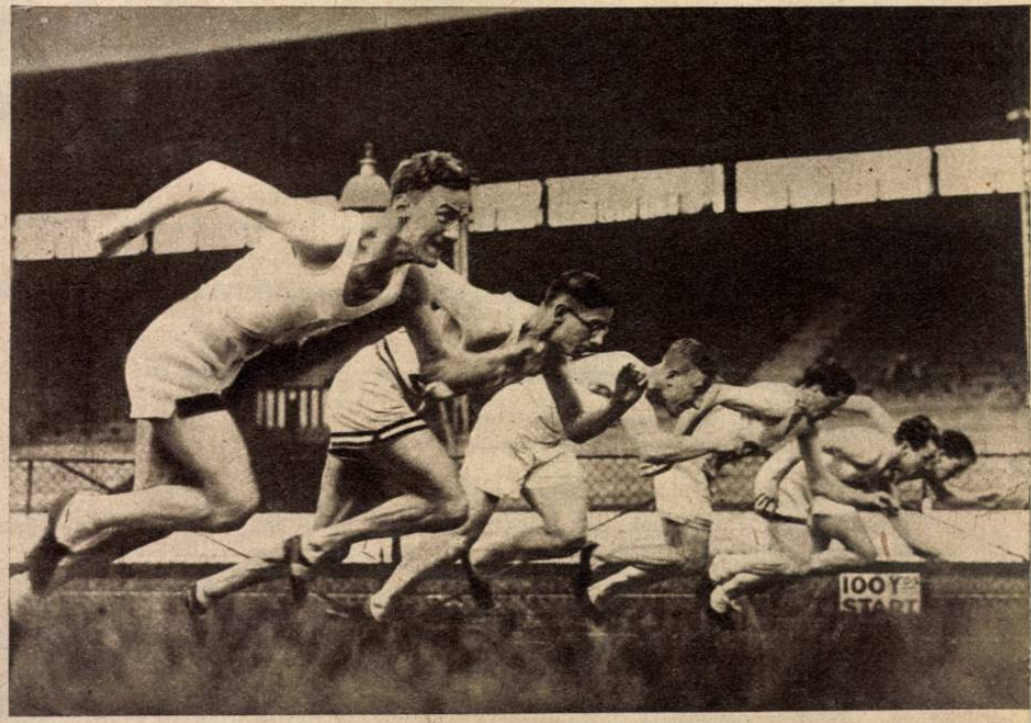
CARNERA SE ANTRENEAZĂ

CA DIN TUN

Cu aceste cuvinte l-a salutat Președintele Roosevelt pe renumitul explorator polar Byrd la înapoieră sa din e expediția de 2 ani pe care a făcut-o la Polul Sud.

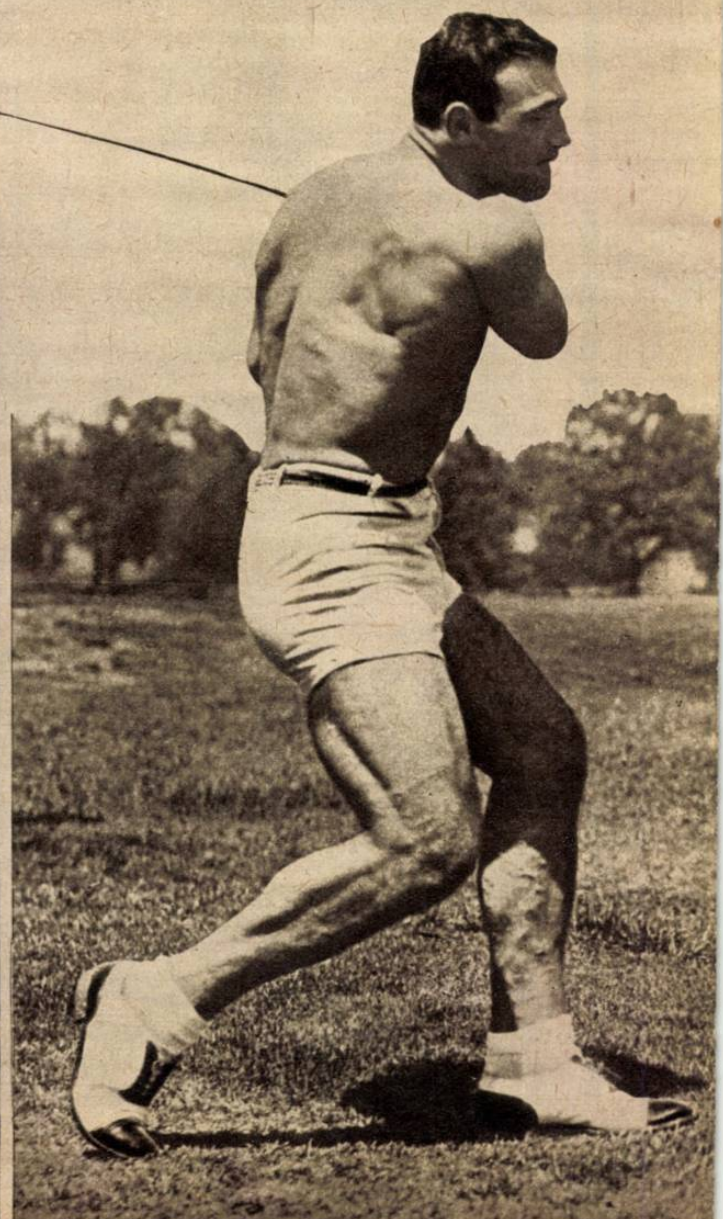
În vederea viitoarelor matchuri pe cari le va susține, fostul campion mondial de box Primo Carnera se antrenează practicând diferite alte sporturi. Fotografia noastră îl înfățișează jucând golf.

Cu mușchii încordați, cu fețele crispate, cei șase atleti din fotografia de mai sus pornesc vijelioși în cursă. Cine va câștiga ?



„CE BUN E SPĂRANGHELUL”

Iată mai jos un grup de tinere fete cari se delectează mâncând spăranghel. „Evenimentul” s'a petrecut într'un orașel din Austria în ziua sărbătorii legumelor.



Vernisajul și inaugurarea pavilionului României la Expoziția universală și internațională din Bruxelles

BRUXELLES. Pavilionul României la expoziția din Bruxelles a fost inaugurat Joi 23 Mai în prezența autorităților belgiene și române, precum și a corpului diplomatic acreditat în Belgia și a comisariilor guvernamentale ai diferitelor țări.

PALATUL ROMÂNIEI.

Construit într'un stil modern de către d. arhitect Moscinsky, pavilionul Țării noastre face o impresie din cele mai favorabile. Palatul e situat în apropiere de intrarea principală a expoziției și este înconjurat de o su-

Sus: Pavilionul României la expoziția din Bruxelles.

Alăturat: Grupul personalităților la inaugurarea pavilionului României.

(x) D. Van Isacker, ministru Economiei Naționale.

(xx) Generalul Six, aghiotantul Regelui Belgiei.

(xxx) D. Tzigara Samurcaș, comisarul guvernului român la expoziție.



Celelalte secțiuni sunt rezervate industriei, comerțului, agriculturii, minelor, petrolului, industriei forestiere și comunicațiilor.

Marea sală centrală este consacrată exclusiv picturii și sculpturii unde se poate admira operele artiștilor români, opere realizate în ultimii 50 de ani. Printre alți artiști, sunt expuși Grigorescu, Luchian, Petrascu, Andreescu, Tonița, Sion etc. precum și sculptorii Medrea, Petrascu, Hahu, etc.

În general pavilionul țării noastre este foarte bine reușit. Aranjat cu mult gust și cu pricepere, pavilionul României la expoziția din Bruxelles este considerat, unanim, ca unul din pavilioanele cele mai reușite.

SOLEMNITATEA INAUGURĂRII

Inaugurarea oficială a pavilionului României s'a desfășurat cu o deosebită solemnitate.

În selecta asistență care a luat parte la această manifestare de prietenie belgo-română, am putut remarca în fuga condeiului:

D. Van Isacker, Ministrul Economiei din Belgia, Adolphe Max, Ministru de stat, deputat și primar al Bruxelles-ului. Conte de Vancleer Burch, Charles Fouck, Directorul General al Expoziției din Bruxelles, Huisman van den Nest, Generalul Pontus, Generalul Six aghiotantul Regelui Leopold III reprezentând pe

Suveran, Frans Thys, Raymond, Vaxelaire, Louis Piérard, precum și toți comisarii străini și foarte mulți diplomați. Din partea României au asistat d-nii: Prințul Ghica, Ministrul României cu Prințesa Ghica, Mihai Pencovici, Prim Secretar cu D-na, Dr. Jean Antohi Atașat comercial cu d-na, Consul General Lang, Henri Untermans Consulul României la Anvers cu D-na, Jean Popovici, Vice-Consul, Uhri, Consul, apoi D-nii Tzigara Samurcaș, Bădăuță, Busuioescu, Em. Bucuța, Pușcariu director financiar la C. F. R. cu d-na, Dr. Burstin, G. Rubinberg Râmnicenean ziarist, Constantinescu, Ing. Silberman etc. etc.

Primul a luat cuvântul, d. **Tzigara Samurcaș**, Comisarul guvernului român, care în cuvinte bine simțite a arătat legăturile solide indestructibile ce există între poporul român și cel belgian. Evocă apoi câteva amintiri istorice și precizează că România modernă datorează mult Belgiei, dela care s'au inspirat multe din instituțiile sale. Constituția însăși a României a fost inspirată după pactul fundamental al Belgiei. România se consideră cu mândrie că este Belgia Orientului.

Oratorul expune apoi în mod clar programul marelui de participare a României la expoziție și relevă meritul d-lui arhitect Moscinsky, care a depus tot talentul său la construirea pavilionului. După ce a felicitat pe toți acei cari au contribuit la aranjarea expoziției, vorbitorul termină prin a scuza lipsa d-lui Ministru Manolescu-Strunga care a fost nevoit să se reîntoarcă de urgență în România.

D. **Van Isacker** ministrul Afacerilor economice, într'un frumos discurs relevă contribuția admirabilă a României la expoziție și afirmă că pavilionul țării noastre constituie o adevărată revelație. România îndeplinește — spune ministrul — în Orient, o misiune civilizatoare care merită recunoștiință și simpatia noastră. D. Van Isacker termină printr'un elogiu vibrant al amicitiei belgo-române.

D. **Primar Max** insistă asupra solidarității intelectuale și materiale care stă la baza relațiilor dintre Belgia și România. Oratorul evocă apoi zilele tragice ale războiului când Bruxelles ca și București erau sub ocupația inamicului.

Ultimul vorbi **Prințul Ghica** ministrul României la Bruxelles, care scuza lipsa d-lui Manolescu-Strunga și mulțumi celor prezenți pentru participarea lor la inaugurare. Seara la orele 8.30 un banchet reuni în saloanele Palatului Egmont tot ce are Bruxelles mai select, pentru a sărbători deschiderea pavilionului României.

G. RAMNICEANU

perbă grădină cu flori minunate, cari evocă melancolic ținuturi admirabile și pitorești ale patriei noastre. Suprafața totală a pavilionului României e de 2500 metri pătrați.

În interior; pavilionul e decorat cu măiestrie și gust artistic și ne dă o idee exactă, de ansamblu, de bogățiile și activitatea României, în toate domeniile. Miercuri în ajunul inaugurării, a avut loc vernisajul pavilionului.

D. Tzigara Samurcaș, comisarul general al guvernului român a invitat pe reprezentanții presei belgiene și străine și cu o deosebită amabilitate, s'a pus la dispoziția „reprezentanților opiniei publice” pentru a-i călăuzi și furniza explicații detaliate.

Intrarea pavilionului dă direct într'un hall tapetat cu lemn prețios. În centru se găsește o statuie ecvestră a M. S. Regelui Carol II, opera sculptorului român Hahn. De jur împrejur avem vitrine conținând colecțiuni de preț. Într-una se află copia unui tezaur de aur din secolul al V-lea pe care Goții l-au abandonat pe actualul teritoriu românesc. O altă vitrină conține copia unei căști de aur datând din anul 800 înainte de Hristos.

În fundul hall-ului se mai găsesc 4 vitrine conținând o serie remarcabilă de opere de artă religioasă română din secolul al XV-lea, mergând dela Ștefan cel Mare la Constantin Brâncoveanu. Vin pe urmă diferite colecțiuni de cărți religioase, evanghelii și obiecte bisericești de valoare, daruri oferite locașurilor de rugăciune, de către foștii domnitori ai Țărilor române.

Hall-ul dă acces într'un coridor circular și mai multe săli. Coridorul e rezervat expoziției turistice și este împodobit cu frumoase fotografii reprezentând minunate peisagii din țara noastră, totul aranjat cu mult gust de către d. **Alex. Bădăuță**, din direcțiunea Presei.

Secția de artă țărănească, bogată și variată, place mult prin caracteristica și originalitatea sa. Aranjarea acestei secții e opera d-lui Tzigara Samurcaș, care a știut să reunească cu mult gust tot ce folklorul românesc are mai interesant. Se poate admira aci costumele noastre naționale cu bogate și variate broderii, fiecare regiune a țării fiind bogat reprezentată. În această secție mai vedem și frumoase covoare, exemplare rare de artă, cele de veche dată armonizând într'un cadru perfect cu cele de stil modern, în culori vii și minunate. Mai sunt încă expuse în această sală, diferite exemplare ale artei ceramice românești și frumoase sculpturi în lemn. În mijlocul sălii vedem o impresionantă cruce funerară din lemn și pictată în culori de o adevărată măiestrie.

O secțiune este consacrată literaturii române, cărților în general, Academiei și Fundațiilor regale. Această secție a fost aranjată sub îngrijirea d-lui Em. Bucuța.

DIN colțurile depărtate ale țării sosesc scrisori dela cei cari n'au putința să se deplaseze până în Capitală, cu toate înlesnirile de călătorie. Rugăm călduros — ne spun ei — să ne treceți în revistă tot ce cuprinde expoziția din Parcul Carol, ca să avem măcar idee de lucrurile interesante adunate la un loc de organizatori. Trebuie să mărturisesc că sarcina aceasta nu-i ușoară. Expoziția din Parcul Carol cuprinde bogății mult interesante, pe cari condeul nu le poate așterne din fugă. O mână de organizatori, arhitecți talentați și artiști de seamă au reușit să aducă la înfăptuire o operă necunoscută Bucureștilor. Cum intri în expoziție, pe partea dreaptă, primul pavilion e al serviciului de cadastru al primăriei municipiului.

Avem aici în prima sală zece diorame, reprezentând colțuri și aspecte din București de pe la jumătatea veacului trecut după stampe și unele schițe ale pictorului italian Preziosi. Ni se oferă astfel vederea generală a Bucureștilor la 1849; o stradă la 1840; bisericele Bucur și Radu Vodă la 1868; pod pe Bucureștioara la 1869, — curtea arsă 1800 — scăldătoare la Colentina cu vedere spre oraș, 1865; biserica Sf. Gheorghe Nou în flăcări, 1847; târg în Bucureștii Vechi; Hala Ghica la 1868; Hanul lui Manuc, 1860.

O altă sală cuprinde trei mari machete înfățișând Bucureștii preistoric, Bucureștii la 1800 și Bucureștii după aplicarea planului de sistematizare. Pe această machetă se pot urmări toate modificările ce se vor aduce arterelor și piețelor de mâine. În sala din stânga avem evoluția locuinței din epoca mai nouă a pietrei, 2500 a Chr., până în epoca romană, 300 d. Chr. În aceste locuințe sunt expuse obiectele găsite în cuprinsul lor în urma săpăturilor întreprinse de d. Dinu Rosetti directorul muzeului municipal. Capitala României în cifre o avem în **pavilionul direcției financiare** a municipiului. Ne putem face astfel idee de veniturile și cheltuielile, impozitele pe cap de locuitor, evoluția bugetelor comunale și comparația cu bugetele celorlalte state.

Toate cele de mai sus sunt o enumerare stearpă, care poate continua acoperind coli nesfârșite de hârtie, așa că e supărător să înșiri toate la rând, ca într'un ghid. Expoziția din Parcul Carol cuprinde bogății, documente rare în obiecte și stampe păstrate cu pioșenie de iubitorii trecutului neamului nostru.

Pavilionul pompierilor, poștei și poliției oprește multă vreme pașii vizitatorilor. Avem aici dela primele obiecte de stins focul, până la ultimele invenții din zilele noastre. Avem primii pompieri în costumele epocii până la cei de astăzi.

În uriașa sală rezervată poliției avem scene cu cele dintâi metode de construire a răufăcătorilor; în loc de lanțurile de astăzi, mâinile și picioarele delicvenților fiind ținute în niște bucăți de lemne. Pitorescul sălii îl constituie însă varietatea costumelor cât și seria bogată de tablouri cari dau o icoană veridică a trecutului acestei instituții. Trec pe la „Librărie” unde vizitatorul găsește cu o reducere de 20 % cărți asupra trecutului Bucureștilor, mai sunt încă multe lucruri importante de văzut. **Pavilionul aviației** cu istoricul aviației românești, pavilionul Serviciului Sanitar, unde se poate vedea întreaga problemă a alimentației Capitalei cu avantajele și dezavantajele ei.

Pavilionul Uzinelor Comunale având o vastă expoziție care cuprinde istoricul canalizării Bucureștilor, al instalațiilor de apă, al tracțiunii mecanice și al electricității. Ici aici cunoștință cu rețeaua de fire, țevi și canaluri, aflătoare sub terenul orașului. Totodată se arată modul cum funcționează aceste uzine și care e filiera prin care trece apa până ajunge în robinet și lumina electrică până ajunge la bec. Afară de cele expuse mai sus avem expoziția de vânătoare care cuprinde bogăția faunistică a țării noastre dela împărăția păsărilor din Delta Dunării până la piscurile înalte ale Carpaților unde domnește vulturul. Expoziția din Parcul Carol trebuie însă văzută. Oricâte sacrificii ar fi făcute este prea puțin față de ceea ce ea oferă deschizându-ne ochii asupra multor lucruri pe lângă cari am trecut nepăsători, căpătând în același timp un bogat bagaj de cunoștințe. Inițiatorul ei, d. Al. Donescu și prețioșii d-sale colaboratori merită toate laudele.



Carul alegoric al coaforilor care a obținut un deosebit succes.

Taraful de lăutari al maestrului Grigoraș Dinicu, premiat la concursul care a avut loc la Arenele Romane.

În pavilionul frumos amenajat toate aceste cifre sunt urmărite cu un deosebit interes de mulțimea vizitatorilor.

MUZEUL TEATRULUI NAȚIONAL

El cuprinde tot ce a rămas în cursul unui veac dela primele încercări până în zilele noastre — afișe, costume, fotografii, etc. E un muzeu interesant, care oprește multă vreme pașii vizitatorului.

CARTIERŪL VECHI

S'a scris mult despre acest cartier vechi, icoană prețioasă a trecutului. În capul lui se află Turnul Colței, ridicat de Spătarul Mihai Cantacuzino cu ajutorul soldaților lui Carol XII cari pribegeau prin țara noastră după bătălia dela Pultava.

Hanul lui Manuc e deasemenea reconstituit după stampele timpului. Hanul e animat de culoarea epocii și în el vizitatorul găsește atmosfera hanului de odinioară, cu traiul cîlin de belșug de atunci. Avem printre construcții biserica Sf. Gheorghe Nou clădită de Const. Brâncoveanu, o casă cu ceardac, o casă cu două balcoane, o bragaerie, o cofetărie, o cafenea. O culă cu librărie, lumânări.



CALENDAR

1815. Sărbătoare națională daneză: Proclamarea Constituției.
1840. S'a născut Leon Negruzzi, publicist; a fost prefect și apoi primar al Iașilor († 15 Iulie 1890).
1859. S'a născut marele artist dramatic Constantin Nottara. (alăturat chipul).
1926. Generalul francez Henry Mathias Berthelot a fost ales membru onorar al Academiei Române.



1606. S'a născut la Rouen, marele scriitor dramatic francez Pierre Corneille († 1864, alăturat chipul).
1769. S'a născut la Moscova scriitorul rus Pușkin. A murit la 1837).
1869. S'a născut compozitorul Siegfried Wagner.
1871. S'a născut marele istoric român Nicolae Iorga.



1919. Alegerea Patriarhului Dr. Miron Cristea și a d-lui Iuliu Maniu ca membri onorari ai Academiei Române.
1923. Alegerea mareșalului Prezan ca membru onorar al Academiei Române.
1925. Alegerea mareșalului Averescu ca membru onorar al Academiei Române.
1930. Sosirea în țară a Regelui Carol al II-lea (alăturat chipul).



1810. S'a născut compozitorul Robert Schumann. A murit la 1856. (alăturat chipul).
1862. A fost asasinat Barbu Catargiu, mare om de stat (n. 26 Oct. 1807).
1928. Căsătoria Regelui Alexandru al Jugoslaviei, cu Maria, principesa României.
1930. Proclamarea M. S. Regelui Carol II-lea, al României.



1672. S'a născut la Moscova țarul Petru cel mare al Rusiei. A murit la 1725.
1870. S'a născut scriitorul Charles Dickens.
1912. A murit la Berlin, marele scriitor dramatic Ion Luca Caragiale (n. 28.I.1853. alăturat chipul).
1916. A murit în luptele de la Predeal poetul Mișu Săulescu.



1782. S'a suit pe tronul Moldovei Alexandru Mavrocordat I Delibeu.
1836. A murit fizicianul André Marie Ampère la Marsilia. S'a născut la 1775. (alăturat chipul).
1868. Asasinarea regelui Mihail al Serbiei.
1929. A murit Petre Missir, om politic.



1761. S'a suit pe tronul Munteniei Constantin Mavrocordat. (alăturat chipul).
1832. S'a născut revoluționarul francez Jules Valles (†1885).
1848. Proclamația dela Islaz.
1903. Asasinarea regelui Alexandru al Serbiei și a reginei Draga.



DUILIU ZAMFIRESCU

de AL. IORDAN

S FĂRȘITUL lunei Octombrie a înregistrat, în ziua de 30, venirea pe lume a lui Duiliu Zamfirescu.

Născut în comuna Plăginești din județul Râmnicul Sărat, a urmat școala primară și clasele gimnaziale la Focșani. Cu toate că poseda o vie inteligență, n'a fost niciodată printre cei dintâi, fiind lipsit probabil de vanitatea întâietății; o altă întâietate pe care avea s'o cucerească mai târziu, se manifesta totuși, încă de pe atunci, prin spiritul meditativ al copilului și prin sensibilitatea sa față de frumosul.

Războiul pentru independență, străbate sufletul adolescentului Duiliu, cu fiorii aprinși ai patriotismului, ale cărui urme se vor întâlni mai târziu în paginile romanelor sale.

Venind la București se înscrie la Facultatea de Drept, urmând în același timp, și unele cursuri dela Litere.

Luându-și licența, e numit supleant de Ocol la Hârșova și apoi procuror la Târgoviște.

Debutul în literatură și-l face cu poezia „Levante și Kalavryta” pe care o publică în Literatorul. Intr'o serie de articole, Macedonski prezintă publicului cu multă căldură pe tânărul poet, căruia îi relevă intensă-i înțelegere artistică.

Tot în „Literatorul” publică și poezia „Harpista” care se bucură de un deosebit succes. Mai apoi colaborează la „România liberă” adoptând pseudonimul „Don Padil”.

Cenaclul literar din casa lui Titu Maiorescu, îi înlesnește să cunoască îndeaproape pe Eminescu, Alecsandri și Caragiale, dându-i totodată posibilitatea să trăiască într'o atmosferă de pură intelectualitate, dirijată de spiritul fin al marelui animator și critic care era amfitrionul.

În anul 1885, Zamfirescu obține un post de atașat de legăție în Ministerul de Externe, fiind trimis după trei ani la Roma, în aceeași calitate. Acolo, îmbătat de parfumul unui trecut în care găsea obârșia neamului românesc, Duiliu Zamfirescu, cercetează cu pasiune, ruine, statui și muzee. Vechile divinități născute din imaginația prodigioasă a anticilor sunt reînsufletește de pana inspirată a lui Duiliu Zamfirescu, în versuri ce vor forma mai târziu volumele „Alte Orizonturi”, „Imnuri păgâne” și „Poezii nouă”.

Totuși el nu părăsește nici domeniul prozei, în care activase încă de pe când se afla în țară începând cu romanul „În fața vieții” tipărit în foiletonul „României Libere” în 1884. Astfel el începe seria de romane, cuprinzând „Viața la țară”, „În Răsboi”, „Tânase Scatiu”, „Îndreptări” și „Ana”, în care eroii au legătură între ei fără ca firul povestirii din fiecare, să lase să se înțeleagă aceasta. Căsătorit în anul 1890 cu fiica senatorului italian Allievi, se leagă astfel și mai mult de minunata Italie, care însă nu l-a putut face să-și uite țara pentru care purta veșnic în suflet, o duioasă nostalgie.

Mutat la Atena se extiază în fața Parthenonului, care îi relevă eleganța clasicismului grec, pentru ca mai târziu trimis la Bruxelles să petreacă zile triste sub cerul întunecat al Belgiei. Acolo termină romanul „Viața la țară”, pe care l-a scris cu gândul la îndepărtata sa patrie.

Transferat din nou la Roma, e rechemat în țară în anul 1906, unde i se acordă gradul de ministru plenipotențiar cl. II-a.

Peste doi ani este ales membru al Academiei Române, unde pronunță discursul „Poporanismul în literatură”. Mai apoi scrie „Metafizica cuvintelor”, lucrare în care Zamfirescu își arată neîncetată-i preocupare în legătură cu îngrijirea ce trebuie dată limbii și stilului nostru.

Ca reprezentant al Academiei, face parte din comitetul de lectură al Teatrului Național. În acest timp scrie câteva opere dramatice, din care două au fost jucate pe scena Naționalului.

În anul 1909 Zamfirescu e numit membru în Comisia Dunăreană. Apoi, după încheierea păcii, în 1918, pășește pe arena vieții politice, înregimentându-se în oastea politică a generalului Averescu. Deputat, Ministru de externe și apoi președinte al Camerei, Duiliu Zamfirescu a păstrat și acum, atitudinea-i caracteristică de neștirbită demnitate.

Veșnic îndrăgostit de frumusețea naturii pe care sufletul său de artist o căuta ca un însetat izvoarul cu apă răcoritoare, Duiliu Zamfirescu a pornit în luna Iunie a anului 1922 să colinde munții Neamțului.

Stăpânitoarea pace a creștelor împădurite, netulburată decât de foșnetul cetinilor de brad l-au pregătit pentru liniștea eternă a somnului de veci! În mânăstirea Agapia sufletul poetului s'a desprins din trupul obosit de povara celor 64 de ani, sburând peste înălțimea nepătrunsă a zărilor...

Adus la Focșani, și-a făcut ultima veghe pe pământ în biserica Sft. Ion, acolo unde venia să se roage în copilărie, după care în cimitirul Sudic al orașului, străjuit de o mare cruce de piatră, își doarme somnul cel fără de sfârșit, alături de tatăl și de fiul său, plecați cu mulți ani înainte din lumea aceasta.

Incercați Trei zile

Această rețetă de frumusețe



Când vedeți apărând pe pânză fața unei frumoase stele de cinema, puteți fi siguri că frumusețea ademenitoare a pielii și a tenului ei nu e o simplă întâmplare. Secretul ei poate fi și al Dv. Pielea Dv. și a căpăta aceeași frumusețe covârșitoare, și aceasta numai în 3 zile. Anumite ingrediente prețioase, între cari smântâna proaspătă și untdelemnul predigerat, sunt acum conținute în noua Cremă Tokalon, culoarea albă (neunsuroasă), celebra Cremă de Paris. Una sau două aplicări pe zi dau pielii o viață nouă. Tonică, înălbitoare și astringentă, ea înlătură mai repede decât orice alt lucru porii dilatați, coșurile, asprimea și toate celelalte defecte ale tenului. Ea apără de acțiunea distrugătoare a murdăriei și a prafului, menține tenul totdeauna fraged și limpede și formează o bază ideală pentru pudră. Incercați chiar astăzi această simplă rețetă de frumusețe și veți găsi că puteți compara fără sfială noul Dv. ten cu acel al stelelor de cinema. Garantăm că Crema Tokalon dă rezultate pe deplin satisfăcătoare, altfel se restituie banii.

De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară. Noi prețuri reduse: Crema Tokalon, culoarea albă, la Lei 50.—, Crema Tokalon aliment, culoarea roză, la Lei 60.—.

Faceți singuri experiența:



Așa arde NUMAI MĂTASEA DE CUSUT (ca părul)



Așa ard celelalte FIRE DE CUSUT (ca hârtia)

Observând atent această deosebire nu vă puteți înșela.

Coaseți numai cu



MĂTASEA DE CUSUT Gütermann



Nenumărate cutii și flacoane pe masa de toaletă a acestei doamne. Toate contribue la înfrumusețarea ei. Totuși lipsa unui singur flacon — apa de gură Odol — îi poate micșora farmecul!

TENUL curat și părul bine coafat au o valoare mult mai mare dacă sunt însoțite de o respirație plăcută. Mai multe feluri de băuturi, luate una după alta, cum și anumite mâncăruri, cauzează o îngreuiare a respirației. Pentru a înlătura aceste neplăcute urmări, trebuie să vă spălați mereu gura. Apa de gură ODOL e cel mai bun mijloc de a împiedica pătrunderea bacteriilor în organism, prin gură. Ea curăță și dinții de resturile de mâncare ce produc acizi răufăcători pentru dinți. Apa de gură ODOL este antisepticul preferat pe întreg globul, pentru acțiunea sa

higienică. Ea înlătură neajunsul respirației greoaie și păstrează deplina igienă a dinților.

Apa de gură ODOL conține pe lângă antisepticul ODOL și extras de smirnă, care se întrebuințează, de mii de ani, pentru întărirea rădăcinei dinților.

• Apa de gură ODOL e foarte economică. Câteva picături în apă sunt de ajuns pentru a forma o soluție excelentă.

Cumpărați un flacon de apă de gură ODOL și vă veți convinge.

Gingiile, limba, gâtul și toate mucoasele interioare ale gurii nu le puteți curăța cu peria. Aveți însă alt mijloc la dispoziție: întrebuințarea apei de gură O D O L.

Întrebuințați numai
APA DE GURĂ

ODOL

ANUL IX. Nr. 435
12 Iunie 1935

REALITATEA ILUSTRATA

10 LEI



INTERESANT DAR PERICULOS

Meseria de fotograf în grădina zoologică este interesantă și periculoasă în același timp. Iată o curagioasă reporteră care fotografiază o panteră chiar în cușca ei.

BIBLIOTECA UNIVERSITATII

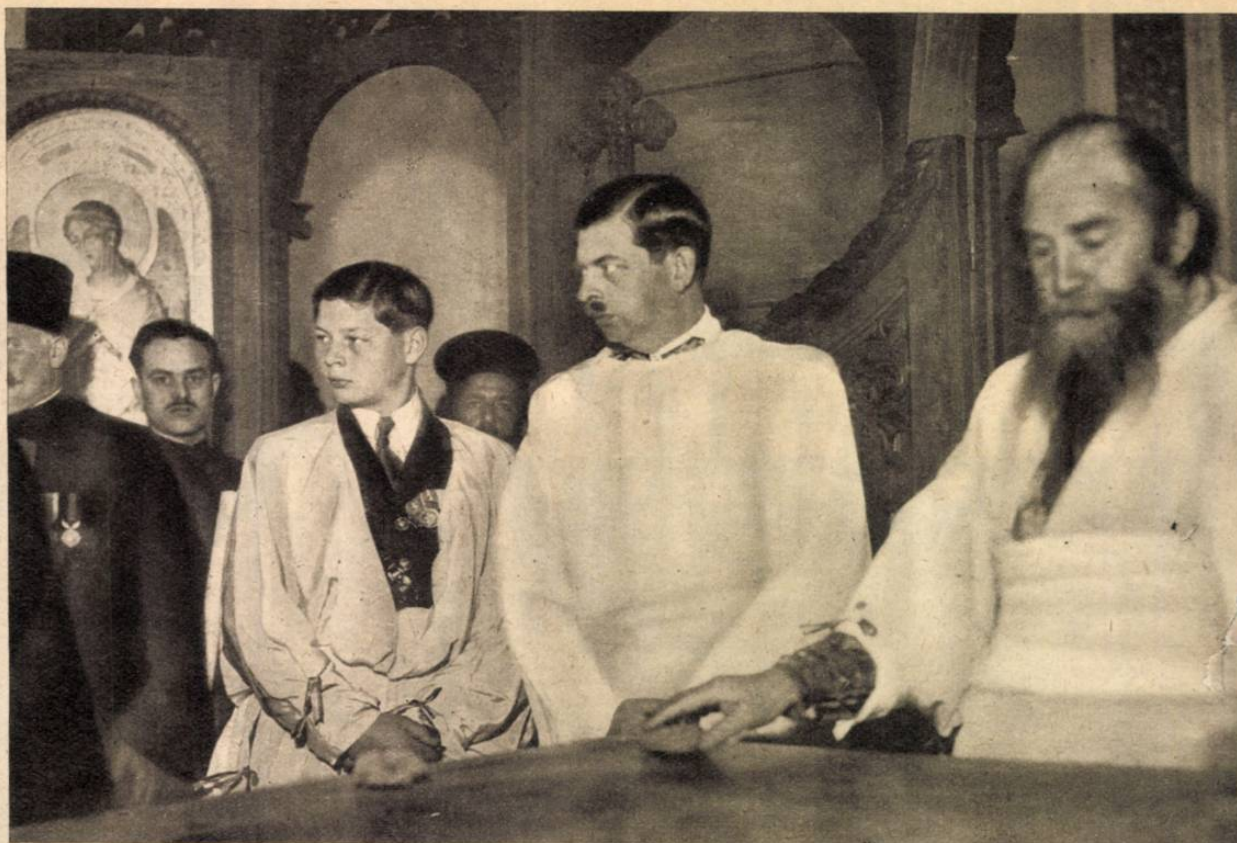
21 AUG. 1935

Regele tuturor românilor în provincia de peste Prut



RUINELE CETĂȚII DELA HOTIN

Regele, Voevodul Mihai și membrii guvernului au vizitat și au manifestat un deosebit interes pentru ruinele cetății dela Hotin. Fotografia noastră îi înfățișează vizitând cetatea.



LA SFÎNȚIREA CATEDRALEI DIN BĂLȚI

Regele Carol II este ctitorul noii Catedrale din Bălți. În fotografia noastră îl vedem purtând haina albă a sfînțeniei. Voevodul Mihai poartă haina albastră a sfînțeniei.



ÎNCONJURUL CATEDRALEI

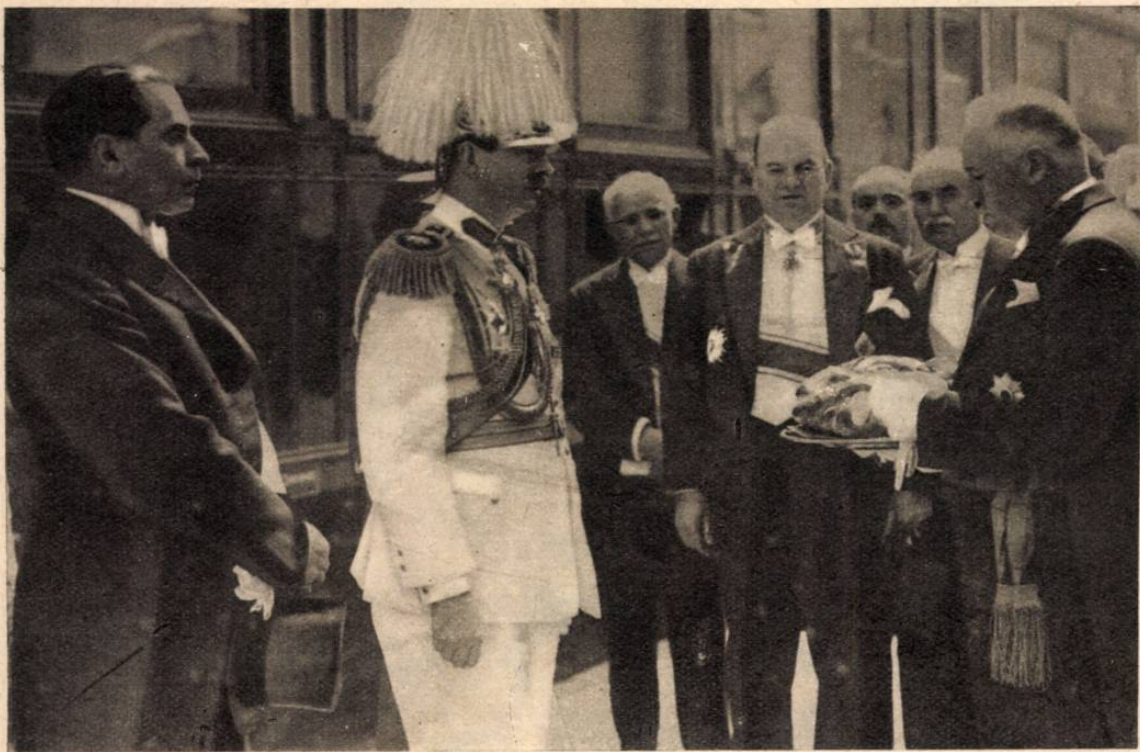
După oficierea slujbei religioase, la sfînțirea catedralei din Bălți, s'a format o măreață procesiune care a făcut înconjurul catedralei. În frunte a mers un călugăr cu toaca, apoi diaconii cu prapuri, înaltul cler și preoții care oficiază slujba, Suveranul, Voevodul Mihai și membrii guvernului, așa cum vedem în fotografia de mai sus.



SLUJBA RELIGIOASĂ

După ocolirea catedralei, Regele, Marele Voevod Mihai și membrii guvernului împreună cu toți cei ce se aflau în curtea catedralei îngenunchiază.

AU trecut cinci ani dela măreața înfăptuire a Restaurației. Cetățenii României-Mari, la aniversarea acestui act grandios, s'au simțit cu toții mai liberi în cuget și în simțiri, sufletele li s'au umplut de o ferbinte și nespusă bucurie. Le-a fost dat să vadă în acest prea însemnat interval de timp, că soarta le-a hărăzit unul din cei mai buni Regi de pe pământ. Carol al II-lea, prin calitățile de admirabil Conducător, moștenite dela glorioșii Săi înaintași și prin tinerețea spiritului Său mare și bun, s'a apropiat de poporul Său zi cu zi, ascultând atent grijile și dorințele lui și încurajând înfăptuiri mari, în domeniul cultural, civic și social. Zilele trecute, Majestațea Sa și-a îngăduit timpul de a vizita una din cele mai frumoase dar și mai sărace din provinciile noastre. Basarabia. Regele nostru Se dovedit astfel un monarch, care nu înțelege să-și guverneze poporul dela reședința Sa, așa cum se întâmpla cu monarhii secolelor trecute. Și pretutindeni entuziasmul și dragostea poporului pentru Suveran, au izbucnit covârșitoare și grandioase, arătînd că știe să răspundă așa cum se cuvine unui Stăpân iubitor și cu urechea trează la durerile populației țării sale.



SOSIREA IN GARA CHIȘINĂU :

În gara Chișinău, Regele a fost întâmpinat cu tradiționala pâine și sare de către primarul orașului. D. prim ministru Tătărescu, șeful, D. ministru de Interne Incuț, surăzător, urmăresc ceremonia.



ȘI SCOLILE BASARABENE L-AU ÎNTÂMPINAT PE SUVERAN

Fotografia de mai sus înfățișează pe elevele și profesorele școlii primare mixte „No. 2” din Hotin. Toate poartă pitoreștile costume naționale de prin partea locului și așteaptă cu nerăbdare sosirea Regelui.



TOT LA HOTIN

Iată mai sus o fotografie care înfățișează pe Suveran și pe Voevodul Mihai în timpul vizitării ruinelor cetății Hotin. După cum arătam și în alt loc, Suveranul a manifestat un mare interes pentru aceste ruine.

La Chișinău, la Bălți și pretutindeni pe unde Augustul oaspete a trecut, nesfârșitele aclamații și urări de bun venit, precum și miile de ochi umezi, au demonstrat odată mai mult eficacitatea legăturilor sufletești dintre Rege și supușii săi.



MONUMENTUL EROILOR

Cu prilejul vizitei Suveranului s'a desvelit la Hotin monumentul eroilor pe care-l vedem în fotografia de mai sus. Pe frontispiciul lui scrie: „Cinstire și veșnică pomenire ostașilor căzuți pe aceste locuri în războiul 1916—1919”.



CATEDRALA DIN BĂLȚI

Tot cu prilejul vizitei Suveranului în Basarabia s'a inaugurat și catedrala din Bălți. Catedrala, pe care o vedem în fotografia de mai sus, e un admirabil monument arhitectonic de o linie simplă care caută să asocieze în chip armonios stilul vechi bisericesc cu sobrietatea notei moderne.



PRIMIREA LA HOTIN

La Hotin i s'a făcut Suveranului o primire cu adevărat triumfală.

MÂNIA LUI DUMNEZEU

BELUCISTANUL englez a fost săptămâna trecută teatrul unei catastrofe cu proporții de apocalips. Un cutremur înspăimântător a prefăcut în cenușă o regiune a cărei populație se ridica până la 74.000 locuitori. Din totalul acestor suflete, patru cincimi au fost înghițite de pământ și de dărâmături. Mai mult încă, un incendiu uriaș, alimentat de un vânt puternic, a calcinat cele peste șasezeci de mii de morți și răniți. A fost ca natura să-și măsoare încă odată prometeicile-i puteri cu nimicnicia omenească. La un simplu capriciu al ei, omul devine o jucărie meschină, o bărcuță fără cîrmă pe întinsele valuri ale destinului. Necunoscutul pîndește la fiecare pas și-și arată colții amenințător. Cu toate aparențele de mare progres la care se consideră ajunsă omenirea, am rămas — și vom rămâne încă — aceiași sărmani fulgi, neputincioși în fața forțelor oarbe ale hazardului. Ceace arată că în definitiv tot o divinitate supremă ne conduce.



30.000 DE MORȚI!

Un înspăimântător cutremur de pământ a izbucnit la Quetta în Belucistanul Englez. Cutremurul a fost atât de puternic încât de pe urma lui și-au găsit moartea mai bine de 30.000 de oameni. În fotografiile noastre vedem:

Un jalnic aspect al regiunilor distruse și o vedere asupra aerodromului din Quetta care se pare că a fost înghițit cu desăvârșire de pământ.



REVOLTA DIN FILIPINE

O mare revoltă a izbucnit acum câțva timp în insulele Filipine. Poliția a avut cu acest prilej mult de lucru. Fotografia noastră înfățișează pe polițiști cu baioneta la armă silind pe revoluționari să se predea.

Culoarea frumoasă a Părului



evidențiază eleganța și distincția Femeii

Cereți coaforului Dv. să fiți servită numai cu INSTANTANEE original. De vânzare la toate drogueriile și parfumeriile din țară.

Un păr fin și mătăsoasă a cărui culoare se potrivește tenului, dă farmecul femeii. Nuanța frumoasă o avantajează și o întinereste. Alegerea unei culori adecuate este foarte dificilă, căci vopseala de calitate inferioară poate fi dăunătoare părului. INSTANTANEE este un produs care întrunește toate calitățile, asigurând părului uniformitatea nuanței, fără a-l arde, distruge sau înăspri. Prin compoziția materiilor colorante, INSTANTANEE vă pune la adăpost de orice surprize neplăcute în vopsirea părului.



INSTANTANEE

Voevodul și cei unsprezece colegi ai săi.

Dela stânga la dreapta:
Grămadă Gheorghe, fiu de agricultor.
Chiaburu Radion, fiu de agricultor din Basarabia.
M. Sa Voevodul Mihai I Mavrus Dan, fiu de avocat din Bucovina.
Ioanițiu Mircea, fiu de editor din București.
Popescu Ștefan, fiu de avocat.
Jurachescu Ioan, fiu de învățător.
Dușa Gheorghe, fiu de agricultor din Basarabia.
Cernavodeanu Dan, fiu de ofițer.
Covaes Ioan, fiu de profesor din Ardeal.
Heldmann Walter, fiu de profesor din Ardeal.
Dinulescu Ioan, fiu de mecanic din Ploiești.



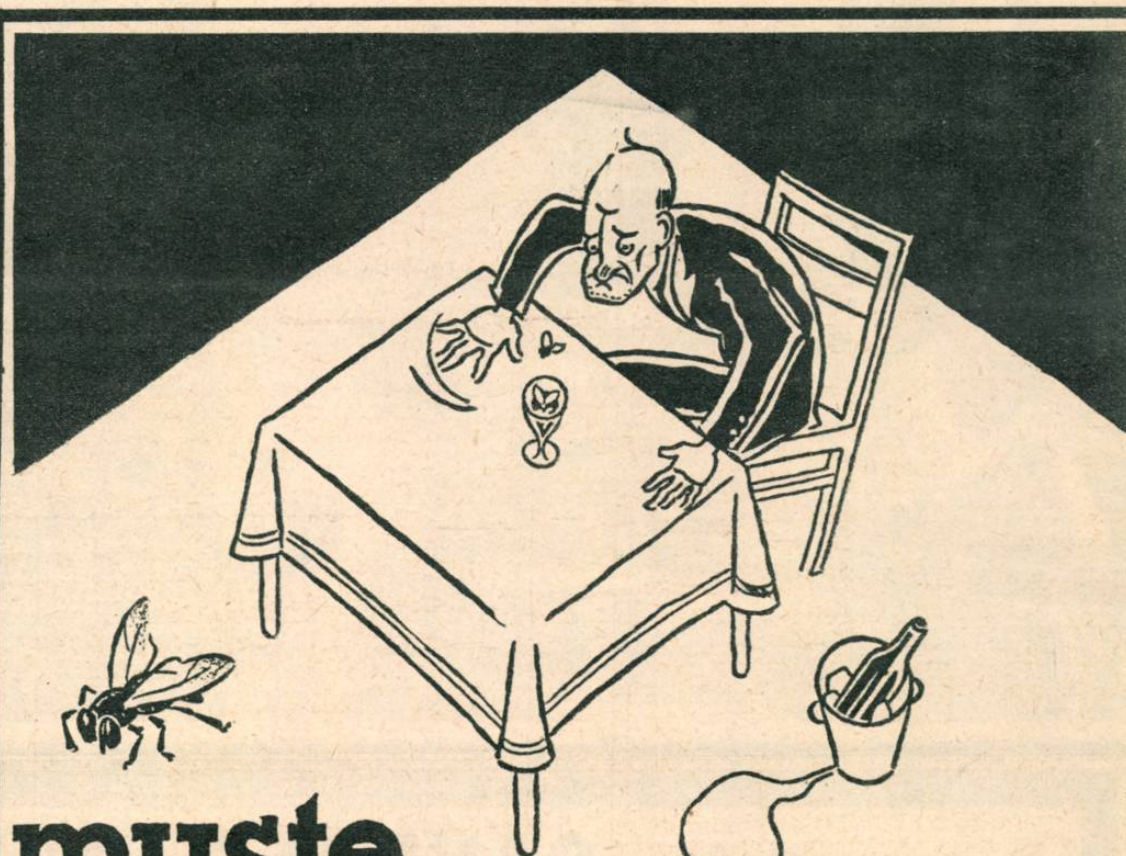
INAPOIEREA D-LUI TITULESCU

Săptămâna trecută s'a înapoiat în Capitală ministrul nostru de externe d. Nicolae Titulescu. D-sa a fost întâmpinat de câțiva dintre membrii guvernului și de diplomați. Fotografia noastră îl înfățișează pe peron câteva minute după sosire.



SURORILE DE CARITATE LA MORMÂNTUL EROULUI NECUNOSCU

Impresionantă a fost solemnitatea principală a sărbătoririi zilei eroilor care s'a desfășurat săptămâna trecută la mormântul Eroului Necunoscut din Parcul Carol. Fotografia noastră înfățișează surorile de caritate defilând prin fața mormântului Eroului Necunoscut.

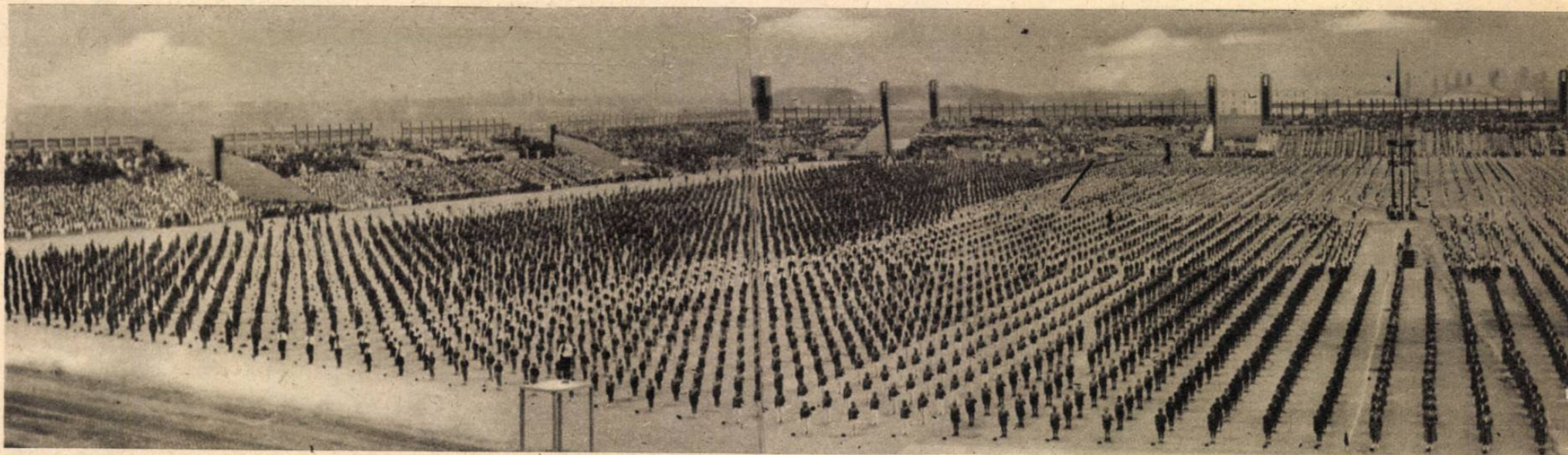


muște în băutură...

e ceva desgustător... nu așteptați să înoate în paharul D-vs., distrugeți-le din vreme cu

FLY-TOX





Cu un fast mai deosebit decât în ceilalți ani, s'a sărbătorit anul acesta Ziua Restaurăției.

Fotografiile din această pagină redau patru aspecte din ziua sărbătoare:

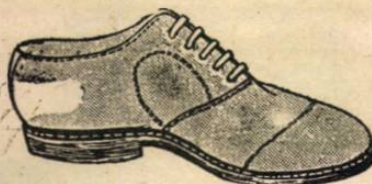
S U S: Impresionanta mulțime de tineri, salutând pe platoul Cotroceni sosirea Suveranului.

STÂNGA: Suveranul răspunzând cercetăsește salutului celor zece mii de tineri.

DREAPTA: În diferite colțuri ale Capitalei, tradiționalele lovituri de tun, cari anunțau până mai ieri ziua de sărbătoare au fost înlocuite cu sunetele buciumașilor.

DREAPTA: În tribuna oficială domnul Nicolae Titulescu, ministru de externe, între domnii Inculeț și Iamandi.

CINCI ANI DELA RESTAURAȚIE



SANDALE ROMANE

SANDALE cu TOC

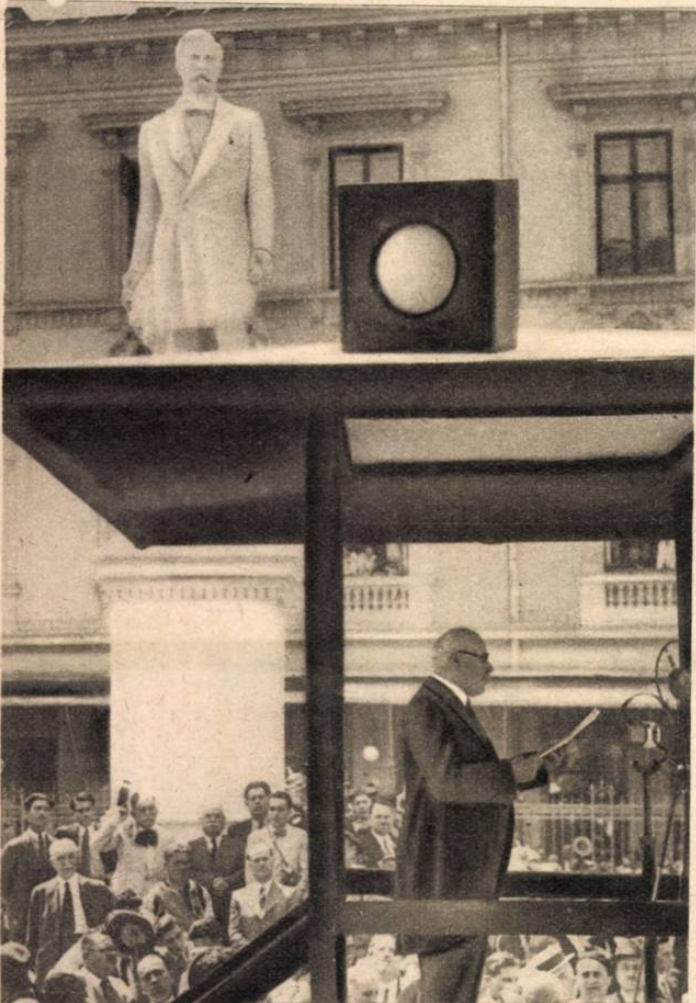
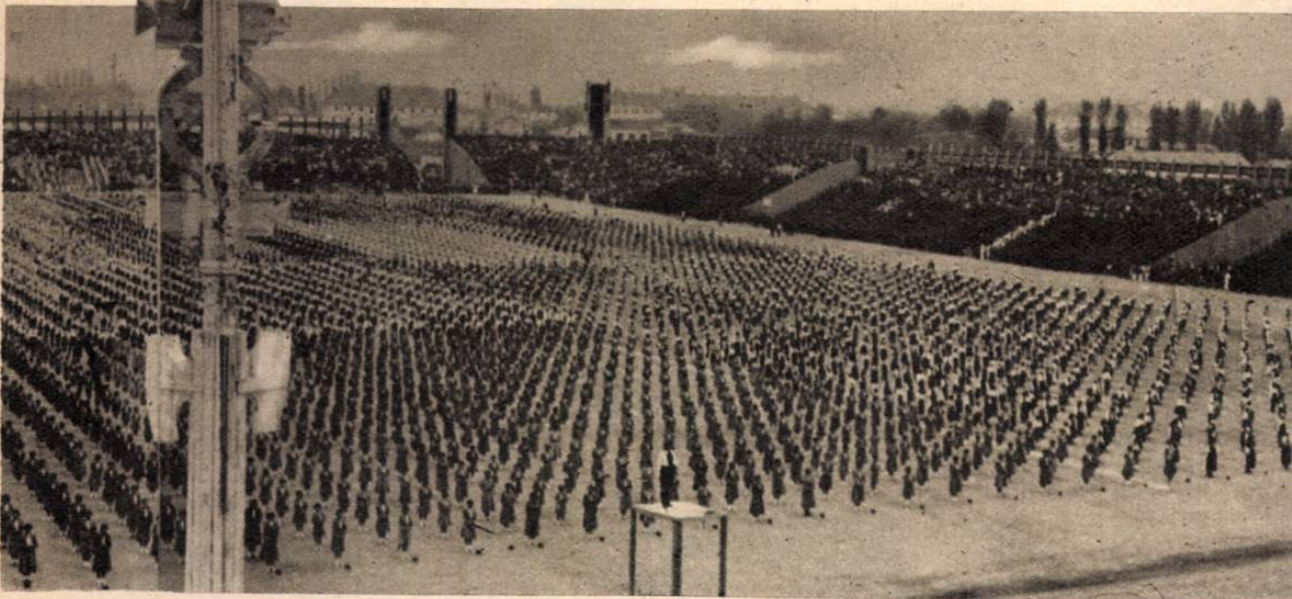
PANTOFI ALBI OFIȚEREȘTI

producție proaspătă, găsiți efțin, la depozitele de vânzare ale fabricelor

MOCIORNITA



BUCUREȘTI: Str. Carol 29. Calea Griviței 128 și Șoseaua Mihai-Brașu 12 (Obor).
PROVINȚIE: Cluj, Brașov, Craiova, Galați, Ploiești, Roman, Tecuci, Buzău, Constanța, Câmpulung și Târgoviște.



Desvelirea statuii lui Spiru Haret.

Duminică dimineața a fost desvelită în Piața Mihai Viteazul, statua marelui cărturar reformator în învățământul nostru, Spiru Haret. Fotografiile noastre înfățișează pe domnul Dinu Brătianu, șeful partidului național-liberal și d. dr. C. Angelescu, ministrul Instrucțiunii publice, rostindu-și cuvântările ocazionale.

DEZASTRUL DELA GIURGIU



O furtună violentă s'a abătut săptămâna trecută asupra orașului Giurgiu. Numeroase gospodării au fost distruse



Pudră Ardena

Pudra Ardena este întrebuințată pretutindeni de femeile elegante, pentru că dă o înfățișare tinăra chiar unei fețe obosite. Există în patrusprezece tonuri—culori ce numai un artist poate crea spre a-și lega cu oricare colorit de ten și linguși pe ei. Pudra Ardena este fină la întrebuințat, rămîne pe față indefinit și este economică, căci întrebuința-și așa de puțin și durează atât de mult. Este fină și moale. Da o aparență încântătoare fără a avea aerul pudrat. Chiar și parfumul îi este subtil, deși persistent. N'ați încercat nici odată Pudra Ardena? Atunci lăsați-o să începe chiar de astăzi, să aducă nou farmec faței Dv.

Pudra Ardena—

Cutia de voiaj... Cutia mare...

ELIZABETH ARDEN

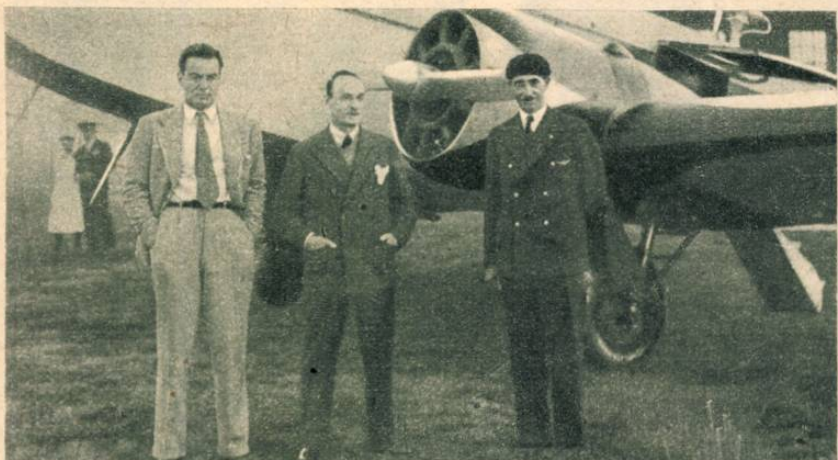
Elizabeth Arden Ltd.

LONDON 25 OLD BOND ST., W 1



DEMONSTRAȚIE GIMNASTICĂ

Pe terenul „Ciocanul” din Calea Ducești a avut loc săptămâna trecută serbarea de sfârșit de an a școlii profesionale a comunității evreilor din București. Fotografia de mai sus înfățișează un exercițiu executat de elevele școlii profesionale.



RAIDUL BUCUREȘTI-MOSCOVA

D. Valentin Bibescu, președintele Federației Aeronautice Internaționale a decolat săptămâna trecută de pe aerodromul Băneasa plecând spre Moscova. Fotografia noastră îl înfățișează pe d. V. Bibescu împreună cu Băzu Cantacuzino, pilotul său.

BUCUREȘTI-MOSCOVA, CU AVIONUL

PPRIMUL avion românesc care și-au luat zborul spre Moscova a decolat săptămâna trecută de pe aerodromul Băneasa. Avionul purta pe d. G. V. Bibescu, Președintele Federației Aeronautice Internaționale. Scopul vizitei domniei sale a fost primirea Rusiei Sovietice în Federația Aeronautică Internațională.

Avionul a fost pilotat de Băzu Cantacuzino. Popularul poli-sportiv este astăzi incontestabil unul dintre cei mai buni piloți ai noștri. D. G. V. Bibescu și-l așază pe soaneii sale în urma tragiceii dispariții dintre cei vii a comandurului Bănculescu.

Se știe că acesta din urmă îl însoțise pe prințul Bibescu

în marele raid întreprins la începutul anului.

Pentru noi primul zbor al unui avion românesc de la București la Moscova este de o covârșitoare importanță. El vine să cimenteze relațiile diplomatice de curând reluate cu Rusia și deschide însemnate perspective pentru viitor din punct de vedere economic.

Avionul prințului Bibescu a făcut escală la Kiev iar apoi a aterizat în bune condițiuni la Moscova. Acolo a fost întâmpinat de d. Ciuntu, ministrul României la Moscova, de personalul legației, de d. Gorsein, președintele Aero-Clubului, de reprezentanții instituțiilor aeronautice și de ziariști.



DIRECTORUL ZIARULUI „LE TEMPS” ÎN CAPITALĂ

D. Jack Chastenet, directorul ziarului „Le Temps” a sosit săptămâna trecută în Capitală. Pe aerodromul Băneasa d-sa a fost întâmpinat de d. Savel Rădulescu, subsecretar de Stat la Ministerul de Externe și de numeroși ziariști. Fotografia noastră îl înfățișează de d. Chastenet imediat după aterizare.

CONGRESUL FEDERAȚIEI DE CHIRURGIE A MICII ÎNTELEGERI ȘI ȚĂRILOR LIMITROFE.

Săptămâna trecută a avut loc în Capitală congresul Federației de Chirurgie a Micii Înțelegeri și a țărilor limitrofe. Fotografia noastră a fost luată după ședința operatoare de la Institutul Chirurgical al Spitalului Colentina.

1. Prof. Dr. Juraș, președintele Soc. de Chirurgie Poloneze. 2. Prof. Dr. Micheyda (Polonia). 3. Prof. Dr. Laorci (Lubiana). 4. Prof. Dr. Lorentz (Viena). 5. Prof. Dr. Ion Jianu. 6. Prof. Dr. Tr. Nasta.



PENTRUCE NU SE PAMANT DINTR'O

INAINTE de Paști, într-una din ședințele Parlamentului, s'au ridicat proteste împotriva unui pretins export de pământ românesc în Palestina.

Credem că deputatul care-a interpellat n'a cercetat în de-aproape această chestiune, pentru că n'ar putea exista negustor atât de naiv, care să creadă că poate cumpăra pământ dintr'o țară, spre a-l duce într'alta, când acel pământ nu e nici minereu, și nici nu conține alte elemente decât cele necesare agriculturii.

Gospodarul își poate cumpăra o căruță—două de pământ, cât îi trebuie în grădină, fiindcă și poate îngădui luxul de-a plăti transportul dela o distanță mică, de câțiva kilometri și fiindcă nu are de acoperit, pentru brazdele de flori, decât două-trei sute de metri pătrați. Dar cine-ar fi nebunul să se gândească că poate face ogoare de hectare și kilometri pătrați, aducând pământ dela distanță de 8-10 zile cu trenul și vaporul, spre a acoperi piatra!

O mică socoteală: stratul de pământ roditor din câmpiile noastre variază între patruzeci—nouăzeci și chiar mai mulți centimetri, în adâncime. Mii și mii de kilometri pătrați, din cele peste treisute de mii kilometri pătrați, cât măsoară țara noastră, sunt pământ roditor. Pentru un ogor e ne-



POATE EXPORTA TARA INTR'ALTA

să-și facă ogoare cu pământ românesc, în Palestina, cam cinci milioane de lei. Dacă guvernul ar accepta să exporte numai un singur kilometru pătrat din cele aproape o sută cincizeci de mii kilometri pătrați de pământ fertil pe care-l avem în țară, ar încasa zece miliarde de lei. Vaporul „Alba Iulia” ar trebui să facă trei mii de drumuri, dela Constanța până la Haifa, ca să transporte acest kilometru pătrat de pământ în Palestina și cum pentru un drum dus și întors are nevoie de minimum două-sprezece zile, i-ar trebui cam treizeci și șase de mii de zile, sau aproape o sută de ani.

În tot acest timp, un tren compus din patruzeci de vagoane, ar căra pământul din locul de unde e scos, până la Constanța, făcând un drum dus și întors, în fiecare zi. Aproape o sută de ani, numeroși muncitori ar avea de lucru cu săpatul, încărcatul și descărcatul acestui tren, precum și cu căratul pe vapor al pământului.

Și toate acestea pentru un singur kilometru pătrat de pământ fertil!

Iată pentru ce spunem, la începutul acestui articol, că n'ar putea exista un negustor căruia să-i trăznească prin gând să facă o afacere atât de puțin rentabilă. Cu mult mai puțină osteneală și cheltuială, s'ar putea ridica așezăminte omenesti în mijlocul pădurilor virgine din Brazilia sau Africa Centrală, s'ar putea construi căi de comunicație, uzine mari, și cultiva suprafețe întinse de pământ fertil.

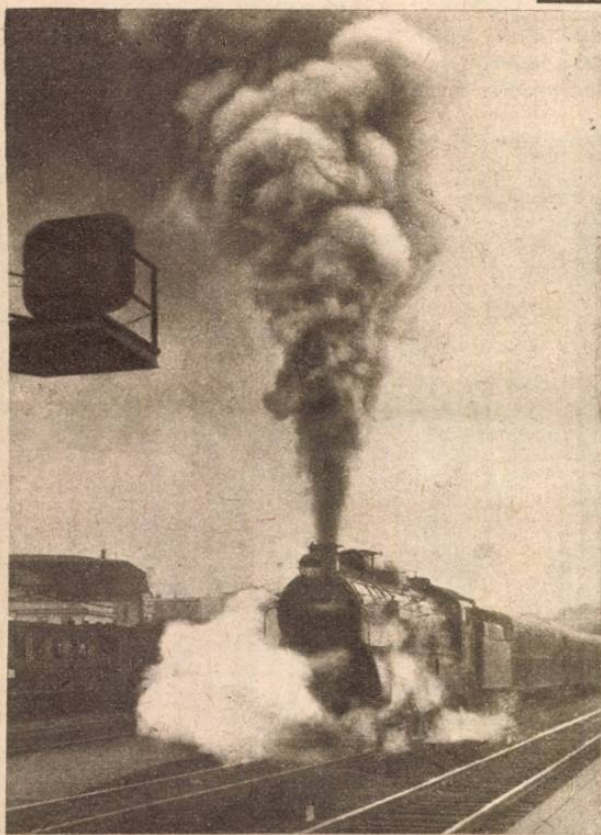
Vagonul și trenul, mijloacele curente de locomoțiune, nu ar putea transporta niciodată mari cantități de pământ dintr'o țară într'alta.

voie ca stratul de pământ fertil să fie adânc de cel puțin treizeci de centimetri. În acest strat se pot cultiva cereale și legume. Un decimetru cub de pământ cântărește cam două kilograme. Pe o suprafață de un hectar, un strat de 30 de centimetri grosime, înseamnă un volum de trei mii de metri cubi, sau o greutate de 6 milioane kilograme.

Pentru transportul lui, ar trebui un tren lung de șase sute de vagoane, care să-l ducă până la port. Iar cel mai mare vapor pe care-l avem, n'ar putea căra, într'un drum, decât trei sferturi din acest pământ.

Urmează că transportul unui hectar de pământ fertil, ar costa pe acel care voiește

Țăranii la muncă pământului.



Toate produsele
de infumusețare

pe cari le vedeți anunțate în ziare **nu se pot încerca**, va trebui să chibzuiți bine înainte de a vă decide. Un săpun splendid parfumat cum e săpunul **CA-O-LA**, o cremă de obraz **CA-O-LA-VITAMIN**, nu sunt fabricate în vâgăuni insalubre, de către oameni ignoranți și fără scrupule — ci sunt produse ale faimoaselor întreprinderi:

THE BAEDER PERFUMERY Co. Ltd. NEW-YORK

și sunt distribuite în toată Europa.

SĂPUNUL ȘI CREMA CA-O-LA-VITAMIN

se găsesc în orice magazin de specialitate și costă împreună numai **Lei 30**

REALITATEA ILUSTRATA

DIRECTOR: NIC. CONSTANTIN

Apare săptămânal în 24 de pagini mari, cu un supliment gratuit de 24 de pagini. **PREȚUL LEI 10.**

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 400 LEI

Pe șase luni 200 „

Pe trei luni 100 „

Redacția și Ad-ția: București, Str. Const. Mille 7. Telef. 3.84-30
Imprimată la foto-rotogravură în atelierele „ADEVÉRUL” S. A.

Târguri DE SCLAVI

în veacul XX-lea

SIR Boulton Eyres Monsell, prim-lord al Amiralității britanice, a declarat acum câțva timp: „Zilele în cari se putea face trafic cu sclavi pe o scară întinsă, sunt astăzi niște amintiri dureroase ale unui trecut depărtat”. Din nenorocire faptele și realitatea, au un aspect cu totul contrariu, astfel că asigurarea ce ne-o dă înaltul personaj de peste canalul Mânecii rămâne deocamdată o utopie, un vis searbăd, o speranță vagă, sortită să amăgească încă multă vreme omenirea civilizată de pretutindeni.

TARGURI DE SCLAVI IN MAROC, INAINTA DE LYAUTEY

Autorul acestor rânduri a avut prilej să vadă cu ochii proprii, însoțit fiind de consulul britanic din Mogador, cum sute de bărbați, femei și copii — negri amestecați cu arabi, erau vânduți ca niște sărmane cirezi de vite la târgul din Marrakech: era înainte de ocupația franceză. Scena mi s'a părut peste măsură de nefirească, străbătută parcă de adierile ce însuflețesc tragediile grecești. Târgul s'a deschis printr-o rugăciune pentru cumpărători și sclavi, cântată de șapte „dilali”, adică vânzători. Suiți pe niște capre de lemn, legându-se în dreapta și în stânga cu mâinile împreunate, acei oameni invocau asupra asistenței „binecuvântarea Domnului, pururea compătimitor și milostiv”.



În statele sudice ale Americii de Nord, erau vânduți negri în anul 1829 ca simple mărfuri. Afișul alăturat o dovedește...

... 100 ani mai târziu, se petrec în Africa de Nord scenele ilustrate în fotografiile din această pagină și care arată că și astăzi în 1935 mai există sclavi.

... sclavi puși la cele mai chinuitoare și extenuante munci...

... sclavi bătuți până la sange, fără milă, de născut neiertătoare a albilor.

... sclavi asupriți de împăratul Abisiniei Haile Selassie I.

Vânzătorul se repezi spre el cu ochii ieșiți din orbite. Fata se înclină, sfioasă și mahnită deoarece avea chipul descoperit. Nobilul începu s'o cerceteze cu plăcere: vânzătorul îi propune s'o admire desbrăcată într'un loc mai retras. Dar cumpărătorul se și hotărîse astfel că anunță prețul oferit: trei sute de dolari pentru fată și negru. Comisarul licitației arată publicului perechea și strigând prețul, întreabă: „Cine dă mai mult pentru această perlă?”. Scriitorii, cu ochii jinduiți de poftă, așezați la două mese în mijlocul pieții însemnă alene vânzarea.....

CINCISPREZECE ȚARI PRACTICĂ ȘI ASTAZI COMERȚUL CU SCLAVI.

Acest târg nu mai există, totuși sunt încă multe altele ca el. În ziua de azi, comerțul rușinos cu sclavi e în floare în 15 țări dintre cari cea mai mare parte sunt membre în Societatea Națiunilor.

Liberia e membră a Societății Națiunilor încă dela întemeierea acestei instituții. Cu toate acestea, se știe, după arătarile unei Comisiuni internaționale de anchetă, că guvernul Liberiei își procură „fildes negru” trimițând trupele să răpească oameni și că vinde apoi pe acești robi capturați plantatorilor portughezi de cacao la San Thomé,

TO BE SOLD & LET BY PUBLIC AUCTION, On MONDAY the 18th of MAY, 1829, UNDER THE TREES. FOR SALE, THE THREE FOLLOWING SLAVES,

HANNIBAL, about 30 Years old, an excellent House Servant, of Good Character.
WILLIAM, about 35 Years old, a Labourer.
NANCY, an excellent House-Servant and Nurse.

The MAN belonging to "LEITCH'S" Estate, and the WOMAN to Mrs. D. SMIT

TO BE LET, On the usual conditions of the Hired finding them in Food, Clothing and Medical Appearance THE FOLLOWING MALE and FEMALE SLAVES,

ROBERT BAGLEY, about 20 Years old, a good House Servant.
WILLIAM BAGLEY, about 15 Years old, a Labourer.
JOHN ARMIS, about 15 Years old.
JACK ANTONIA, about 40 Years old, a Labourer.
PHILIP, an Excellent Fisherman.
HARRY, about 25 Years old, a good House Servant.
LUCY, a Young Woman of good Character, used to House Work and the Nursery.
ELIZA, an Excellent Washerwoman.
... about 14 Years old, House Servant.
... about 14 Years old, House Servant.

Also for Sale, at ... o'Clock,
Rice, ... Books, Muslins
Needle ... &c. &c.



Afară, sub o boltă de viță, caii și cămilele negustorilor și ale nobililor își rumegau așteptarea, în vreme ce servitorii lustruiau paftalele de argint ale hamurilor sau alungau muștele cu mănunchiuri de nule. Piața gemea de lume, unii stând cocârjați pe vine, alții în picioare. În mijlocul acestui public, se deosibeau lesne Caizii din Atlas, patriarhi biblici, cu bărbi albe și lungi trecute de brâu, dar înarmați până în dinți. Alții citau Coranul, la umbra zidurilor de granit roșu. Toți însă ridicară ochii când „dilalii” înfățișară publicului un tânăr și voinic negru cot la cot cu o fată arabă încântător de frumoasă.

Un privitor grav făcu semn cu mâna.

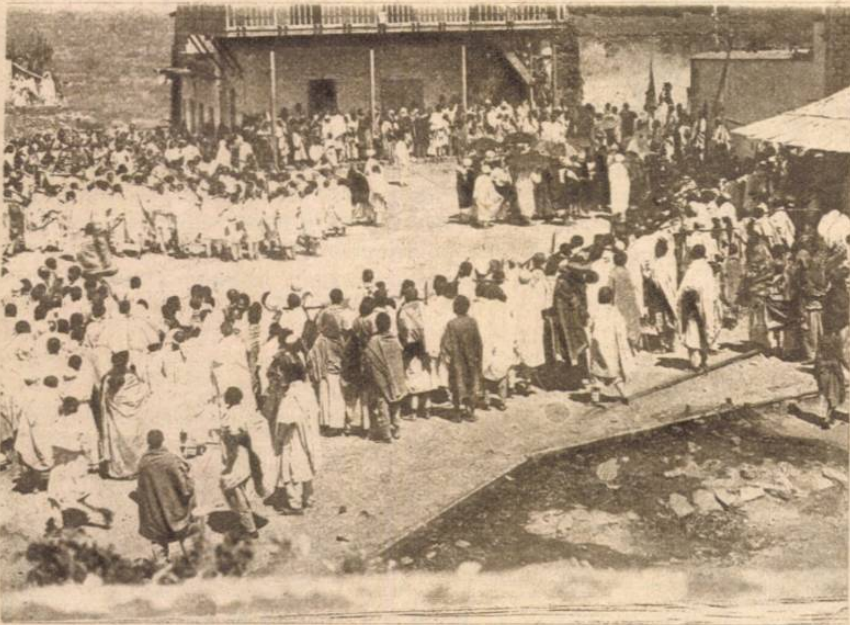


la Principe sau la Fernando Po. Acest comerț a ajuns cu vremea un izvor firesc de venituri pentru Stat. Sub pretextul nesupunerii la plata dărilor, soldații jefuesc, dau foc și supun la adevărate cazne prada omenească.

MĂCEL DE OAMENI IN ETHIOPIA

În Abisinia, care deasemenea face parte din Liga Națiunilor, sclavajul și robia sunt profund înrădăcinate. Această țară a cărei suprafață e de 1.240.000 km. p. n'are mai puțin de două milioane sclavi. Suveranul ei este prea

sus, în Sudan. Bătrânii au fost măcelăriți, iar 27 femei și 50 copii, legați în lanțuri și duși, nu se știe unde de la colibe lor. Multe asemenea năvăliri au loc în Somalia și în Kenya. Ordonanțele împăratului Etiopiei n'au avut alt efect decât să împiedice atacuri deschise în însăși câmpiile Abisiniei. Regele Regilor își dă toate silințele ca să combată sclavia. La Addis-Abeba el a creat un minister, zis al anti-sclaviei, condus de Liguamaqwas Wangesha, fost ministru al Etiopiei la Roma, ajutat de d-l de Halpert, consilier în Ministerul de interne al Abisiniei. Deosebit de



Sus: „În timpuri străvechi”: sosirea unor vânzatori de sclavi într'un sat de negri din Africa.

O revoltă a triburilor a-suprite în zilele noastre la Addis-Abeba.

modernul și luminatul „Rege al Regilor Etiopiei”, „leul cuceritor din Judeea”, „alesul lui D-zeu”. Dar regatul lui Heila Sclassié e plin de seniori și șefi. Cu bandele lor, cari uneori numără un milion de oameni, înarmați cu puști și lănci, acești nobili atacă satele în toată noaptea, semănând panica. Atunci colibe sunt arse, toți bătrânii omorâți, iar tinerii, femeile și copiii legați în lanțuri, sunt duși în caravane nesfârșite pe drumuri cari durează luni de zile. Goana după oameni e organizată în stil mare pe teritoriul britanic de Etiopieni. În cursul ultimilor ani au avut loc două sute din aceste expediții. Scopul lor de totdeauna e să fure turme întregi de vite, fildes și mai cu seamă oameni. Lordul Hailsham a arătat în parlamentul englez cum 600 de Abisineni au reușit astfel să nimicească până la ultimul om tribul Beir, în provincia Nilului de

aceasta, mai există un comitet etiopian de luptă contra sclavajului, prezidat de însuși prințul Asfas Wassan, moștenitorul tronului.

Ras Heilu și sultanul Aba Jifar, au pus în libertate multe mii din sclavii lor. Unii din aceștia au putut să fie căpățuiți la țară, dar cum să-i hrănească pe ceilalți? Faptul în sine constituie o problemă gravă atât în Etiopia cât și în alte țări unde li se redă libertate sclavilor. Astfel în 1924, maharajahul din Nepal a desrobit 58.000 de sclavi deoarece — a declarat el — „părerea luminată a lumii o cere dela noi cu toată tăria ei morală”. În Sierra Leone au fost liberați 214.000 de sclavi. Birmania și Belucistanul au urmat această pildă, iar Englezii au pus în libertate, în Tanganyika, 185.000 de robi. Cu toate acestea, munca sclavilor e foarte căutată, fie sub formă de dominație absolută ca în Arabia, fie sub aceea de robie sau de muncă forțată. Munca forțată e destul de răspândită în America de Sud și în coloniile portugheze. Chesfiunea sistemului „muttsai” practicat în China și cu deosebire la Hongkong, care totuși e o posesiune britanică, a fost desbătută chiar în Camera Comunelor. În China, unde viața omului n'are nici o valoare, cumpărarea și vânzarea sclavilor n'a încetat niciodată. Milioane de Chinezi trăesc încă și astăzi în stare de sclavie în provinciile Chinei, departe de controlul Nankingului.

NEGUȚĂTORI DE SCLAVI ATOTPUTERNICI

Supravegherea exercitată de marina britanică pune la grea încercare vasele englezești nevoite să stea tot timpul în regiunile

cele mai călduroase de pe glob. Patru vapoare patrulează neîncetat în golful Persic, căutând să împiedice traficul cu sclavi și arme. Adeseori robii fug de pe continent ca să găsească scăpare și un trai mai omenos în insulele Bahrein. Acolo șeful Hamed Ben Isa îi declară liberi, înrolându-i câteodată în poliția sa. Muscat, al cărui sultan domnește asupra unor teritorii întinse, este o altă bază a vapoarelor de război europene. Dar drumul principal al negustorilor de „fildes negru” duce prin Marea Roșie a cărei lărgime e numai de 300 km., între Suakin și Jidda, port lângă Mecca. Două vase britanice, „Pezance” și „Hastings”, fiecare având câte 1025 tone și înarmate cu tunuri, supraveghează marea. Viteza lor este de 16 noduri pe minut. Canonierele italiene „Azio”, „Arimondo” precum și vapoarele franceze de tipul lui „Ypres”, lucrează mână în mână cu ele. Și cu toate acestea, ele sunt depărate de a atinge scopul propus care este acela de a suprima comerțul rușinos.

„Ni se întâmplă să descoperim câte o corabie a negustorilor de sclavi” — ne-a declarat un ofițer de marină la Aden, dar neajunsul este că ele sunt foarte iuți și sprintene, putând să fugă uneori cu o viteză de 15 noduri. Pe de altă parte, acești negustori au un sistem propriu de spionaj și cunosc toate ascunzătorile din apele mai mici unde nouă ne e cu neputință să-i urmărim. Până să prindem o astfel de corabie, alte douăzeci scapă ajungând tefere în Arabia unde și descarcă vitele omenești cari apoi sunt vândute la târgurile din Mecca și Taif. Acest comerț e foarte bănos și bine organizat.

„Ceeace ne trebuie nouă, în special, sunt bărcile cu motor, iuți, ușoare, înarmate și în stare să prindă pe traficanții de sclavi, atât în largul mării cât și în vecinătatea coastelor.

„Există obiceiul de a se strămuta marfa omenească din marile „Dhows” pe micile „sambouks”; operația aceasta se efectuează mai ales în partea de sud-est a Mării Roșii de către membrii tribului „Eysahii negri” cari se pricep să lupte cu multă șiretenie și curaj. Ei au la îndemână o întreagă flotă care străbate strâmtoarea Bab-el-Mandeb, iar ca porturi de legătură au Obock și Tajurah. Acești lupi de mare sau „nakhonda”, cum li se mai spune, sunt neîntrecuți în îndrăzneală. Ei călătoresc pe apă noaptea, fără nici o lumină și ancorează printre stânci unde nu prea pot să fie urmăriți!”

Astfel stând lucrurile, ce-i de mirare dacă comerțul cu sclavi înfloarește? Un fost ofițer din armata britanică, ne spunea că după calculele sale, se transportă în fiecare an din Africa în Arabia 5000 oameni, femei și copii, din cari o bună parte sunt ridicați chiar de pe teritoriile engleze. Pasagerii vapoarelor de lux nici nu bănuiesc scenele tragice ce se desfășoară adeseori în Marea Roșie.

UN NEGUSTOR DE SCLAVI ÎNTALNIT ÎN LARGUL MĂRII

Un cargobot a zărit într-o dimineață, când abia se îngăna de ziuă, o corabie ciudată cu pânze triunghiulare și o pupă înaltă sculptată. Băpitanul cargobotului hotărî să pue mâna cu orice chip pe această corabie care părea în pană, și în curând avu prilej să se convingă că ea transporta sclavi. Negrii yoinci stăteau pe niște bănci, legați cu lanțuri trecute pe la glezne. Erau 20 de rânduri a câte 12 sau 14 negri, adică vreo 250 nenorociți. Căpitanul cargobotului nu putu să facă nimic pentru ei și trebui să se mulțumească a semna prin T. F. F. poziția negustorului de sclavi, cu nădejdea că vreun vas de patrulă al uneia din cele trei națiuni, va izbuti să-l ajungă. Dar pirății ridicară pânzele la timp, îndreptându-se cu toată repeziunea spre coasta Arabiei...

SCLAVIA ÎN ARABIA

Sclavii cari supraviețuiesc acestui transport și sunt vânduți în urmă pe piețele regelui Abdul Aziz Ibn Saud, nu se pot plânge în Arabia de un tratament crud. Musulmanii pioși dovedesc multă bună voință față de ei și de multe ori îi socotesc ca pe niște membrii ai familiei lor.

Arabii nu sunt răi cu sclavii și fac din ei cărători de apă, servitori, paznici, etc. Le place să-i căsătorească și să le crească copii; aceștia, prin legea religioasă „Sharia” devin sclavii proprietarului mamei. În vremea din urmă au debarcat mii de sclavi în această țară a cărei întindere e aproape cât o treime din toată Europa, Ibn Saud s'a obligat prin tratatul dela Jidda (1927) să colaboreze cu Marea Britanie la suprimarea comerțului de sclavi. Dar ca și Heila Sclassié al Etiopiei, sforțările lui Mahomed îngăduie celor 300 milioane de credincioși să aibă sclavi dacă doresc.

Mecca e centrul Islamului și locuitorii ei se întitulează „Vecinii lui D-zeu”. În orașul sfânt întâlnești multe prăvălii în cari se vând ființe omenești. În fața caselor, în niște străduțe înguste, bărbați, femei și copii, tânjesc zile de-arândul pe băncile de piatră. Fetele mai frumoase — deci cele mai scumpe — sunt vândute în interiorul țării unde nobilii înstăriți le cumpără cu prețuri ridicate cari uneori ating cifra de 12.000 franci pentru o fată.

Ig. Ph. L.

LEGENDELE TAINELILE

A IL G IE IR U IL U II

PRIN OAZA BOU-SÂADA

IEȘIM din hotelul nostru elegant. Orbiți de lumină, contemplăm astrul zilei care se ridică majestos și scânteetor. Ajungem într-o piață mare. Țara recunoscătoare i-a dat numele Colonel Pein, creatorul militar al cetății Bou-Sâada, figură legendară și istorică. În această piață se concentrează viața acestei oaze. Se observă prăvălii indigene și clădiri administrative. O cafenea oferă un ceai destul de aromat și grupuri întregi discută cu o voce gravă problemele zilei: pace sau război? De fapt însă ei trăiesc liniștiți, fără nici o grijă, sub protecția binecuvântată a lui Allah. Bou-Sâada, grație poziției sale a fost totdeauna un centru important pentru tranzacțiuni comerciale. Aci vin nomazii din împrejurimi să-și vândă mărfurile și să se aprovizioneze. O stradă principală din oraș leagă piața cu orașul arab. Întâlnim o moschee foarte veche „Djama Oulad Atik”. La Est de această



moschee, există mormântul unui foarte venerat marabout **Sidi-Brahim**. Este un loc de pelerinaj foarte frecventat. Aci vin musulmanii în număr mare și se prosternă la picioarele mausoleului, cerând făcătorului de minuni să-și îndrepte puterea asupra lor. La puțină distanță de **Djama Oulad Atik**, o apă pură și abundentă iese dintr-o stâncă. Se spune că în acest loc s'a oprit fondatorul acestei oaze. Aci este locul de întâlnire pentru toți locuitorii. Peste tot domnește un calm desăvârșit și omul cel mai blazat nu se poate apăra de emoția care te copleșește privind aceste câmpii infinite, acest oraș liniștit și totuși cu atâta viață. Bou-Sâada are o populație de 41.000 locuitori indigeni, musulmani nenaturalizați, și 849 cetățeni francezi. Are o asistență medicală pusă sub conducerea unui medic de colonii, care are la dispoziția sa un spital, un dispen-



În Alger nu se cunoaște încă mașina de spălat. Femeile spală' la râu așa cum vedem în fotografia alăturată.

sar și un centru oftalmologic. Trei școli asigură educația copiilor. Bou-Sâada este o oază bogată, cu multe resurse. Cincisprezece mii de palmieri se înalță cu mândrie în mijlocul și la periferia oazei. O sută de mii de oi, douăzeci-de mii de capre, câteva mii de cămile, sute de cai asigură viața acestei populațiuni fericite. Indigenii se ocupă cu țesutul covoarelor, cu broderii sau cultura pământului. Nu lipsește poșta cu telefon și telegraf.

MEDDAH TRUBADURUL RĂTACITOR

Un trubadur, „**Meddah**” este omul care te face să râzi, care te distrează, este preotul cu imaginația bogată. Veșnic pe drumuri, iubind viața în aer liber, nu se teme de ploie, nici de soare, de praf și drumuri nesfârșit de lungi. Merge din oază în oază, din oraș în oraș, deseori întovărașit de câțiva muzicanți. La chemările lui Meddah, Arabii răspund totdeauna în număr mare. Sunt amatori de poezie și-l ascultă cu multă atențiune. În poeziile și povestirile sale niciodată nu uită să invoace mila Profetului. Spune versuri din Coran, declamă poezii religioase, fără să uite să apeleze la generozitatea celor ce-l ascultă.

DANSATOARELE

Este incontestabil că dansatoarele din Bou-Sâada formează un centru coreografic, căci de aci se trimit grupuri de femei dansatoare pentru toate regiunile învecinate. Aceste femei aparțin triburilor Oulad Nail și Oulad Saad ben Salem. Dansurile lor sunt totdeauna acompaniate de o

Vedere asupra Teatrului Municipa
din Alger.

